Uradni list Evropske unije

L 217

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 59

12. avgust 2016

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1368 z dne 11. avgusta 2016 o določitvi seznama ključnih referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo na finančnih trgih v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta** (1) 1

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1369 z dne 11. avgusta 2016 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2016/388 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije** 4

Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1370 z dne 11. avgusta 2016 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 7

SKLEPI

★ **Sklep Komisije (EU) 2016/1371 z dne 10. avgusta 2016 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje osebnim, prenosnim in tabličnim računalnikom** *(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5010)* (1) 9

★ **Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/1372 z dne 10. avgusta 2016 o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah glede vnosov za Latvijo in Poljsko** *(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5319)* (1) 38

★ **Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/1373 z dne 11. avgusta 2016 o odobritvi načrta delovanja omrežja za drugo referenčno obdobje načrta izvedbe enotnega evropskega neba (2015–2019)** (1) 51

(1) Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

PRIPOROČILA

★ **Priporočilo Komisije (EU) 2016/1374 z dne 27. julija 2016 v zvezi z načelom pravne države na Poljskem** 53

NOTRANJI AKTI IN POSLOVNIKI

★ **Sprememba Poslovnika Sodišča** 69

★ **Sprememba Poslovnika Splošnega sodišča** 71

★ **Sprememba Poslovnika Splošnega sodišča** 72

★ **Spremembe Poslovnika Splošnega sodišča** 73

★ **Spremembe Praktičnih določb za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča** 78

Popravki

★ **Popravek Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2016/466 z dne 31. marca 2016 o izvajanju člena 21(2) Uredbe (EU) 2016/44 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji** (UL L 85, 1.4.2016) 81

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1368

z dne 11. avgusta 2016

o določitvi seznama ključnih referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo na finančnih trgih v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ([1]) in zlasti člena 20(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Referenčne vrednosti imajo pomembno vlogo pri določanju cene številnih finančnih instrumentov in finančnih pogodb ter pri merjenju uspešnosti številnih investicijskih skladov. Prispevanje k referenčnim vrednostim in njihovo upravljanje sta v številnih primerih ranljiva za manipulacijo, osebe, ki se s tem ukvarjajo, pa se pogosto soočajo z navzkrižji interesov.

(2) Da bi izpolnjevale svojo vlogo v gospodarstvu, morajo referenčne vrednosti reprezentativno odražati osnovni trg ali gospodarsko realnost. Če referenčna vrednost ni več reprezentativna za osnovni trg, na primer medbančne obrestne mere, obstaja nevarnost negativnih učinkov na, med drugim, celovitost trga ter financiranje gospodinjstev (krediti in hipotekarna posojila) in podjetij v Uniji.

(3) Tveganja za uporabnike, trge in gospodarstvo Unije se navadno povečajo, kadar je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb in investicijskih skladov, ki je zastopana v določeni referenčni vrednosti, visoka. Zato so v Uredbi (EU) 2016/1011 določene različne kategorije referenčnih vrednosti ter tudi dodatne zahteve za zagotovitev celovitosti in trdnosti nekaterih referenčnih vrednosti, ki se štejejo za ključne, vključno s pooblastilom pristojnih organov, da pod določenimi pogoji zahtevajo prispevke h ključnim referenčnim vrednostim ali njihovo upravljanje.

(4) Dodatne obveznosti in pooblastila pristojnih organov upravljavcev ključnih referenčnih vrednosti zahtevajo uraden postopek za določitev ključnih referenčnih vrednosti. V skladu s členom 20(1) Uredbe (EU) 2016/1011 se referenčna vrednost šteje za ključno, kadar se uporablja neposredno ali posredno v kombinaciji referenčnih vrednosti kot referenca pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je vsaj 500 milijard EUR na podlagi celotnega razpona trajanja oziroma zapadlosti referenčne vrednosti, kadar je to primerno.

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1.

(5) Evropska medbančna obrestna mera (EURIBOR) meri nezavarovane medbančne obrestne mere znotraj euroobmočja in je ena izmed najpomembnejših referenčnih obrestnih mer na svetu. Po ocenah na tej referenčni vrednosti temeljijo pogodbe v vrednosti več kot 180 000 milijard EUR. Čeprav so te pogodbe večinoma zamenjave obrestne mere, ta referenčna vrednost pokriva tudi hipotekarna posojila za prebivalstvo v vrednosti več kot 1 000 milijard EUR.

(6) Zato vrednost finančnih instrumentov in finančnih pogodb, pri katerih se uporablja ta referenčna vrednost v Uniji, močno presega prag 500 milijard EUR.

(7) Ob upoštevanju bistvenega pomena EURIBOR za kredite in hipotekarna posojila v Uniji, bi morala ta uredba začeti veljati čim prej.

(8) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Referenčna vrednost iz Priloge se šteje za ključno referenčno vrednost.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. avgusta 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

SEZNAM KLJUČNIH REFERENČNIH VREDNOSTI V SKLADU S ČLENOM 20(1) UREDBE (EU) 2016/1011

Evropska medbančna obrestna mera (EURIBOR®), ki jo upravlja Inštitut za evropske denarne trge (EMMI) v Bruslju, Belgija.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1369

z dne 11. avgusta 2016

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2016/388 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) („osnovna protidampinška uredba"), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska komisija („Komisija") je 20. decembra 2014 začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije v Unijo. Komisija je 11. marca 2015 začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom istega izdelka s poreklom iz Indije v Unijo.

(2) Komisija je 18. septembra 2015 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1559 ([2]) („začasna protidampinška uredba"). Komisija ni uvedla začasne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa s poreklom iz Indije.

(3) Komisija je 17. marca 2016 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2016/388 ([3]) („dokončna protidampinška uredba") in Izvedbeno uredbo (EU) 2016/387 ([4]) („dokončna izravnalna uredba").

(4) V skladu z osnovno protidampinško uredbo in Uredbo (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) („osnovna protisubvencijska uredba") izvoznih subvencij in stopenj dampinga ni mogoče seštevati, ker izvozne subvencije povzročajo damping. Izvozne subvencije znižujejo izvozne cene in povečujejo stopnje dampinga. Zato je Komisija upoštevala dejstvo, da so bile tri od preiskovanih shem subvencioniranja izvozne subvencije. Komisija je v protidampinški preiskavi dokončne protidampinške dajatve znižala za zneske izvoznih subvencij, ugotovljene v vzporedni protisubvencijski preiskavi ([6]).

(5) Dokončna protidampinška dajatev je bila v dokončni protidampinški uredbi določena v višini 0 % za družbo Electrosteel Castings Ltd („ECL") ter 14,1 % za družbo Jindal Saw Ltd („Jindal") in za vse druge družbe ([7]). Stopnja dampinga je bila v isti uredbi določena v višini 4,1 % za družbo ECL ter 19,0 % za družbo Jindal in za vse druge družbe ([8]). Zato je bila naložena protidampinška dajatev nižja od višine dokončne protidampinsške stopnje, ugotovljene za obe podjetji.

(6) Člen 2 dokončne protidampinške uredbe navaja, da se zavarovani zneski, ki presegajo združene stopnje protidampinških dajatev in izravnalnih dajatev, sprostijo. Vendar je več nacionalnih carinskih organov Komisiji povedalo, da ta določba v trenutni obliki ustvarja zmedo glede dejanskega izvajanja v specifičnih okoliščinah zadeve.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1559 z dne 18. septembra 2015 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 244, 19.9.2015, str. 25).
([3]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/388 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 73, 18.3.2016, str. 53).
([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/387 z dne 17. marca 2016 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz cevi iz nodularnega litega železa (imenovanega tudi sferoidno grafitno lito železo) s poreklom iz Indije (UL L 73, 18.3.2016, str. 1).
([5]) Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranem uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 55.)
([6]) Glej uvodno izjavo 160 dokončne protidampinške uredbe.
([7]) Glej člen 1(2) dokončne protidampinške uredbe.
([8]) Glej uvodno izjavo 160 dokončne protidampinške uredbe.

(7) Zato bi bilo treba člen 2 dokončne protidampinške uredbe spremeniti tako, da bo jasno, da je treba sprostiti samo zavarovane zneske, ki presegajo stopnjo dampinga, saj niso bile naložene nobene začasne izravnalne dajatve.

(8) Če znesek začasnih dajatev, ki so bile dokončno pobrane na podlagi člena 2 navedene uredbe, presega dajatve, ki jih je treba plačati na podlagi te izvedbene uredbe, bi bilo treba ta znesek povrniti ali odpustiti.

(9) V zvezi z zadevnim izdelkom je Komisija cevi iz nodularnega litega železa brez notranje in zunanje prevleke (gole cevi) izključila iz izdelkov, za katere se uporabljata dokončni protidampinška uredba in izravnalna uredba ([1]). Komisiji se zdi primerno nadzorovati uvoz golih cevi v Unijo. Zato bodo določene ločene oznake TARIC za gole cevi.

(10) Ta sprememba je bila razkrita zainteresiranim stranem, ki jim je bila dana tudi možnost, da podajo svoje mnenje. Prejeta ni bila nobena pripomba glede nasprotovanja spremembi.

(11) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) 2016/388 se spremeni, kot sledi:

1. Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 2*

Zneski, zavarovani z začasnimi protidampinškimi dajatvami v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1559, se dokončno poberejo po naslednjih stopnjah, ki so enake ugotovljenim dokončnim stopnjam dampinga:

Družba	
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Jindal Saw Limited	19 %
Vse druge družbe	19 %“

2. Vstavita se naslednja člena 1a in 1b:

„*Člen 1a*

Cevi iz nodularnega litega železa brez notranje in zunanje prevleke („gole cevi“) se uvrstijo pod oznaki TARIC 7303 00 10 20 in 7303 00 90 20.

Člen 1b

Znesek dajatev, plačanih ali vknjiženih v skladu s členom 2, ki presega dajatve, določene v skladu s členom 1 te uredbe, se povrne ali odpusti.

([1]) Glej člen 1 in uvodne izjave od 13 do 18 dokončne protidampinške uredbe ter člen 1 in uvodne izjave od 24 do 29 dokončne izravnalne uredbe.

Za povrnitev in odpust dajatev se zaprosi pri nacionalnih carinskih organih v skladu z veljavno carinsko zakonodajo v roku, določenem v členu 236 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 (*) in členu 121 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

(*) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se retroaktivno, od 19. marca 2016, z izjemo uvedbe oznak TARIC 7303 00 10 20 in 7303 00 90 20.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. avgusta 2016

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1370

z dne 11. avgusta 2016

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ([1]),

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ([2]) ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

(2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. avgusta 2016

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

([1]) UL L 347, 20.12.2013, str. 671.
([2]) UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretje države (1)	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	131,8
	ZZ	131,8
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	134,4
	ZZ	134,4
0805 50 10	AR	182,4
	CL	152,2
	MA	115,2
	TR	156,0
	UY	153,5
	ZA	150,3
	ZZ	151,6
0806 10 10	EG	223,0
	MA	178,5
	TR	158,2
	ZZ	186,6
0808 10 80	AR	145,1
	BR	102,1
	CL	123,4
	CN	90,3
	NZ	135,1
	PE	106,8
	US	167,6
	UY	92,2
	ZA	96,7
	ZZ	117,7
0808 30 90	AR	197,7
	CL	127,1
	TR	147,9
	ZA	133,0
	ZZ	151,4
0809 30 10, 0809 30 90	TR	135,1
	ZZ	135,1

(1) Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlanicami v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/1371

z dne 10. avgusta 2016

o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje osebnim, prenosnim in tabličnim računalnikom

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5010)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje ([1]) ter zlasti člena 6(7) in člena 8(2) Uredbe,

po posvetovanju z Odborom Evropske unije za znak za okolje,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Uredbo (ES) št. 66/2010 se lahko znak EU za okolje podeli proizvodom, ki imajo zmanjšan vpliv na okolje v svojem celotnem življenjskem krogu.

(2) Uredba (ES) št. 66/2010 določa, da se uvedejo posebna merila za podelitev znaka EU za okolje glede na skupine proizvodov.

(3) Da bi bolje zajeli stanje trga za to skupino proizvodov in inovacije, se zdi primerno spremeniti področje uporabe za to skupino proizvodov in oblikovati spremenjen sklop okoljskih meril.

(4) Sklep Komisije 2011/330/EU ([2]) in Sklep Komisije 2011/337/EU ([3]) ločeno obravnavata prenosne in osebne računalnike. Da bi se zmanjšalo upravno breme za pristojne organe in vložnike, je primerno združiti merila iz sklepov 2011/330/EU in 2011/337/EU v enotna merila. Poleg tega se iz spremenjenih meril kažejo razširitev področja uporabe za nove izdelke, kot so tablični računalniki in prenosljivi računalniki vse v enem, in nove zahteve glede nevarnih snovi, ki so bile uvedene po sklepih 2011/330/EU in 2011/337/EU z Uredbo (ES) št. 66/2010.

(5) Cilj meril je predvsem spodbujanje izdelkov, ki imajo manjši vpliv na okolje in prispevajo k trajnostnemu razvoju v življenjskem ciklu, so energijsko učinkoviti, so trajnostni ter jih je mogoče popraviti in nadgraditi, se zlahka razstavijo in iz njih pridobijo viri pri recikliranju na koncu življenjske dobe ter se z njimi omejuje prisotnost nevarnih snovi ([4]). Izdelke, ki imajo glede na te vidike izboljšano učinkovitost, bi bilo treba spodbujati z znakom

([1]) UL L 27, 30.1.2010, str. 1.

([2]) Sklep Komisije 2011/330/EU z dne 6. junija 2011 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje prenosnim računalnikom (UL L 148, 7.6.2011, str. 5).

([3]) Sklep Komisije 2011/337/EU z dne 9. junija 2011 o določitvi okoljskih meril za podelitev znaka EU za okolje osebnim računalnikom (UL L 151, 10.6.2011, str. 5).

([4]) Snovi, ki so bile razvrščene kot nevarne z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: uredba CLP) in so bile opredeljene v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: uredba REACH).

za okolje. Zato je primerno določiti merila za podelitev znaka EU za okolje skupini proizvodov „osebni, prenosni in tablični računalniki“.

(6) Merila prav tako spodbujajo socialno razsežnost trajnostnega razvoja, in sicer z uvedbo zahtev glede delovnih razmer v obratih za končno sestavljanje, ki se opirajo na tristransko deklaracijo o načelih za večnacionalna podjetja in socialno politiko Mednarodne organizacije dela (MOD), pobudo ZN za globalni dogovor, vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter smernice OECD za večnacionalna podjetja.

(7) Spremenjena merila ter z njimi povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje bi morala veljati tri leta od datuma sprejetja tega sklepa, pri čemer se upošteva inovacijski cikel za to skupino proizvodov.

(8) Ta sklep bi zato moral nadomestiti sklepa 2011/330/EU in 2011/337/EU.

(9) Proizvajalcem, ki so za svoje proizvode pridobili znak EU za okolje za osebne in prenosne računalnike na podlagi meril iz sklepov 2011/330/EU in 2011/337/EU, bi bilo treba omogočiti prehodno obdobje, da bodo imeli dovolj časa za prilagoditev svojih proizvodov tako, da bodo izpolnjevali spremenjena merila in zahteve.

(10) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 16 Uredbe (ES) št. 66/2010 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Skupina proizvodov „osebni, prenosni in tablični računalniki“ zajema namizne računalnike, integrirane namizne računalnike, prenosljive računalnike vse v enem, prenosne računalnike, hibridne prenosne računalnike, tablične računalnike, lahke odjemalce, delovne postaje in male strežnike.

2. Igralne konzole in digitalni okvirji za slike se v tem sklepu ne obravnavajo kot računalniki.

Člen 2

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov, kot je določeno v Uredbi Komisije (EU) št. 617/2013 ([1]) in sporazumu med ZDA in Unijo iz Uredbe (ES) št. 106/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), kakor je bila spremenjena s specifikacijami ENERGY STAR v6.1 ([3]):

1. „Računalnik“ pomeni napravo, ki izvaja logične operacije in obdeluje podatke ter ponavadi vsebuje centralno procesno enoto (CPE) za izvajanje operacij, če pa centralne procesne enote ni, mora naprava delovati kot odjemalni prehod na strežnik, ki deluje kot računalniška procesna enota. Čeprav računalniki lahko uporabljajo vhodne naprave, kot so tipkovnica, miška ali sledilna ploščica, in prikažejo izhodne podatke na prikazovalniku, se ne zahteva, da so take naprave priložene računalniku pri dobavi.

([1]) Uredba Komisije (EU) št. 617/2013 z dne 26. junija 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo računalnikov in računalniških strežnikov (UL L 175, 27.6.2013, str. 13).

([2]) Uredba (ES) št. 106/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o programu Unije za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme (UL L 39, 13.2.2008, str. 1).

([3]) Sklep Komisije (EU) 2015/1402 z dne 15. julija 2015 o stališču Evropske unije glede sklepa upravljalnih organov, katerega podlaga je Sporazum med vlado Združenih držav Amerike in Evropsko unijo o usklajevanju programov za označevanje energijske učinkovitosti pisarniške opreme, o spremembi specifikacij za računalnike iz Priloge C k Sporazumu (UL L 217, 18.8.2015, str. 9).

2. „Namizni računalnik“ pomeni računalnik, ki je zasnovan tako, da njegova glavna enota ostane na stalnem mestu, ni zasnovan za prenašanje in je zasnovan za uporabo z zunanjim prikazovalnikom, tipkovnico in miško. Namizni računalniki so namenjeni za veliko različnih domačih in pisarniških uporab.

   „Integrirani namizni računalnik“ pomeni namizni računalnik, pri katerem sta računalnik in prikazovalnik združena v eno samo ohišje, ki deluje kot ena enota, in sta priključena na izmenično električno omrežje z enim kablom. Možni obliki integriranih namiznih računalnikov sta:

   (a) sistem, pri katerem sta prikazovalnik in računalnik fizično povezana v eno enoto; ali

   (b) sistem, sestavljen kot enotni sistem, pri katerem je prikazovalnik ločen, vendar povezan z glavnim ogrodjem z napajalnim kablom za enosmerni tok, računalnik in prikazovalnik pa se napajata iz enega vira.

3. „Prenosljivi računalnik vse v enem“ pomeni računalniško napravo, ki je zasnovana za omejeno prenosljivost in izpolnjuje vsa naslednja merila:

   (a) ima vgrajen prikazovalnik z diagonalo 17,4 palca ali več;

   (b) nima tipkovnice, vgrajene v fizično ohišje izdelka v dobavni konfiguraciji;

   (c) vključuje vnos podatkov z zaslonom na dotik in se pretežno opira nanj (ob neobvezni tipkovnici);

   (d) vključuje brezžično omrežno povezavo;

   (e) vključuje notranjo baterijo, vendar se napaja predvsem s priklopom na izmenično električno omrežje.

4. „Prenosni računalnik“ pomeni računalnik, ki je posebej zasnovan, da se prenaša in deluje daljši čas z neposredno priključitvijo na izmenično električno omrežje ali neprikljućen. Prenosni računalniki imajo vgrajen prikazovalnik, nesnemljivo mehansko tipkovnico (s fizičnimi, premičnimi tipkami) in kazalno napravo, napaja pa jih lahko vgrajena polnljiva baterija ali drug prenosni vir napajanja. Prenosni računalniki so običajno zasnovani tako, da opravljajo podobne funkcije kot namizni računalniki, vključno z delovanjem programske opreme, ki je po funkcijah podobna kot pri namiznih računalnikih.

   Prenosljiv računalnik z obračljivim, toda nesnemljivim zaslonom na dotik in vgrajeno fizično tipkovnico se šteje za prenosni računalnik.

   (a) „Prenosljivi lahki odjemalec“ pomeni računalnik, ki ustreza opredelitvi lahkega odjemalca, vendar je zasnovan posebej za prenašanje in ustreza tudi opredelitvi prenosnega računalnika. V tem sklepu se ti izdelki obravnavajo kot prenosni računalniki.

   (b) „Hibridni prenosni računalnik“ pomeni računalnik, ki je podoben prenosnemu računalniku, ki se zapira kot školjka in ima fizično tipkovnico, vendar ima snemljiv prikazovalnik na dotik, ki lahko ločen deluje kot neodvisen tablični računalnik, pri čemer se dela izdelka s tipkovnico in prikazovalnikom morata dobaviti kot povezana celota. V tem sklepu se hibridni prenosni računalniki obravnavajo kot prenosni računalniki.

5. „Tablični računalnik“ (tudi znan kot „tablica“) pomeni računalniško napravo, ki je zasnovana za prenašanje in izpolnjuje vsa naslednja merila:

   (a) ima vgrajen prikazovalnik z diagonalo, ki meri več kot 6,5 in manj kot 17,4 palca;

   (b) nima vgrajene, fizično povezane tipkovnice pri dobavni konfiguraciji;

   (c) vključuje vnos podatkov z zaslonom na dotik in se pretežno opira nanj (ob neobvezni tipkovnici);

(d) vključuje brezžično omrežno povezavo in se pretežno opira nanjo (npr. wifi, 3G itn.);

(e) vključuje notranjo polnljivo baterijo, ki napravo pretežno napaja (s priklopom na izmenično električno omrežje za polnjenje baterije, ne za glavno napajanje naprave).

6. „Mali strežnik“ pomeni računalnik, ki ima običajno sestavne dele namiznega računalnika v standardizirani namizni obliki, vendar je zasnovan predvsem kot gostitelj za shranjevanje podatkov za druge računalnike. Mali strežniki so zasnovani tako, da lahko opravljajo funkcije, kot so storitve omrežne infrastrukture ter gostitev podatkov in medijev. Ti izdelki niso zasnovani za obdelavo podatkov za druge sisteme ali poganjanje spletnih strežnikov kot glavno funkcijo. Mali strežnik ima naslednje značilnosti:

(a) zasnovan je kot podstavek, stolp ali druga standardizirana oblika, podobna tistim, ki jih imajo namizni računalniki, tako da je vsa obdelava podatkov, shranjevanje podatkov in mrežna povezljivost vsebovana znotraj ene enote ali izdelka;

(b) zasnovan je za delovanje 24 ur na dan 7 dni na teden s čim manjšim nepredvidenim časom izpada (okrog 65 ur na leto);

(c) lahko deluje v sočasnem večuporabniškem okolju, ki streže več uporabnikom prek enot omrežnih odjemalcev; in

(d) je zasnovan za operacijski sistem za domače oziroma manj zmogljive uporabe strežnikov, vključno s sistemi Windows Home Server, Mac OS X Server, Linux, UNIX, Solaris.

7. „Lahki odjemalec“ pomeni računalnik z neodvisnim napajanjem, ki je odvisen od povezave z oddaljenimi računalniškimi viri za opravljanje glavnih funkcij. Njegove glavne računalniške funkcije potekajo z uporabo oddaljenih računalniških virov. Lahki odjemalci, zajeti v tej specifikaciji, so omejeni na naprave brez vrtljivih pomnilniških nosilcev, vgrajenih v računalnik, ter so zasnovani za uporabo na stalnem mestu in ne za prenašanje.

(a) „Integrirani lahki odjemalec“ pomeni lahki odjemalec, v katerem sta računalniška strojna oprema in prikazovalnik povezana na izmenično električno omrežje z enim kablom. Integrirani lahki odjemalci so lahko ali sistem, pri katerem sta prikazovalnik in računalnik fizično povezana v eno enoto, ali sistem, sestavljen kot enotni sistem, pri katerem je prikazovalnik ločen, vendar povezan z glavnim ogrodjem z napajalnim kablom za enosmerni tok, računalnik in prikazovalnik pa se napajata iz enega vira. Integrirani lahki odjemalci so kot podskupina lahkih odjemalcev običajno zasnovani tako, da opravljajo podobne funkcije kot lahki odjemalni sistemi.

(b) „Ultralahki odjemalec“ pomeni računalnik z manj lokalnimi viri kot standardni lahki odjemalec, ki pošilja neobdelane vhodne podatke iz miške in tipkovnice v oddaljen računalniški vir in dobi nazaj neobdelan video iz oddaljenega računalniškega vira. Ultralahki odjemalec se ne more povezati z več napravami hkrati ali izvajati oddaljenih okenskih aplikacij, ker ni uporabniško vidnega operacijskega sistema odjemalca (tj. delujejo na ravni pod strojno programsko opremo, ki je zato uporabniku nedostopna).

8. „Delovna postaja“ pomeni enouporabniški računalnik visoke zmogljivosti, ki se običajno uporablja za grafiko, računalniško podprto oblikovanje (CAD), razvoj programske opreme, finančne in znanstvene aplikacije in druge računalniško intenzivne naloge. Delovne postaje iz te specifikacije se tržijo kot delovne postaje; njihov povprečni čas med izpadoma (MTBF) je vsaj 15 000 ur (na podlagi Bellcore TR-NWT-000332, 6. izdaja, 12/97, ali na podlagi podatkov, zbranih na terenu); podpirajo sprotno zaznavanje in odpravo napak (*Error-Correcting Code* – ECC) in/ali medpomnilnik. Poleg tega delovna postaja izpolnjuje tri ali več od naslednjih meril:

(a) ima dopolnilno napajanje za podporo visokokakovostni grafiki (tj. dodatni vir napajanja PCI-E 6-pinski 12V);

(b) matična plošča podpira več kot serijske povezave x4 PCI-E (standard za priključitev zunanjih naprav *Peripheral Component Interconnect Express*) poleg grafičnih rež in/ali podpore PCI-X;

(c) ne podpira grafike UMA (*Uniform Memory Access*);

(d) ima vsaj pet rež PCI, PCI-E ali PCI-X;

(e) lahko večprocesorsko podpira dva procesorja ali več, pri tem podpira fizično ločena procesorska ohišja/podnožja, tj. te zahteve ni mogoče izpolniti s podporo enemu večjedrnemu procesorju; in/ali

(f) ima vsaj dve certifikaciji izdelka neodvisnih prodajalcev programske opreme (ISV – *Independent Software Vendor*).

9. Za opredelitev podizdelka iz opredelitev za „prenosne računalnike“ in „hibridne prenosne računalnike“ se uporablja naslednja dodatna opredelitev:

„Podprenosnik“ pomeni obliko prenosnega računalnika, ki je tanjši od 21 mm in tehta manj kot 1,8 kg. Hibridni prenosni računalnik (glej ločeno opredelitev v členu 2(4)(b)), ki ima obliko podprenosnika, je tanjši od 23 mm. V podprenosnikih so vgrajeni procesorji z majhno porabo in polprevodniški pogoni. Pogoni za optične diske običajno niso vgrajeni. V podprenosnikih imajo polnljive baterije daljšo življenjsko dobo kot pri prenosnih računalnikih, običajno več kot 8 ur.

Člen 3

Merila za podelitev znaka EU za okolje na podlagi Uredbe (ES) št. 66/2010 za proizvod, ki spada v skupino proizvodov „osebni, prenosni in tablični računalniki“, opredeljeno v členu 1 tega sklepa, ter z njimi povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje so določeni v Prilogi k temu sklepu.

Člen 4

Merila ter s tem povezane zahteve za ocenjevanje in preverjanje iz Priloge veljajo tri leta od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 5

Za upravne namene se skupini proizvodov „osebni, prenosni in tablični računalniki“ dodeli številčna oznaka „050“.

Člen 6

Sklepa 2011/330/EU in 2011/337/EU se razveljavita.

Člen 7

1. Ta sklep se začne uporabljati dva meseca po datumu sprejetja. Vendar se pri vlogah za podelitev znaka EU za okolje za proizvode, ki spadajo v skupino proizvodov „osebni, prenosni in tablični računalniki“ in so bile vložene v dveh mesecih od datuma sprejetja tega sklepa, lahko upoštevajo merila iz Sklepa 2011/330/EU ali Sklepa 2011/337/EU ali merila iz tega sklepa. Vloge se ocenjujejo v skladu z merili, na katerih temeljijo.

2. Znaki EU za okolje, podeljeni v skladu z merili iz Sklepa 2011/330/EU ali Sklepa 2011/337/EU, se lahko uporabljajo 12 mesecev od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 10. avgusta 2016

Za Komisijo
Karmenu VELLA
Član Komisije

PRILOGA

MERILA ZA PODELITEV ZNAKA EU ZA OKOLJE TER ZAHTEVE ZA OCENJEVANJE IN PREVERJANJE

Merila za podelitev znaka EU za okolje za osebne, prenosne in tablične računalnike:

1. Poraba energije
   (a) Skupna poraba energije računalnika
   (b) Upravljanje porabe energije
   (c) Grafične zmogljivosti
   (d) Notranji napajalniki
   (e) Prikazovalniki z izboljšano zmogljivostjo
2. Nevarne snovi in zmesi v izdelku, podsestavih in sestavnih delih
   (a) Omejitve za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC)
   (b) Omejitve za prisotnost posebnih nevarnih snovi
   (c) Omejitve na podlagi razvrstitev nevarnosti po CPL
3. Podaljšanje življenjske dobe
   (a) Preskušanje trajnosti pri prenosljivih računalnikih
   (b) Kakovost in življenjska doba polnljivih baterij
   (c) Zanesljivost in zaščita pogonov za shranjevanje podatkov
   (d) Nadgradljivost in popravljivost
4. Zasnova, izbira materiala in ravnanje z izrabljenimi izdelki
   (a) Izbira materiala in združljivost z recikliranjem
   (b) Zasnova za razstavljanje in recikliranje
5. Družbena odgovornost podjetij
   (a) Pridobivanje „nekonfliktnih“ mineralov
   (b) Delovne razmere in človekove pravice med proizvodnjo
6. Informacije za uporabnike
   (a) Navodila za uporabo
   (b) Informacije na znaku EU za okolje

Ocenjevanje in preverjanje: Pri vsakem merilu so navedene posebne zahteve za ocenjevanje in preverjanje.

Kadar mora vložnik predložiti izjave, dokumentacijo, analize, poročila o preskusih ali druga dokazila, da dokaže izpolnjevanje meril, lahko ti izvirajo od vložnika in/ali njegovih dobaviteljev in/ali njihovih dobaviteljev in/ali organov tretjih oseb za certificiranje in preskušanje, kakor je primerno.

Po možnosti morajo preverjanje opraviti organi za ugotavljanje skladnosti, ki jih je akreditiral nacionalni akreditacijski organ v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga. Pristojni organi prednostno priznajo:

— poročila o preskusih, ki jih izdajajo organi za ugotavljanje skladnosti, akreditirani po ustreznem harmoniziranem standardu za preskuševalne in kalibracijske laboratorije,

— preverjanja, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, akreditirani po ustreznem harmoniziranem standardu za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve,

— preverjanja, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, akreditirani po ustreznem harmoniziranem standardu za organe, ki izvajajo inšpekcijske preglede.

Po potrebi se lahko uporabijo preskusne metode, ki niso navedene za posamezno merilo, če so opisane v priročniku za uporabo meril za znak za okolje in pristojni organ, ki ocenjuje vloge, prizna njihovo enakovrednost.

Po potrebi lahko pristojni organi zahtevajo dokazno dokumentacijo ter opravijo neodvisna preverjanja in obiske na kraju samem.

Spremembe pri dobaviteljih in proizvodnih obratih za izdelke, za katere je bil podeljen znak za okolje, se uradno sporočijo pristojnim organom skupaj s podpornimi informacijami, da se lahko preveri nepretrgano izpolnjevanje meril.

Merilo 1. Poraba energije

1(a) *Skupna poraba energije računalnika*

Skupna poraba energije računalnika ustreza zahtevam za energijsko učinkovitost iz Uredbe (ES) št. 106/2008, kakor je bila spremenjena s specifikacijami Energy Star v6.1.

Zmogljivosti, določene s Sporazumom, kakor je bil spremenjen s specifikacijami Energy Star v6.1, se lahko prilagodijo, razen pri:

— diskretnih grafičnih procesnih enotah (GPE): glej podmerilo 1(c),

— notranjih napajalnikih: glej podmerilo 1(d).

Posebna dodatna zahteva se lahko uporabi za integrirane prikazovalnike z izboljšano zmogljivostjo iz podmerila 1(e).

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži poročilo o preskusu za model računalnika, opravljenem po preskusnih metodah iz specifikacij Energy Star v6.1 za računalnike. Registracije po specifikacijah Energy Star v6.1 iz ZDA se sprejmejo, če je preskušanje potekalo v skladu z evropskimi zahtevami za vhodno napajanje.

1(b) *Upravljanje porabe energije*

Funkcije za upravljanje porabe energije so vključene kot privzeta nastavitev. Kadar koli uporabnik poskusi izključiti privzete funkcije za upravljanje porabe energije, se mu prikaže opozorilo, da se s tem onemogoči funkcija za varčevanje z energijo, in ponudi možnost, da privzeto funkcijo obdrži.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži opis nastavitev za upravljanje porabe energije, naveden v uporabniškem priročniku modela, skupaj s slikami zaslona s primeri, ko se prikažejo opozorila.

([1]) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

1(c) *Grafične zmogljivosti*

Vrednosti funkcionalnega seštevalnika $TEC_{graphics}$ za diskretne grafične kartice (dGfx) v namiznih, integriranih namiznih in prenosnih računalnikih iz preglednice 1 se uporabljajo namesto vrednosti iz meril za upravičenost Energy Star v6.1. dGfx omogoča upravljanje porabe energije, ki izključi grafični procesor (GPE) pri daljši nedejavnosti.

Preglednica 1

Vrednosti funkcionalnega seštevalnika pri diskretnih grafičnih karticah (dGfx) v namiznih, integriranih namiznih in prenosnih računalnikih

Kategorija dGfx (Gb/s) [1]	Dovoljene vrednosti TEC (kWh/leto)	
	Namizni računalniki in integrirani namizni računalniki	Prenosni računalniki
G1 (FB_BW ≤ 16)	30	9
G2 (16 < FB_BW ≤ 32)	37	12
G3 (32 < FB_BW ≤ 64)	47	20
G4 (64 < FB_BW ≤ 96)	62	25
G5 (96 < FB_BW ≤ 128)	76	38
G6 (FB_BW > 128 s podatkovno širino < 192 bitov)	76	38
G7 (FB_BW > 128 s podatkovno širino ≥ 192 bitov)	90	48

[1] Kategorije so opredeljene s pasovno širino slikovnega medpomnilnika (FB_BW) v gigabajtih na sekundo (Gb/s).

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži izjavo o skladnosti s specifikacijo Energy Star v6.1 na podlagi strožjih vrednosti ter podporni izračun E_{TEC_MAX} in podatke o delovanju iz poročila o preskusu modela.

1(d) *Notranji napajalniki*

Notranji napajalniki v namiznih in integriranih namiznih računalnikih izpolnjujejo zahteve za vrednosti Energy Star v6.1 pri TEC_{PSU} in dosegajo minimalne učinkovitosti kot delež nazivnega izhodnega toka 0,84 pri 10 %, 0,87 pri 20 %, 0,90 pri 50 % in 0,87 pri 100 %.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži izjavo o skladnosti notranjega napajalnika modela, ki jo poleg izračuna E_{TEC_MAX} izdelkov Energy Star v6.1 podpirajo ali podatki o delovanju iz poročila o preskusu modela ali neodvisne certifikacije o delovanju napajalnika.

1(e) *Prikazovalniki z izboljšano zmogljivostjo*

Integrirani namizni računalniki in prenosni računalniki, ki imajo prikazovalnike z izboljšano zmogljivostjo, kakor so opredeljeni v specifikacijah Energy Star v6.1, in s tem izpolnjujejo pogoje za vrednosti $TEC_{INT_DISPLAY}$, samodejno prilagajajo svetlost slike svetlobi okolja. Ta funkcija samodejnega prilagajanja svetlosti (ABC, *Automatic Brightness Control*) je nameščena kot privzeta nastavitev, uporabnik pa jo lahko prilagodi in umeri. Privzeta nastavitev ABC se validira z naslednjim preskusnim postopkom:

Preskus (i) $\left(\frac{P_{50} - P_{10}}{P_{10}}\right) \geq 5\ \%$ Preskus (ii) $\left(\frac{P_{100} - P_{50}}{P_{50}}\right) \geq 5\ \%$ Preskus (iii) $P_{300} \geq P_{100}$

pri čemer je P_n moč, potrebna v vključenem stanju z omogočenim samodejnim prilagajanjem svetlosti pri *n* lux ob neposrednem viru svetlobe.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži poročilo o preskusu računalniškega modela, ki dokazuje skladnost z navedenim preskusnim postopkom.

Merilo 2. Nevarne snovi in zmesi v izdelku, podsestavih in sestavnih delih

V izdelku ali določenih podsestavih in sestavnih delih se v skladu s podmerilom 2(a), (b) in (c) omeji prisotnost snovi, ki so identificirane v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006 (uredba REACH), ali snovi in zmesi, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev po Uredbi (ES) št. 1272/2008 (uredba CLP) za nevarnosti, naštete v preglednici 2. V tem merilu so seznam snovi, ki bodo morda vključene med snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC), in razvrstitve nevarnosti po CLP združeni v preglednici 2 po njihovih nevarnih lastnostih.

Preglednica 2

Skupina snovi, ki bodo morda vključene med SVHC, in nevarnosti po CLP

Nevarnosti iz skupine 1
Nevarnosti, ki opredeljujejo snov ali zmes iz skupine 1: — snovi, ki so na seznamu snovi, ki bodo morda vključene med snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC) — rakotvorne, mutagene in/ali strupene za razmnoževanje (CMR), kategorije 1A ali 1B CMR: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df

Nevarnosti iz skupine 2
Nevarnosti, ki opredeljujejo snov ali zmes iz skupine 2: — kategorija 2 CMR: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362 — kategorija 1 strupenosti za vodno okolje: H400, H410 — kategoriji 1 in 2 akutne strupenosti: H300, H310, H330 — kategorija 1 strupenosti pri vdihavanju: H304 — kategorija 1, strupenost za posamezne organe (STOT): H370, H372

Nevarnosti iz skupine 3
Nevarnosti, ki opredeljujejo snov ali zmes iz skupine 3: — kategorije 2, 3 in 4 strupenosti za vodno okolje: H411, H412, H413 — kategorija 3 akutne strupenosti: H301, H311, H331, EUH070 — kategorija 2 STOT: H371, H373

2(a) *Omejitve za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC)*

Izdelek ne sme vsebovati snovi, ki so bile opredeljene s postopkom iz člena 59(1) uredbe REACH in so dodane na seznam snovi, ki bodo morda vključene med snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, v koncentraciji, večji od 0,10 % (masni delež). Ista omejitev se uporablja za podsestave in sestavne dele, ki so del izdelka in so navedeni v preglednici 3.

Nobeno odstopanje od te zahteve se ne uporablja za seznam snovi, ki bodo morda vključene med SVHC in so prisotne v izdelku ali naštetih podsestavih ali sestavnih delih v koncentracijah, večjih od 0,10 % (masnega deleža).

Preglednica 3

Podsestavi in sestavni deli, za katere se uporablja podmerilo 2(a)

— zasedena matična plošča (vključno s CPE, RAM, grafičnimi enotami)

— naprave za shranjevanje podatkov (HDD in SSD)

— optični pogon (CD in DVD)

— prikazovalnik (vključno z osvetlitvijo v ozadju)

— ogrodje in pritrdila

— ohišja in okvirji

— zunanja tipkovnica, miške in/ali sledilna ploščica

— notranji in zunanji napajalniki

— zunanji napajalni kabli za izmenični in enosmerni tok

— sklopi polnljive baterije

Ko vložniki o tej zahtevi obvestijo dobavitelje navedenih podsestavov in sestavnih delov, lahko predhodno pregledajo seznam REACH snovi, ki bodo morda vključene med SVHC, z uporabo seznama snovi, ki jih je treba prijaviti, IEC 62474 ([1]). Pregled temelji na ugotovitvi možnosti, da je snov prisotna v izdelku.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik pripravi deklaracije, da SVHC niso prisotne v koncentraciji, ki je enaka predpisani mejni koncentraciji ali večja, za izdelek ter podsestave in sestavne dele iz preglednice 3. Deklaracije se sklicujejo na zadnjo različico seznama snovi, ki bodo morda vključene med SVHC, ki ga objavi ECHA ([2]). Kadar se deklaracije pripravijo na podlagi predhodnega pregleda seznama snovi, ki bodo morda vključene med SVHC, z uporabo IEC 62474, vložnik predloži tudi pregledani seznam, ki je bil poslan dobaviteljem podsestavov in sestavnih delov. Različica IEC 62474 seznama snovi, ki jih je treba prijaviti, odraža najnovejšo različico seznama snovi, ki bodo morda vključene med SVHC.

2(b) *Omejitve za prisotnost posebnih nevarnih snovi*

Podsestavi in sestavni deli iz preglednice 4 ne vsebujejo posebnih nevarnih snovi v koncentraciji, ki je enaka predpisanim mejnim koncentracijam ali večja.

([1]) Mednarodna elektrotehniška komisija (IEC), *IEC 62474: Deklaracija materiala za izdelke iz elektrotehnične industrije in za elektrotehnično industrijo*, http://std.iec.ch/iec62474.

([2]) ECHA, Seznam kandidatnih snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost in za katere je treba pridobiti avtorizacijo, http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table.

Preglednica 4

Omejitve snovi, ki se uporablja za podsestave in sestavne dele

Skupina snovi ali material	Področja uporabe omejitve	Mejne koncentracije (kadar je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
(i) Kovinske spajke in stiki	Izjema 7b v skladu z Direktivo 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta [1] ni dovoljena za uporabo svinca v spajkah v *malih strežnikih*.	0,1 masnega %	Deklaracija, ki jo zagotovi proizvajalec ali končni monter in je podprta z veljavnim poročilom o preskusu. *Preskusna metoda:* IEC 62321-5
	Izjema 8b v skladu z Direktivo 2011/65/EU ni dovoljena za uporabo *kadmija v električnih kontaktih*.	0,01 masnega %	
(ii) Polimerni stabilizatorji, barvila in kontaminanti	Naslednje organokositrne spojine stabilizatorja, razvrščene v skupino 1 in 2 nevarnosti, ne smejo biti prisotne v *zunanjih napajalnih kablih in napajalnih sklopih za izmenični in enosmerni tok*: — dibutiltinov oksid — dibutiltinov diacetat — dibutiltinov dilaurat — dibutiltinov maleat — dioktil kositrov oksid — dioktil kositrov dilavrat	n. r.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava.
	Plastična ohišja in okvirji ne smejo vsebovati naslednjih barvil: — azo barvila, ki se lahko pretvorijo v katerega od rakotvornih aril aminov iz Dodatka 8 k uredbi REACH, in/ali — barvilne spojine, vključene v seznam snovi, ki jih je treba prijaviti, IEC 62474.	n. r.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava.
	Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH), razvrščeni v nevarnosti iz skupine 1 in 2, ne smejo biti prisotni v koncentracijah, ki so enake posameznim mejnim koncentracijam in njihovi skupni vsoti ali večje od njih, v kateri koli zunanji površini iz plastične mase ali umetne gume pri: — prenosnih in tabličnih računalnikih, — zunanjih tipkovnicah, — miškah, — tabličnih pisalih in/ali sledilnih ploščicah, — zunanjih napajalnih kablih.	Posamezne mejne vrednosti za PAH, omejene z uredbo REACH, so 1 mg/kg. Skupna vsota koncentracije navedenih 18 PAH ne sme biti večja od 10 mg/kg.	Poročilo o preskusu zagotovi vložnik za ustrezne dele opredeljenih delov izdelka. *Preskusna metoda:* AfPS GS 2014:01 PAK.

Skupina snovi ali material	Področja uporabe omejitve	Mejne koncentracije (kadar je ustrezno)	Ocenjevanje in preverjanje
	Prisotnost in koncentracijo naslednjih PAH je treba preveriti: PAH, omejeni z uredbo REACH: — benzo[a]piren — benzo[e]piren — benzo[a]antracen — krizen — benzo[b]fluoranten — benzo[j]fluoranten — benzo[k]fluoranten — dibenzo[a,h]antracen Dodatni PAH, za katere velja omejitev: — acenaften — acenaftilen — antracen — benzo[ghi]perilen — fluoranten — fluoren — indeno(1,2,3-cd)piren — naftalen — fenantren — piren		
(iii) Biocidni proizvodi	Biocidni proizvodi s protibakterijskim delovanjem se ne smejo vključiti v plastične ali gumijaste dele tipkovnic in zunanjih naprav.	n. r.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava.
(iv) Živo srebro v osvetlitvi v ozadju	Izjema 3 v skladu z Direktivo 2011/65/EU ni dovoljena za uporabo živega srebra *v hladnih katodnih fluorescentnih sijalkah in fluorescentnih sijalkah z zunanjo elektrodo (CCFL in EEFL).*	n. r.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava.
(v) Sredstva za bistrenje stekla	Arzen in njegove spojine se ne smejo uporabljati v proizvodnji stekla za LCD-prikazovalnik, steklenih zaščit zaslona in stekla, ki se uporablja za površine sledilnih ploščic.	0,0050 masnega %	Deklaracijo zagotovijo dobavitelji steklenega zaslona in je podprta s poročilom o analitičnem testiranju.

(1) Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88).

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži izjave o skladnosti in poročila o preskusih v skladu z zahtevami iz preglednice 4. Če so poročila o preskusih potrebna, morajo veljati ob vlogi za zadevni proizvodni model in vse povezane dobavitelje. Kadar podsestavi ali sestavni deli z isto tehnično specifikacijo izvirajo od več različnih dobaviteljev, se preskusi, če so potrebni, opravijo na delih vsakega dobavitelja.

2(c) *Omejitve na podlagi razvrstitev nevarnosti po CPL*

Zaviralci gorenja, mehčala, jekleni dodatki in premazi, katodni materiali, topila in soli, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev nevarnosti po CLP iz preglednice 2 ne smejo biti prisotni v podsestavih in sestavnih delih iz preglednice 5 v koncentraciji, ki je enaka mejni koncentraciji 0,10 % (masnega deleža) ali večja.

Preglednica 5

Podsestavi in sestavni deli, za katere se uporablja podmerilo 2(c)

Deli, ki vsebujejo zaviralce gorenja
— glavna plošča s tiskanim vezjem (PCB, *Printed Circuit Boards*)
— centralne procesne enote (CPE)
— priključki in vtičnice
— naprave za shranjevanje podatkov (HDD in SSD)
— plastična ohišja in okvirji
— notranji in zunanji napajalniki
— zunanji napajalni kabli za izmenični in enosmerni tok
Deli, ki vsebujejo mehčala
— notranji kabli
— zunanji napajalni kabli za izmenični in enosmerni tok
— zunanji napajalniki
— plastična ohišja in okvirji
Deli z zlitinami iz nerjavnega jekla in/ali nikljevimi premazi
— ogrodja, ohišja, matični vijaki, matice, vijaki in nosilci
Sklopi polnljivih baterij
— polnljive baterijske celice

(i) *Odstopanja od uporabe nevarnih zaviralcev gorenja ali mehčal*

Uporaba zaviralcev gorenja ali mehčal, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev nevarnosti po CLP iz preglednice 2, je izvzeta iz zahtev podmerila 2(c), če izpolnjujejo pogoje iz preglednice 6. Zunanji napajalni kabli za izmenični in enosmerni tok, ki sami po sebi zavirajo gorenje, prav tako izpolnjujejo pogoje iz preglednice 6(ii)(b).

Preglednica 6

Pogoji za odstopanja, ki se uporabljajo pri uporabi zaviralcev gorenja ali mehčal

Snovi in zmesi	Podsestav ali sestavni del	Področje uporabe odstopanja	Ocenjevanje in preverjanje
Zaviralci gorenja	(i) Glavna plošča s tiskanim vezjem	Uporablja se odstopanje od uporabe zaviralcev gorenja v laminatih matične plošče, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev: (a) zaviralec gorenja je razvrščen v nevarnost iz skupine 3. Če se navede trditev v skladu z IEC 61249-2-21 [1], pri preskusu požarne varnosti za PCB s simulacijo neprimernega odstranjevanja OEEO znašajo emisije rakotvotnih policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH) 0,1 mg TEQ/g; (b) zaviralec gorenja reagira v polimerno smolo, preskus požarne varnosti PCB s simulacijo neprimernega odstranjevanja OEEO pokaže emisije polibromiranega dibenzo-p-dioksina in polibromiranega dibenzofurana (PBDD/DF) 0,4 ng TEQ/g in emisije rakotvornih PAH 0,1 mg TEQ/g.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti. Po potrebi: Poročilo tretje osebe o preskusu kombinacije materiala plošče, sestavnih delov in zaviralca gorenja. *Preskusna metoda:* ISO 5660 v razmerah oksidativne pirolize (IEC 60695-7-1 za vrsto ognja 1b s toplotnim tokom 50 kW/m^2). Za količinsko opredelitev se uporabljata standarda EN 1948 (PBDD/DF) in/ali ISO 11338 (PAH).
	(ii) Zunanji napajalni kabli za izmenični in enosmerni tok	Uporablja se odstopanje od uporabe zaviralcev gorenja in njihovih sinergistov, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev: (a) zaviralec gorenja in njegov sinergist sta razvrščena v nevarnost iz skupine 3. Če se navede trditev v skladu s standardom IEC 62821 [2], pri preskusu požarne varnosti za polimer napajalnega kabla znašajo emisije plinov halogene kisline manj kot 5,0 mg/g. (b) Pri preskusu požarne varnosti za napajalni kabel s simulacijo neprimernega odstranjevanja OEEO znašajo emisije polikloriranega dibenzo-p-dioksina in polikloriranega dibenzofurana (PCDD/DF) 0,3 ng TEQ/g. Za napajalne kable, izolirane z materiali, ki sami po sebi zavirajo gorenje, veljajo zahteve za preskušanje požarne varnosti iz dela (ii)(b).	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti. Po potrebi: Poročilo tretje osebe o preskusu napajalnega kabla. *Preskusna metoda:* IEC 60754-1 ali ISO 19700 v razmerah nezadostne ventilacije (IEC 60695-7-1 za vrsto ognja 3a s toplotnim tokom 50 kW/m^2). Za količinsko opredelitev PCDD/DF se uporablja EN 1948.
	(iii) Zunanja plastična ohišja in okvirji	Uporablja se odstopanje od uporabe zaviralcev gorenja in njihovih sinergistov, razvrščenih v nevarnosti iz skupine 2 in 3.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti.

Snovi in zmesi	Podsestav ali sestavni del	Področje uporabe odstopanja	Ocenjevanje in preverjanje
	(iv) Različni podsestavi in deli: — sestav CPE — pogoni za shranjevanje podatkov — notranji priključki in vtičnice — napajalniki	Uporablja se odstopanje za uporabo zaviralcev gorenja, razvrščenih v nevarnosti iz skupine 3.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti.
Mehčala	(i) Zunanji napajalni kabli in napajalni sklopi, zunanja ohišja in notranji kabli	Uporablja se odstopanje za uporabo mehčal, razvrščenih v nevarnosti iz skupine 3.	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj podsestava in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti.

([1]) V skladu s standardom IEC 61249-2-21 se lahko navedejo trditve o „brezhalogenski“ sestavi plošče s tiskanim vezjem.
([2]) V skladu s standardom IEC 62821 se lahko navedejo trditve o „brezhalogenskih malodimnih“ kablih.

(ii) *Odstopanja pri uporabi dodatkov, premazov, katodnih materialov, topil in soli*

Uporaba kovinskih dodatkov in premazov, katodnih materialov baterije, topil in soli baterije, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev nevarnosti po CLP iz preglednice 2, je izvzeta iz zahtev podmerila 2(c), če izpolnjujejo pogoje iz preglednice 7.

Preglednica 7

Sestavni deli in podsestavi, za katere se izrecno uporablja odstopanje

Snovi in zmesi	Podsestav ali sestavni del	Področje uporabe odstopanja	Ocenjevanje in preverjanje
Kovinski dodatki in premazi	(i) Kovinski sestavni deli	Zlitine iz nerjavnega jekla in premazi, ki so odporni proti praskam in vsebujejo kovinski nikelj, razvrščeni v H351, H372 in H412. Pogoji odstopanja: Stopnja sproščanja kovinskega niklja s premazov, odpornih proti praskam, na delih ohišja, ki so lahko v neposrednem in daljšem stiku s kožo, ne presega 0,5 μg/cm^2 na teden.	Opredelitev ustreznih delov po teži in legi v proizvodu. Če deli zunanjega ohišja pridejo v neposredni in daljši stik s kožo, je treba predložiti poročilo o preskusu. Preskusna metoda: EN 1811
Katodni materiali baterijskih celic	(ii) Litij-ionske in polimerne baterije	Katodni materiali baterijskih celic, razvrščeni v nevarnosti iz skupin 2 in 3. Ti zajemajo: — litij-kobaltov oksid — litij-manganov dioksid — litij-železov fosfat — litij-kobalt-nikelj-manganov oksid	Deklaracija, ki jo zagotovi dobavitelj baterijske celice in je podprta z dokumentacijo, s katero se preverijo razvrstitve nevarnosti.

Snovi in zmesi	Podsestav ali sestavni del	Področje uporabe odstopanja	Ocenjevanje in preverjanje
Elektrolitna topila in soli akumulatorjev		Elektrolitna topila in soli, razvrščeni v nevarnosti iz skupin 2 in 3. Ti zajemajo: — propilen karbonat — etilen karbonat — dietil karbonat — dimetil karbonat — etil metil karbonat — litijev heksafluorofosfat	

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži izjavo o skladnosti s podmerilom 2(c). Izjavo je treba podpreti z informacijami o zaviralcih gorenja, mehčalih, dodatkih in premazih iz jekla, katodnih materialih, topilih in soleh, ki se uporabljajo v podsestavih in sestavnih delih iz preglednice 5 skupaj z izjavami o njihovi razvrstitvi ali nerazvrstitvi po nevarnosti.

Izjave o razvrstitvi ali nerazvrstitvi po nevarnosti za vsako snov ali zmes se podprejo z naslednjimi informacijami:

— številka CAS, ES ali številka seznama (če je na voljo za zmesi),

— fizična oblika in stanje, v katerem se snov uporablja,

— harmonizirane razvrstitve nevarnosti po CLP za snovi,

— samorazvrstitveni vnosi v podatkovno zbirko ECHA registriranih snovi po REACH ([1]) (če ni nobene harmonizirane razvrstitve na voljo),

— razvrstitve zmesi po merilih iz uredbe CLP.

Pri upoštevanju samorazvrstitvenih vnosov v podatkovno zbirko registriranih snovi po REACH je treba dati prednost vnosom iz skupnih predložitev.

Če je pri razvrstitvi navedeno „pomanjkljivi podatki“ ali „nekonkluzivno“ v skladu s podatkovno zbirko registriranih snovi po REACH ali če snov še ni registrirana v sistemu REACH, je treba predložiti toksikološke podatke, ki izpolnjujejo zahteve iz Priloge VII k uredbi REACH ter dovolj podprejo konkluzivno samorazvrstitev v skladu s Prilogo I k uredbi CLP in podpornimi navodili ECHA. Pri „pomanjkljivih podatkih“ ali „nekonkluzivnih“ vnosih v podatkovno zbirko se samorazvrstitve preverijo, pri čemer se sprejmejo naslednji viri informacij:

— toksikološke študije in ocene nevarnosti, ki so jih opravili stanovske regulativne agencije ECHA ([2]), regulativni organi držav članic ali medvladni organi,

— varnostni list, izpolnjen v skladu s Prilogo II k uredbi REACH,

— dokumentirana strokovna presoja, ki jo opravi poklicni toksikolog. Ta temelji na pregledu strokovne literature in obstoječih podatkih o preskusih, po potrebi ob podpori izsledkov novih preskusov, ki so jih opravili neodvisni laboratoriji z metodami, ki jih priznava ECHA,

— potrdilo, po potrebi na podlagi strokovne presoje, ki jo je izdal akreditirani organ za ugotavljanje skladnosti, ki ocenjuje nevarnost po sistemih za razvrščanje GHS ali CLP.

([1]) ECHA, podatkovna zbirka registriranih snovi po REACH, http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances.
([2]) ECHA, *Sodelovanje s stanovskimi regulatornimi agencijami*, http://echa.europa.eu/en/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies.

Informacije o nevarnih lastnostih snovi ali zmesi se lahko v skladu s Prilogo XI k uredbi REACH razen s preskusi pridobijo tudi na druge načine, na primer z uporabo alternativnih metod, kot so metode *in vitro*, z modeli kvantitativnega razmerja med strukturo in aktivnostjo ali uporabo združevanja v skupine ali navzkrižnega branja.

Za snovi in zmesi iz preglednic 6 in 7, za katere se uporablja odstopanje, vložnik predloži dokaz, da so izpolnjeni vsi pogoji za odstopanje. Če so potrebna poročila o preskusih, morajo biti veljavna ob oddaji vloge za proizvodni model.

Merilo 3. Podaljšanje življenjske dobe izdelka

3(a) *Preskušanje trajnosti pri prenosljivih računalnikih*

(i) *Preskusi, ki se uporabljajo za prenosne računalnike*

Za model prenosnega računalnika se opravi preskus trajnosti. Pri vsakem modelu se preveri, da deluje, kot je navedeno, in da izpolnjuje predpisane zmogljivostne zahteve po opravljenih obveznih preskusih iz preglednice 8 in najmanj enem dodatnem preskusu, izbranem iz preglednice 9.

Preglednica 8

Specifikacija za obvezni preskus trajnosti prenosnih računalnikov

Preskus	Preskusni pogoji in zmogljivostne zahteve delovanja	Preskusna metoda
Odpornost proti udarcem	Specifikacija: Zgornja, spodnja, desna, leva, sprednja in zadnja stran izdelka se najmanj po 6 ms trikrat izpostavi polsinusnemu udarnemu valu s konico najmanj 40 G. Funkcionalne zahteve: Prenosni računalnik je med preskusom vključen in poganja programsko aplikacijo. Po preskusu še naprej deluje.	IEC 60068 Del 2-27: Ea Del 2-47
Odpornost proti treslja-jem	Specifikacija: Zgornja, spodnja, desna, leva, sprednja in zadnja stran izdelka se do konca osi izpostavi naključnim sinusoidnim tresljajem v frekvenčnem razponu od 5 Hz do največ 250 Hz za najmanj 1 ciklus izvajanja na os. Funkcijske zahteve: Prenosni računalnik je med preskusom vključen in poganja programsko aplikacijo. Po preskusu še naprej deluje.	IEC 60068 Del 2-6: Fc Del 2-47
Naključni padec	Specifikacija: Prenosni računalnik se spusti z višine 76 cm na togo površino, pokrito z najmanj 30 mm lesa. Izvede se po en padec na zgornjo, spodnjo, desno, levo, sprednjo in zadnjo stran in na vsak spodnji vogal. Funkcionalne zahteve: Prenosni računalnik je med preskusom izključen in se po vsakem padcu uspešno naloži. Po preskusu ostane ohišje celo in zaslon nepoškodovan.	IEC 60068 Del 2-31: Ec (Prosti padec, postopek 1)

Preglednica 9

Specifikacije za dodatni preskus trajnosti za prenosne računalnike

Preskus	Preskusni pogoji in merila uspešnosti	Preskusna metoda
Toplotni stres	Specifikacija: Prenosni računalnik se izpostavi najmanj štirim 24-urnim ciklusom v preskusni komori. Prenosni računalnik je vključen med hladnim ciklusom pri – 25 °C in suhim vročim ciklusom pri + 40 °C. Prenosni računalnik ni vključen med hladnim ciklusom pri – 50 °C in suhim vročim ciklusom med + 35 in + 60 °C. Funkcijske zahteve: Po vsakem od štirih ciklusov izpostavljanja se preveri, da prenosni računalnik deluje.	IEC 60068 Del 2-1: Ab/e Del 2-2: B
Odpornost zaslona	Specifikacija: Opravita se dva obremenitvena preskusa. Na zaslon se enakomerno položi najmanj 50-kilogramsko breme. Na sredino zaslona se položi najmanj 25-kilogramsko breme. Prenosni računalnik se med vsakim preskusom položi na ravno površino. Funkcijske zahteve: Po namestitvi vsakega bremena se površina zaslona in slikovne pike pregledajo, da ni črt, lis ali razpok.	Vložnik potrdi uporabljeno preskusno opremo in nastavitev.
Vdor razlite vode	Specifikacija: Preskus se opravi dvakrat. Najmanj 30 ml tekočine se enakomerno polije po tipkovnici prenosnega računalnika *ali* na tri posebna ločena mesta, nato dejavno odcedi po največ 5 sekundah, po 3 minutah pa se preskusi, ali računalnik deluje. Preskus se opravi z vročo in hladno tekočino. Funkcijske zahteve: Prenosni računalnik ostane vključen med preskusom in po njem. Prenosni računalnik se nato razstavi in vizualno pregleda, da se zagotovi, da izpolnjuje pogoje sprejemljivosti IEC 60529 za vdor vode.	Pogoji sprejemljivosti: IEC 60529 (vdor vode)
Življenjska doba tipkovnice	Specifikacija: Na tipkovnici se opravi 10 milijonov naključnih pritiskov na tipke. Število pritiskov na tipke se uteži tako, da upošteva najpogosteje uporabljene tipke. Funkcijske zahteve: Tipke se nato pregledajo, da niso poškodovane in delujejo.	Vložnik potrdi uporabljeno preskusno opremo in nastavitev.
Življenjska doba tečaja zaslona	Specifikacija: Zaslon se popolnoma odpre in nato zapre 20 000-krat. Funkcijske zahteve: Zaslon se nato pregleda, ali je prišlo do izgube stabilnosti ali poškodbe tečaja.	Vložnik potrdi uporabljeno preskusno opremo in nastavitev.

(ii) *Preskusi, ki se uporabljajo za tablične in hibridne prenosne računalnike*

Za model tabličnega računalnika ali tabličnega dela hibridnega prenosnega računalnika se opravi preskus trajnosti. Pri vsakem modelu se preveri, da deluje, kot je navedeno, in da izpolnjuje predpisane zmogljivostne zahteve za vsak preskus iz preglednice 10.

Preglednica 10

Specifikacija za obvezni preskus trajnosti tabličnih in hibridnih prenosnih računalnikov

Preskus	Preskusni pogoji in zmogljivostne zahteve delovanja	Preskusna metoda
Naključni padec	Specifikacija: Tablični računalnik se spusti z višine 76 cm na togo površino, pokrito z najmanj 30 mm lesa. Izvede se po en padec na zgornjo, spodnjo, desno, levo, sprednjo in zadnjo stran in na vsak spodnji vogal. Funkcijske zahteve: Tablični računalnik je med preskusom izključen in se po vsakem padcu uspešno naloži. Po preskusu ostane ohišje celo in zaslon nepoškodovan.	IEC 60068 Del 2-31: Ec (Prosti padec, postopek 1)
Odpornost zaslona	Specifikacija: Opravita se dva obremenitvena preskusa. Na zaslon se enakomerno položi najmanj 50-kilogramsko breme. Na sredino zaslona se položi najmanj 25-kilogramsko breme. Tablični računalnik se med vsakim preskusom položi na ravno površino. Funkcijske zahteve: Po namestitvi vsakega bremena se površina zaslona in slikovne pike pregledajo, da ni črt, lis ali razpok.	Vložnik potrdi uporabljeno preskusno opremo in nastavitev.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži poročila o preskusih, ki dokazujejo, da je bil model preskušen in izpolnjuje funkcijske zmogljivostne zahteve glede trajnosti. Preskuse preveri tretja oseba. Obstoječi preskusi istega modela, ki so bili opravljeni po isti ali strožji specifikaciji, se sprejmejo brez potrebe po ponovnem preskušanju.

3(b) *Kakovost in življenjska doba polnljivih baterij*

(i) *Minimalna življenjska doba baterij:* prenosni, tablični in hibridni prenosni računalniki omogočijo uporabniku najmanj 7 ur življenjske dobe polnljive baterije po prvem polnjenju.

Pri prenosnih računalnikih je to treba primerjati z uporabo:

— za gospodinjske in potrošniške izdelke scenarija Futuremark PCMark „Home“,

— za podjetniške ali poslovne izdelke scenarija BAPCo Mobilemark „Office productivity“; za modele, ki ustrezajo vrednostim Energy Star $TEC_{graphics}$, pa scenarija „Media creation & consumption“.

(ii) *Učinkovitost polnilnega ciklusa:* polnljive baterije prenosnih, tabličnih in hibridnih prenosnih računalnikov izpolnjujejo naslednje zmogljivostne zahteve, ki so odvisne od tega, ali se polnljiva baterija lahko zamenja brez orodij (kot je navedeno v podmerilu 3(d)):

— modeli, pri katerih se polnljiva baterija lahko zamenja brez orodij, ohranijo 80 % deklarirane minimalne začetne zmogljivosti po 750 ciklusih polnjenja,

— modeli, pri katerih se polnljiva baterija ne more zamenjati brez orodij, ohranijo 80 % prijavljene minimalne začetne zmogljivosti po 1 000 ciklusih polnjenja.

To učinkovitost je treba preveriti pri sklopih polnljive baterije ali njihovih posameznih celicah s preskusom IEC EN 61960 „vzdržljivost v ciklusih“, ki se opravi pri 25 °C in po stopnji 0,2 I_t A ali 0,5 I_t A (postopek pospešenega preskusa). Pri izpolnjevanju te zahteve se lahko uporabi delno polnjenje (kot je navedeno v podmerilu 3(b)(iii)).

(iii) *Možnost delnega polnjenja za dosego učinkovitosti polnilnega ciklusa:* zmogljivostne zahteve iz podmerila 3(b)(ii) se lahko dosežejo z uporabo tovarniško nameščene programske in strojne programske opreme, ki delno polnijo baterijo do 80 % njene zmogljivosti. V tem primeru se delno polnjenje nastavi kot privzeti način polnjenja in učinkovitost baterije se preveri pri polnjenju do 80 % zmogljivosti v skladu z zahtevami iz podmerila 3(b)(ii). Maksimalno delno polnjenje omogoči življenjsko dobo baterije, ki izpolnjuje podmerilo 3(b)(i).

(iv) *Minimalna garancija:* vložnik zagotovi najmanj dveletno tržno garancijo za baterije z okvaro ([1]).

(v) *Informacije za uporabnike:* informacije o znanih dejavnikih, ki vplivajo na življenjsko dobo polnljivih baterij, in navodila o tem, kako lahko uporabnik podaljša življenjsko dobo baterij, so vsebovane v tovarniško nameščeni programski opremi za upravljanje porabe energije in pisnih navodilih za uporabo ter so objavljene na spletišču proizvajalca.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži poročilo o preskusu, ki ga opravi tretja oseba in ki dokazuje, da sklopi polnljive baterije ali vrsta celice v sklopu, ki se uporablja v izdelku, izpolnjuje predpisano zmogljivost za življenjsko dobo polnljivih baterij in polnilnega ciklusa. Za dokazovanje skladnosti se lahko uporabljata delno polnjenje in metoda pospešenega preskusa iz IEC EN 61960. Vložnik predloži tudi predstavitveno različico programske opreme za upravljanje porabe energije ter besedilo navodil za uporabo in objav na spletišču.

3(c) *Zanesljivost in zaščita pogonov za shranjevanje podatkov*

(i) *Namizni računalniki, delovne postaje, lahki odjemalci in mali strežniki*

Pri pogonih za shranjevanje podatkov ali pogonih, ki se uporabljajo v namiznih računalnikih, delovnih postajah in lahkih odjemalcih, ki se tržijo za poslovno rabo, je predvidena letna stopnja okvar (AFR) ([2]) manj kot 0,25 %.

Pri malih strežnikih je predvideni AFR manj kot 0,44 %, delež napačnih bitov za neobnovljive podatke pa manj kot 1 v 10^{16} bitov.

(ii) *Notesniki*

Navede se glavni pogon za shranjevanje podatkov, ki se uporablja v prenosnih računalnikih, da se zaščitijo pogon in podatki pred udarci in tresljaji. Pogon izpolnjuje eno od naslednjih možnosti:

— trdi disk (HDD) je zasnovan tako, da prenese 2-minutni polsinusni udarni val 400 G (vključen) in 900 G (izključen) brez škode za podatke ali delovanje pogona,

([1]) Med okvare se štejeta neuspešno polnjenje in nezaznavanje povezanosti baterije. Postopno upadanje zmogljivosti baterije zaradi uporabe se ne šteje za okvaro, razen če je to predmet posebnega garancijskega določila.

([2]) AFR (*Annualised Failure Rate*) se izračuna na podlagi povprečnega časa med okvarami (MTBF, *Mean Time Between Failure*). MTBF se določi na podlagi Bellcore TR-NWT-000332, 6. izdaja, 12/97, ali podatkov, zbranih na terenu.

— glava trdega diska se mora umakniti s površine diska v največ 300 milisekundah po zaznanem padcu prenosnega računalnika,

— uporablja se polprevodniški pogon za shranjevanje podatkov, kot npr. SSD (*Solid State Drive*, negibljivi pogon) ali eMMC (*embedded Multi Media Card*, vgrajena večpredstavnostna kartica).

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži specifikacijo za pogon ali pogone, vgrajene v izdelek. Ta se pridobi od proizvajalca pogona, za odpornost proti udarcem in umik glave pogona pa je podprta z neodvisno potrjenim tehničnim poročilom, s katerim se preveri, da pogon izpolnjuje predpisane zmogljivostne zahteve.

3(d) *Nadgradljivost in popravljivost*

Za nadgradnjo starejših sestavnih delov ali popravilo in zamenjavo dotrajanih sestavnih ali drugih delov veljajo naslednja merila:

(i) *Zasnova za nadgradnjo in popravilo:* naslednji sestavni deli računalnikov so zlahka dostopni in se dajo zamenjati s splošnim orodjem (tj. orodje, ki je v širši rabi in prodaji, kot so izvijač, lopatica, klešče, pinceta):

— nosilec podatkov (trdi disk, SSD ali eMMC),

— pomnilnik (RAM),

— zaslonski sestav in enote za osvetlitev v ozadju LCD (če so vgrajene),

— tipkovnica in sledilna ploščica (če se uporabljata),

— sestav hladilnega ventilatorja (pri namiznih računalnikih, delovnih postajah in malih strežnikih).

(ii) *Zamenjava polnljive baterije:* sklop polnljive baterije zlahka odstrani ena oseba (nepoklicni uporabnik ali poklicni serviser) po spodaj opisanih korakih ([1]). Polnljive baterije niso prilepljene ali spajkane na izdelek in ni kovinskih trakov, lepilnih trakov ali kablov, ki preprečujejo dostop za odstranitev baterije. Poleg tega se za lažjo odstranitev uporabljajo naslednje zahteve in opredelitve:

— pri prenosnih računalnikih in prenosljivih računalnikih vse v enem je mogoče ročno odstraniti polnljivo baterijo brez orodja,

— pri podprenosnikih je mogoče odstraniti polnljivo baterijo v največ treh korakih z uporabo izvijača,

— pri tabličnih in hibridnih prenosnih računalnikih je mogoče odstraniti polnljivo baterijo v največ štirih korakih z uporabo izvijača in razpiralne palčke.

V priročniku za popravila ali na spletišču proizvajalca se objavijo preprosta navodila o tem, kako je mogoče odstraniti baterijski sklop.

(iii) *Priročnik za popravila:* vložnik poskrbi za jasna navodila za razstavljanje in popravila (npr. v papirnati ali elektronski obliki, z videom), ki omogočijo razstavljanje izdelkov brez škode pri zamenjavi ključnih sestavnih ali drugih delov za nadgradnjo ali popravilo. To je na spletišču dostopno bodisi javno bodisi z vnosom enotne serijske številke izdelka. Poleg tega je na notranji strani ohišja stacionarnih računalnikov shema, ki prikazuje lego sestavnih delov iz točke (i) ter način dostopa in zamenjave. Pri prenosljivih računalnikih je shema z lego baterije, pogonov za shranjevanje podatkov in pomnilnika dostopna v prednaloženih navodilih za uporabo ali na spletišču proizvajalca za najmanj pet let.

(iv) *Služba za popravila/informacije:* navodila za uporabo ali spletišče proizvajalca vsebujejo informacije za uporabnika o tem, kam je treba na strokovna popravila in servisiranje računalnika, vključno s kontaktnimi podatki. V času garancije iz (vi) je to lahko omejeno na vložnikov pooblaščeni servis.

([1]) Korak sestoji iz opravila, ki se konča z odstranitvijo sestavnega ali drugega dela ali zamenjavo orodja.

(v) *Razpoložljivost nadomestnih delov:* vložnik zagotovi, da so originalni ali nazaj združljivi nadomestni deli, vključno s polnljivimi baterijami (po potrebi), javno razpoložljivi najmanj pet let po koncu proizvodnje modela.

(vi) *Tržna garancija:* vložnik brez dodatnih stroškov zagotovi najmanj triletno garancijo od dneva nakupa izdelka. Garancija vključuje sporazum o opravljanju storitev z možnostjo prevzema in vračila ali popravila na kraju samem za potrošnika. Garancija ne posega v zakonske obveznosti proizvajalca in prodajalca po nacionalni zakonodaji.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik pristojnemu organu predloži izjavo o skladnosti izdelka s temi zahtevami. Poleg tega vložnik predloži:

— izvod navodil za uporabo,

— izvod priročnika za popravilo in podpornih shem,

— opis s priloženimi fotografijami, ki dokazujejo izpolnjevanje zahtev pri odstranjevanju baterije,

— kopijo garancije in sporazuma o opravljanju storitev,

— sliko kakršnih koli shem, oznak ali navodil na ohišju računalnika.

Merilo 4. Zasnova, izbira materiala in ravnanje z izrabljenimi izdelki

4(a) *Izbira materiala in možnost recikliranja*

Vložniki morajo izpolnjevati najmanj del (i) merila skupaj z delom (ii) ali delom (iii). *Tablični računalniki, podprenosniki, hibridni prenosni računalniki in izdelki s kovinskim ohišjem in omarico so izvzeti iz podmeril (ii) in (iii).*

(i) *Informacije o materialih za lažje recikliranje:* plastični deli z maso nad 25 gramov v tabličnih računalnikih in nad 100 gramov v vseh drugih računalnikih se označijo v skladu z ISO 11469 in ISO 1043, oddelki 1–4. Oznake so dovolj velike in nameščene na vidnem mestu, da se zlahka identificirajo. Izjeme se dovolijo v naslednjih primerih:

— plošče s tiskanim vezjem, plošče iz polimetilmetakrilata (PMMA) in zaslonske optične plastike, ki so del prikazovalnikov,

— če bi označevanje vplivalo na zmogljivost ali delovanje plastičnega dela,

— če označevanje ni tehnično mogoče zaradi proizvodnega postopka,

— če označevanje povzroča višje stopnje napak pri nadzoru kakovosti, kar pomeni tratenje surovin, ki bi se mu dalo izogniti,

— če delov ni mogoče označiti, ker ni dovolj ustrezne površine za oznake, da bi bile čitljive velikosti in bi jih lahko uporabil izvajalec recikliranja.

(ii) *Izboljšanje možnosti recikliranja plastičnih ohišij, omaric in okvirjev:*

deli ne vsebujejo ulitih ali prilepljenih kovinskih vstavkov, razen če jih je mogoče odstraniti z navadno dostopnim orodjem. V navodilih za razstavljanje je prikazano, kako se odstranijo (glej podmerilo 3(d)).

Pri delih z maso nad 25 gramov v tabličnih računalnikih in nad 100 gramov v vseh drugih računalnikih se naslednje obdelave in dodatki ne smejo pokazati v reciklirani smoli z > 25-odstotnim zmanjšanjem pri Izodovem udarnem preskusu z zarezo po ISO 180:

— barve in premazi,

— zaviralci gorenja in njihovi sinergisti.

Obstoječi izsledki za reciklirano smolo se sprejmejo, če je bila reciklirana smola pridobljena iz istega vhodnega materiala, iz katerega so izdelani plastični deli izdelka.

(iii) *Minimalni delež reciklirane plastike: izdelek vsebuje v povprečju najmanj 10 % poporabniško reciklirane plastike, merjene kot odstotek od skupne plastike (po masi) v izdelku, razen v ploščah s tiskanim vezjem in zaslonskih optičnih plastik. Če je delež recikliranega materiala večji od 25 %, se lahko to navede v besedilnem polju, ki spremlja znak za okolje (glej podmerilo 6(b)).*

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik preveri možnost recikliranja s predložitvijo veljavnih poročil o mehanskih/fizikalnih preskusih v skladu z ISO 180 in navodil za razstavljanje. Sprejmejo se veljavna poročila o preskusih, pridobljena od izvajalcev reciklaže plastike, proizvajalcev smole ali neodvisnih pilotnih preskusov.

Vložnik pristojnemu organu predloži eksplozijsko risbo računalnika ali seznam delov v pisni ali avdiovizualni obliki. V tem so plastični deli navedeni po teži, polimerski sestavi in oznakah po ISO 11469 in ISO 1043. Velikost in položaj oznak sta slikovno prikazana, morebitne izjeme pa tehnično utemeljene.

Vložnik poskrbi za preverjanje in sledljivost tretjih oseb vse do dobaviteljev plastičnih sestavnih delov glede trditev o poporabniško recikliranem deležu. Povprečni delež iz trditev se lahko izračuna v rednih časovnih presledkih ali letno za model.

4(b) Zasnova za razstavljanje in recikliranje

Zaradi recikliranja so računalniki zasnovani tako, da se ciljni sestavni in drugi deli zlahka odstranijo iz izdelka. Opravi se preskus razstavljanja po preskusnem postopku iz Dodatka. Pri preskusu se ugotovijo število potrebnih korakov ter povezano orodje in dejanja, potrebna za odstranitev ciljnega sestavnega ali drugega dela iz točk (i) in (ii).

(i) Pri preskusu razstavljanja se odstranijo naslednji ciljni sestavni in drugi deli, če se uporabljajo pri izdelku:

vsi proizvodi

— plošče s tiskanim vezjem > 10 cm^2 v zvezi s funkcijami računanja

stacionarni računalniki

— notranji napajalnik

— pogon trdih diskov

prenosljivi računalniki

— polnljive baterije

prikazovalniki (kadar so vgrajeni v omarico izdelka)

— plošče s tiskanim vezjem > 10 cm^2

— tankoplastne tranzistorske enote in plastni vodniki v prikazovalnikih > 100 cm^2

— enote LED za osvetlitev v ozadju

(ii) Vsaj *dva* od naslednjih ciljnih sestavnih ali drugih delov, izbranih po potrebi glede na izdelek, se tudi odstranita pri preskusu, in sicer med preskusom za tistimi iz točke (i):

— pogon trdega diska (pri prenosljivih izdelkih)

— optični pogoni (če so vključeni)

— plošče s tiskanim vezjem ≤ 10 cm^2 in > 5 cm^2

— zvočniki (pri prenosnih računalnikih, integriranih namiznih računalnikih in prenosljivih računalnikih vse v enem)

— plastno svetlobno vodilo iz polimetilmetakrilata (PMMA) (če je velikost zaslona > 100 cm^2)

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik pristojnemu organu predloži „poročilo o preskusu razstavljanja“, v katerem je podrobno navedeno uporabljeno zaporedje razstavljanja, vključno z natančnim opisom posebnih korakov in postopkov, za ciljne sestavne in druge dele iz točk (i) in (ii).

Preskus razstavljanja opravi:

— vložnik ali imenovan dobavitelj v svojem laboratoriju ali

— neodvisen organ tretje osebe za preskušanje ali

— podjetje za reciklažo, ki je pooblaščeno za obdelavo električnih odpadkov v skladu s členom 23 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ali certificirano v skladu z nacionalnimi predpisi.

Merilo 5. Družbena odgovornost podjetij

5(a) *Pridobivanje „nekonfliktnih“ mineralov*

Vložnik podpira odgovorno pridobivanje kositra, tantala, volframa in njihovih rud ter zlata z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem s:

(i) potrebno skrbnostjo v skladu s smernicami OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne verige oskrbovanja z minerali z območij, prizadetih zaradi konfliktov, in območij z visokim tveganjem ter

(ii) spodbujanjem odgovornega pridobivanja mineralov in trgovanja z njimi na območjih, prizadetih zaradi konfliktov, in območjih z visokim tveganjem za navedene minerale, uporabljene v sestavnih delih izdelka, v skladu s smernicami OECD.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik predloži izjavo o skladnosti s temi zahtevami skupaj z naslednjimi dokazili:

— poročilom, ki opisuje ravnanje s potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi za navedene štiri minerale; dokazila, kot so potrdila o skladnosti, ki jih izda shema Evropske unije, se tudi sprejmejo,

— opredelitvijo sestavnih delov, ki vsebujejo navedene minerale, in njihovih dobaviteljev ter uporabljeni sistem ali projekt verige oskrbovanja za njihovo odgovorno pridobivanje.

5(b) *Delovne razmere in človekove pravice med proizvodnjo*

Ob upoštevanju tristranske deklaracije o načelih za večnacionalna podjetja in socialno politiko Mednarodne organizacije dela (MOD), pobude ZN za globalni dogovor (steber 2), vodilnih načel ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter smernic OECD za večnacionalna podjetja vložnik poskrbi, da tretja oseba s podporo presoj na kraju samem preveri, da so bili v obratih za končno sestavljanje izdelka upoštevani veljavna načela iz temeljnih konvencij MOD in spodaj navedene dodatne določbe.

Temeljne konvencije MOD:

(i) *delo otrok:*

— Konvencija o minimalni starosti za sklenitev delovnega razmerja, 1973 (št. 138)

— Konvencija o prepovedi najhujših oblik dela otrok, 1999 (št. 182)

([1]) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

(ii) *prisilno ali obvezno delo:*

— Konvencija o prisilnem ali obveznem delu, 1930 (št. 29), in Protokol iz leta 2014 h Konvenciji o prisilnem ali obveznem delu

— Konvencija o odpravi prisilnega dela, 1957 (št. 105)

(iii) *svoboda združevanja in pravica do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb:*

— Konvencija o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic, 1948 (št. 87)

— Konvencija o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja, 1949 (št. 98)

(iv) *diskriminacija:*

— Konvencija o enakem nagrajevanju, 1951 (št. 100)

— Konvencija o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih, 1958 (št. 111)

Dodatne določbe:

(v) *delovni čas:*

— Konvencija MOD o delovnem času v industriji, 1919 (št. 1)

(vi) *plačilo:*

— Konvencija MOD o določitvi minimalne plače, 1970 (št. 131)

— Zajamčena plača: Vložnik zagotovi, da izplačane plače v običajnem delovnem tednu vedno izpolnjujejo vsaj minimalne pravne ali panožne standarde, zadostujejo za zadovoljevanje osnovnih potreb delavcev in omogočajo nekaj dohodka za prosto porabo. Izvajanje se presoja ob upoštevanju smernic za „plačilo“ SA8000 ([1]).

(vii) *varnost in zdravje:*

— Konvencija MOD o varnosti in zdravju pri delu, 1981 (št. 155)

— Konvencija MOD o varnosti pri uporabi kemikalij pri delu, 1990 (št. 170)

V krajih, kjer sta pravici do svobodnega združevanja in pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb omejeni z zakonom, priznajo podjetje legitimna združenja delojemalcev, s katerimi lahko vzpostavijo dialog o vprašanjih v zvezi z delovnim mestom.

Postopek presoje vključuje posvetovanje z zunanjimi deležniki na krajevnih območjih okrog proizvodnih obratov, vključno s sindikati, organizacijami skupnosti, nevladnimi organizacijami in delovnimi strokovnjaki. Vložnik na spletu objavi agregirane rezultate in ključne ugotovitve presoje, s čimer zainteresiranim potrošnikom da na voljo dokazila o ravnanju njihovega dobavitelja.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik pokaže, da izpolnjuje te zahteve s predložitvijo kopij potrdil o skladnosti in podpornimi poročili o presoji za vsak obrat za sestavljanje končnega izdelka za modele, ki jim je treba dodeliti znak za okolje, skupaj s povezavo do spletne objave rezultatov in ugotovitev.

Presoje tretjih oseb na kraju samem opravljajo presojevalci, usposobljeni za presojo skladnosti dobavne verige elektronske industrije s socialnimi standardi ali kodeksi ravnanja, ali v državah, ki so ratificirale Konvencijo MOD o inšpekciji dela, 1947 (št. 81), ter za katere nadzor MOD kaže, da je nacionalni sistem inšpekcije dela učinkovit in inšpekcijski sistem zajema zgoraj navedena področja ([2]), inšpektorji za delo, ki jih imenuje nacionalni organ.

Sprejmejo se veljavna potrdila iz shem ali inšpekcijskih postopkov tretjih oseb, s katerimi se skupno ali delno presoja skladnost z veljavnimi načeli iz navedenih temeljnih konvencij MOD in dodatnimi določbami o delovnem času, plačilu ter zdravju in varnosti. Navedena potrdila niso starejša kot 12 mesecev.

([1]) Organizacija Social Accountability International, *Mednarodni standard o družbeni odgovornosti SA8000*, http://www.sa-intl.org.
([2]) Glej NORMLEX MOD (http://www.ilo.org/dyn/normlex/en) in podporna navodila v priročniku za uporabnike.

Merilo 6. Informacije za uporabnike

6(a) *Navodila za uporabo*

Računalnik se proda z ustreznimi informacijami za uporabnika, ki vsebujejo nasvete glede okoljske učinkovitosti izdelka. Informacije se navedejo na enem samem, zlahka opaznem mestu v navodilih za uporabo in na spletnem mestu proizvajalca. Vključujejo vsaj naslednje:

(i) poraba energije: vrednost TPE v skladu s specifikacijami Energy Star v6.1 in tudi največjo odjemno moč za vsak način delovanja. Poleg tega je treba priložiti informacije o tem, kako se uporablja način varčevanja z energijo pri napravi ter da se z energijsko učinkovitostjo zmanjša poraba energije in s tem prihrani denar zaradi nižjih računov elektrike;

(ii) naslednja navodila za zmanjšanje porabe energije, kadar se računalnik ne uporablja:

— s preklopom računalnika v način izklopa bo poraba energije manjša, vendar se bo še vedno porabilo nekaj energije,

— z zmanjšanjem svetlosti zaslona bo poraba energije manjša,

— ohranjevalniki zaslona lahko preprečijo preklop računalniškega prikazovalnika v način manjše porabe, kadar se ne uporablja. Če ohranjevalnik zaslona v računalniških prikazovalnikih ni vključen, lahko torej porabi manj energije,

— polnjenje tabličnih računalnikov prek USB-vmesnika iz drugega namiznega ali prenosnega računalnika lahko poveča porabo energije, če se samo zaradi polnjenja tabličnega računalnika pusti namizni ali prenosni računalnik v nedejavnem načinu, ki porablja energijo;

(iii) pri prenosnih, tabličnih in hibridnih prenosnih računalnikih informacije, da podaljšanje življenjske dobe računalnika zmanjša skupni vpliv izdelka na okolje;

(iv) naslednja navodila za podaljšanje življenjske dobe računalnika:

— informacije za uporabnika o dejavnikih, ki vplivajo na življenjsko dobo polnljivih baterij, in navodila, kako lahko uporabnik lažje podaljša njihovo življenjsko dobo (uporablja se samo za prenosljive računalnike, ki se napajajo iz polnljivih baterij),

— jasna navodila za razstavljanje in popravila, ki omogočijo razstavljanje izdelkov brez škode pri zamenjavi ključnih sestavnih ali drugih delov za nadgradnjo ali popravilo,

— informacije za uporabnika o tem, kam je treba na strokovna popravila in servisiranje računalnika, vključno s kontaktnimi podatki. Servisiranje se ne sme omejiti izključno na vložnikov pooblaščeni servis;

(v) navodila za ustrezno odstranjevanje starih računalnikov, vključno z ločenimi navodili za ustrezno odstranjevanje polnljivih baterij, v zbirnih centrih ali s sistemi vračanja trgovcu na drobno v skladu z Direktivo 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(vi) podatek, da je bil proizvodu podeljen znak EU za okolje, s kratko razlago, kaj to pomeni, in navedbo, da je več informacij o znaku za okolje na voljo na spletnem naslovu: http://www.ecolabel.eu;

(vii) navodila in priročniki za popravila se priložijo v tiskani obliki in objavijo na spletu v elektronski obliki za najmanj pet let.

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik pristojnemu organu predloži izjavo o skladnosti izdelka s temi zahtevami in sporoči povezavo do spletne različice ali predloži kopijo navodil za uporabo in priročnika za popravila.

([1]) Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

6(b) *Informacije na znaku EU za okolje*

Neobvezni del znaka z besedilnim poljem vsebuje tri od naslednjih besedil:

— Velika energijska učinkovitost

— Zasnovano za daljšo življenjsko dobo (uporablja se samo za prenosne, hibridne prenosne in tablične računalnike)

— Omejene nevarne snovi

— Zasnovano za lažje popravljanje, nadgradnjo in recikliranje

— Presojane delovne razmere v tovarni

Naslednje besedilo se lahko navede, če je delež reciklirane plastike večji kot 25 %, izražen kot odstotek celote plastike (masni %):

— Vsebuje xy % poporabniško reciklirane plastike

Navodila za uporabo neobveznega dela znaka z besedilnim poljem so na voljo v „Navodilih za uporabo logotipa znaka EU za okolje“ na spletni strani:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocenjevanje in preverjanje: Vložnik skupaj z izjavo o skladnosti s tem merilom predloži vzorec znaka za izdelek ali upodobitvijo embalaže, na kateri je znak EU za okolje.

DODATEK

POSTOPEK ZA PRESKUS RAZSTAVLJANJA IZDELKA

(a) *Izrazi in opredelitve pojmov*

(i) Ciljni sestavni in drugi deli: sestavni in/ali drugi deli, ki so določeni kot cilj odstranitve.

(ii) Korak razstavljanja: opravilo, ki se konča z odstranitvijo sestavnega ali drugega dela in/ali zamenjavo orodja.

(b) *Delovni pogoji za preskus*

(i) Osebe: preskus opravi ena oseba.

(ii) Preskusni vzorec: vzorec izdelka, ki se uporablja za preskus, je nepoškodovan.

(iii) Orodje za odstranjevanje: odstranjevanje se opravi z uporabo standardnega ročnega ali električnega orodja v prosti prodaji (npr. klešče, izvijači, rezila in kladiva, kakor je določeno v ISO 5742, ISO 1174, ISO 15601).

(iv) Zaporedje odstranjevanja: zaporedje odstranjevanja se dokumentira, in če preskus opravi tretja oseba, se te informacije preskrbijo za tiste, ki opravijo odstranjevanje.

(c) *Dokumentacija in zapis pogojev preskusa in korakov*

(i) Dokumentacija o korakih: posamezni koraki pri zaporedju odstranjevanja se dokumentirajo in navede se orodje, povezano z vsakim korakom.

(ii) Sredstva za zapis: odstranjevanje sestavnih delov se fotografira in snema. Videoposnetki in fotografije omogočajo jasno prepoznavanje korakov pri zaporedju odstranjevanja.

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/1372

z dne 10. avgusta 2016

o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah glede vnosov za Latvijo in Poljsko

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5319)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ([1]) in zlasti člena 9(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ([2]), in zlasti člena 10(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ([3]), in zlasti člena 4(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU ([4]) določa nadzorne ukrepe za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah. V delih I, II, III in IV Priloge k navedenemu izvedbenemu sklepu so nekatera območja zadevnih držav članic razmejena in navedena po različni stopnji tveganja zaradi epidemioloških razmer. Navedeni seznam vključuje nekatera območja v Latviji in na Poljskem.

(2) Avgusta 2016 so se pojavili primeri afriške prašičje kuge v populaciji divjih prašičih na območju kraja Tukums v Latviji. Zadevno območje je navedeno v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU in je v neposredni bližini območij brez omejitev v Latviji. Avgusta 2016 je izbruhnila afriška prašičja kuga pri domačih prašičih v kraju Gulbene v Latviji, ki je naveden v delu II Priloge k navedenemu izvedbenemu sklepu. Ta drugi izbruh pomeni povišanje ravni tveganja, ki ga je treba upoštevati. Zato bi bilo treba nekatera območja v Latviji, navedena v delu I, zdaj navesti v delu II, nekatera nova območja v Latviji vključiti na seznam v delu I ter nekatera območja v Latviji, navedena v delu II, vključiti na seznam v delu III Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU.

(3) Avgusta 2016 je izbruhnila afriška prašičja kuga pri domačih prašičih v Wysokomazowieckem okrožju na Poljskem na območju, ki je trenutno navedeno v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU. Navedeni izbruh skupaj z nekroženjem virusa te bolezni v populaciji divjih prašičev v bližini pomeni povišanje stopnje tveganja, ki ga je treba upoštevati. Avgusta 2016 je ponovno izbruhnila afriška prašičja kuga pri domačih prašičih v kraju Siemiatycki na Poljskem v neposredni bližini meje z Belorusijo. Ta drugi izbruh skupaj z neznanimi razmerami v sosednji tretji državi pomeni povišanje ravni tveganja, ki ga je treba upoštevati. Zato bi bilo treba nekatera območja na Poljskem, navedena v delu I, zdaj navesti v delu III, nekatera nova območja na Poljskem pa vključiti v del I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU.

(4) Pri oceni tveganja za zdravje živali zaradi afriške prašičje kuge, ki ga za navedeno bolezen pomeni razvoj trenutnih razmer v Latviji in na Poljskem, bi bilo treba upoštevati razvoj trenutnih epidemioloških razmer v zvezi

([1]) UL L 395, 30.12.1989, str. 13.
([2]) UL L 224, 18.8.1990, str. 29.
([3]) UL L 18, 23.1.2003, str. 11.
([4]) Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU z dne 9. oktobra 2014 o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah in razveljavitvi Izvedbenega sklepa 2014/178/EU (UL L 295, 11.10.2014, str. 63).

z navedeno boleznijo pri okuženih populacijah divjih prašičev v Uniji. Da bi lahko osredotočili nadzorne ukrepe za zdravje živali iz Izvedbenega sklepa 2014/709/EU in preprečili nadaljnje širjenje afriške prašičje kuge ter preprečili morebitne nepotrebne motnje za trgovino v Uniji in se izognili neupravičenim omejitvam trgovine v tretjih državah, bi bilo treba seznam Unije območij, za katera veljajo nadzorni ukrepi za zdravje živali, iz Priloge k navedenemu izvedbenemu sklepu spremeniti, da se bodo upoštevale spremembe trenutnih epidemioloških razmer v zvezi z navedeno boleznijo v Latviji in na Poljskem.

(5) Prilogo k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(6) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU se nadomesti z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 10. avgusta 2016

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

PRILOGA

„PRILOGA

DEL I

1. **Latvija**

Naslednja območja v Latviji:

— v občini Bauska krajevne skupnosti Īslīce, Gailīši, Brunava in Ceraukste,

— v občini Dobele krajevne skupnosti Biksti, Zebrene, Annenieki, Naudīte, Penkule, Auri in Krimūnas, Dobele, Berze, del krajevne skupnosti Jaunbērze zahodno od ceste P98 ter mestno Dobele,

— v občini Jelgava krajevne skupnosti Glūda, Svēte, Platone, Vircava, Jaunsvirlauka, Zaļenieki, Vilce, Lielplatone, Eleja in Sesava,

— v občini Kandava krajevni skupnosti Vāne in Matkule,

— v občini Talsi krajevne skupnosti Lube, Īve, Valdgale, Ģibuļi, Lībagi, Laidze, Ārlava, Abava ter mesta Sabile, Talsi, Stende in Valdemārpils,

— občina Brocēni,

— občina Dundaga,

— občina Jaunpils,

— občina Roja,

— občina Rundāle,

— občina Stopiņi,

— občina Tērvete,

— mesto Bauska,

— mestna občina Jelgava,

— mestna občina Jūrmala,

2. **Litva**

Naslednja območja v Litvi:

— v okraju Jurbarkas enote (seniūnija) Raudonė, Veliuona, Seredžius in Juodaičiai,

— v okraju Pakruojis enote (seniūnija) Klovainiai, Rozalimas in Pakruojis,

— v okraju Panevežys del enote (seniūnija) Krekenava zahodno od reke Nevėžis,

— v okraju Raseiniai enote (seniūnija) Ariogala, Ariogala miestas, Betygala, Pagojukai in Šiluva,

— v okraju Šakiai enote (seniūnija) Plokščiai, Kriūkai, Lekėčiai, Lukšiai, Griškabūdis, Barzdai, Žvirgždaičiai, Sintautai, Kudirkos Naumiestis, Slavikai, Šakiai,

— okraj Pasvalys,

— okraj Vilkaviškis,

— okraj Radviliškis,

— občina Kalvarija,

— občina Kazlų Rūda,

— občina Marijampolė.

3. **Poljska**

Naslednja območja na Poljskem:

v Podlaškem vojvodstvu:

— občine Augustów z mestom Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin in Bargłów Kościelny v Augustowskem okrožju,

— občine Brańsk z mestom Brańsk, Boćki, Rudka, Wyszki, del občine Bielsk Podlaski zahodno od črte, ki poteka ob cesti št. 19 (od mesta Bielsk Podlaski severno) in naprej ob vzhodni meji mesta Bielsk Podlaski ter cesti št. 66 (od mesta Bielsk Podlaski južno), mesto Bielsk Podlaski, del občine Orla zahodno od ceste št. 66 v Bielskem okrožju,

— občine Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady in Dobrzyniewo Duże v Białostockem okrožju,

— občine Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk, Milejczyce in Perlejewo v Siemiatyckem okrožju,

— občine Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki v Suwalskem okrožju,

— občini Suchowola in Korycin v Sokólskem okrožju,

— deli občin Kleszczele in Czeremcha zahodno od ceste št. 66 v Hajnowskem okrožju,

— Łomżyńsko okrožje,

— okrožje mesta Białystok,

— okrožje mesta Łomża,

— okrožje mesta Suwałki,

— Moniecko okrožje,

— Sejneńsko okrožje,

— Wysokomazowiecko okrožje,

— Zambrowsko okrožje,

v Mazovijskem vojvodstvu:

— občine Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń in Repki v Sokołowskem okrožju,

— občine Korczew, Przesmyki, Paprotnia v Siedleckem okrožju,

— občine Rzekuń, Troszyn, Czerwin in Goworowo v Ostrołęckem okrožju,

— Łosicko okrožje,

— Ostrowsko okrožje.

v Lublinskem vojvodstvu:

— občina Hanna v Włodawskem okrožju,

— občine Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z mestom Terespol, Piszczac, Kodeń, Tuczna, Sławatycze in Sosnówka v Bialskem okrožju,

— okrožje M. Biała Podlaska.

DEL II

1. **Estonija**

Naslednja območja v Estoniji:

— mestna občina Kallaste,

— mestna občina Rakvere,

— mestna občina Tartu,

— mestna občina Viljandi,

— okrožje Harjumaa (razen dela občine Kuusalu južno od ceste št. 1 (E20), občine Aegviidu in občine Anija),

— okrožje Ida-Virumaa,

— okrožje Läänemaa,

— okrožje Pärnumaa,

— okrožje Põlvamaa,

— okrožje Raplamaa,

— del občine Kuusalu severno od ceste 1 (E20),

— del občine Pärsti zahodno od ceste 24126,

— del občine Suure-Jaani zahodno od ceste 49,

— del občine Tamsalu severovzhodno od železniške proge Talin–Tartu,

— del občine Tartu vzhodno od železniške proge Talin–Tartu,

— del občine Viiratsi zahodno od črte, ki poteka ob zahodnem delu ceste 92 do križišča s cesto 155 in nato ob cesti 155 do križišča s cesto 24156, nato ob cesti 24156, dokler ne prečka reke Verilaske, ter nato ob reki Varilaske do južne meje občine,

— občina Abja,

— občina Alatskivi,

— občina Avanduse,

— občina Haaslava,

— občina Haljala,

— občina Halliste,

— občina Kambja,

— občina Karksi,

— občina Koonga,

— občina Kõpu,

— občina Laekvere,

— občina Luunja,

— občina Mäksa,

— občina Märjamaa,

— občina Meeksi,

— občina Peipsiääre,

— občina Piirissaare,

— občina Rägavere,

— občina Rakvere,

— občina Saksi,

— občina Sõmeru,

— občina Vara,

— občina Vihula,

— občina Võnnu.

2. **Latvija**

Naslednja območja v Latviji:

— v občini Balvi krajevne skupnosti Vīksna, Bērzkalne, Vectilža, Lazduleja, Briežuciems, Tilža, Bērzpils in Krišjāņi,

— v občini Bauska krajevne skupnosti Mežotne, Code, Dāviņi in Vecsaule,

— v občini Dobele del krajevne skupnosti Jaunbērze vzhodno od ceste P98,

— v občini Gulbene krajevne skupnosti Lejasciems, Lizums, Ranka, Druviena, Tirza in Līgo,

— v občini Jelgava krajevne skupnosti Kalnciems, Līvbērze in Valgunde,

— v občini Kandava krajevne skupnosti Cēre, Kandava, Zemīte in Zante ter mesto Kandava,

— v občini Limbaži krajevne skupnosti Skulte, Vidriži, Limbaži in Umurga,

— v občini Rugāji krajevna skupnost Lazdukalns,

— v občini Salacgrīva krajevna skupnost Liepupe,

— v občini Talsi krajevne skupnosti Ķūļciems, Balgale, Vandzene, Lauciene, Virbi in Strazde,

— občina Ādaži,

— občina Aizkraukle,

— občina Aknīste,

— občina Alūksne,

— občina Amata,

— občina Ape,

— občina Babīte,

— občina Baldone,

— občina Baltinava,

— občina Carnikava,

— občina Cēsis,

— občina Cesvaine,

— občina Engure,

— občina Ērgļi,

— občina Garkalne,

— občina Iecava,

— občina Ikšķile,

— občina Ilūkste,

— občina Inčukalns,

— občina Jaunjelgava,

— občina Jaunpiebalga,

— občina Jēkabpils,

— občina Ķegums,

— občina Ķekava,

— občina Kocēni,

— občina Koknese,

— občina Krimulda,

— občina Krustpils,

— občina Lielvārde,

— občina Līgatne,

— občina Līvāni,

— občina Lubāna,

— občina Madona,

— občina Mālpils,

— občina Mārupe,

— občina Mērsrags,

— občina Nereta,

— občina Ogre,

— občina Olaine,

— občina Ozolnieki,

— občina Pārgauja,

— občina Pļaviņas,

— občina Priekuļi,

— občina Rauna,

— občina Ropaži,

— občina Sala,

— občina Salaspils,

— občina Saulkrasti,

— občina Sēja,

— občina Sigulda,

— občina Skrīveri,

— občina Smiltene,

— občina Tukums,

— občina Varakļāni,

— občina Vecpiebalga,

— občina Vecumnieki,

— občina Viesīte,

— občina Viļaka,

— mesto Limbaži,

— mestna občina Jēkabpils,

— mestna občina Valmiera.

3. **Litva**

Naslednja območja v Litvi:

— v okraju Anykščiai enoti (seniūnija) Kavarskas, Kurkliai in del okraja Anykščiai jugozahodno od cest št. 121 in št. 119,

— v okraju Jonava enote (seniūnija) Šilai, Bukonys in v enoti Žeimiai vasi Biliuškiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,

— v okraju Kaunas enote (seniūnija) Akademija, Alšėnai, Babtai, Batniava, Čekiškė, Domeikava, Ežerėlis, Garliava, Garliavos apylinke, Kačerginė, Kulautuva, Linksmakalnis, Raudondvaris, Ringaudai, Rokai, Samylai, Taurakiemis, Užliedžiai, Vilkija, Vilkijos apylinke in Zapyškis,

— v okraju Kėdainiai enote (seniūnija) Josvainiai, Pernarava, Krakes, Dotnuva, Gudžiūnai, Surviliškis, Vilainiai, Truskava, Šėta, Kėdainių miesto,

— v okraju Panevėžys enote (seniūnija) Karsakiškis, Naujamiestis, Paįstrys, Panevėžys, Ramygala, Smilgiai, Upytė, Vadokliai,Velžys in del enote (seniūnija) Krekenava vzhodno od reke Nevėžis,

— v okraju Prienai enote (seniūnija) Veiveriai, Šilavotas, Naujoji Ūta, Balbieriškis, Ašminta, Išlaužas, Pakuonis,

— v okraju Šalčininkai enote (seniūnija) Jašiūnai, Turgeliai, Akmenynė, Šalčininkai, Gerviškės, Butrimonys, Eišiškės, Poškonys, Dieveniškės,

— v okraju Varėna enote (seniūnija) Kaniava, Marcinkonys, Merkinė,

— v okraju Vilnius deli enot (seniūnija) Sudervė in Dūkštos severovzhodno od ceste št. 171, enote (seniūnija) Maišiagala, Zujūnai, Avižieniai, Riešė, Paberžė, Nemenčinė, Nemenčinė – miestas, Sužionys, Buivydžiai, Bezdonys, Lavoriškės, Mickūnai, Šatrininkai, Kalveliai, Nemėžis, Rudamina, Rūkainiai, Medininkai, Marijampolis, Pagiriai in Juodšiliai,

— mestna občina Alytus,

— v okraju Utena enote (seniūnija) Sudeikiai, Utena, Utena – miestas, Kuktiškės, Daugailiai, Tauragnai, Saldutiškis,

— v mestni občini Alytus enote (seniūnija) Pivašiūnai, Punia, Daugai, Alovė, Nemunaitis, Raitininkai, Miroslavas, Krokialaukis, Simnas, Alytus,

— mestna občina Kaunas,

— mestna občina Panevėžys,

— mestna občina Prienai,

— mestna občina Vilnius,

— okraj Biržai,

— okraj Druskininkai,

— okraj Ignalina,

— okraj Lazdijai,

— okraj Molėtai,

— okraj Rokiškis,

— okraj Širvintos,

— okraj Švenčionys,

— okraj Ukmergė,

— okraj Zarasai,

— občina Birštonas,

— občina Visaginas.

4. **Poljska**

Naslednja območja na Poljskem:

v Podlaškem vojvodstvu:

— občine Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków in Zabłudów v Białostockem okrožju,

— občine Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka in Szudziałowo v Sokólskem okrožju,

— občina Lipsk v Augustowskem okrožju,

— občina Dubicze Cerkiewne, deli občin Kleszczele in Czeremcha vzhodno od ceste št. 66 v Hajnowskem okrožju,

— del občine Bielsk Podlaski vzhodno od črte, ki poteka ob cesti št. 19 (od mesta Bielsk Podlaski severno) in naprej ob vzhodni meji mesta Bielsk Podlaski ter cesti št. 66 (od mesta Bielsk Podlaski južno), del občine Orla vzhodno od ceste št. 66 v Bielskem okrožju.

DEL III

1. **Estonija**

Naslednja območja v Estoniji:

— mestna občina Elva,

— mestna občina Võhma,

— okrožje Jõgevamaa,

— okrožje Järvamaa,

— okrožje Valgamaa,

— okrožje Võrumaa,

— del občine Kuusalu južno od ceste 1 (E20),

— del občine Pärsti vzhodno od ceste 24126,

— del občine Suure-Jaani vzhodno od ceste 49,

— del občine Tamsalu jugozahodno od železniške proge Talin–Tartu,

— del občine Tartu zahodno od železniške proge Talin–Tartu,

— del občine Viiratsi vzhodno od črte, ki poteka ob zahodnem delu ceste 92 do križišča s cesto 155 in nato ob cesti 155 do križišča s cesto 24156, nato ob cesti 24156, dokler ne prečka reke Verilaske, ter nato ob reki Varilaske do južne meje občine,

— občina Aegviidu,

— občina Anija,

— občina Kadrina,

— občina Kolga-Jaani,

— občina Konguta,

— občina Kõo,

— občina Laeva,

— občina Nõo,

— občina Paistu,

— občina Puhja,

— občina Rakke,

— občina Rannu,

— občina Rõngu,

— občina Saarepeedi,

— občina Tapa,

— občina Tähtvere,

— občina Tarvastu,

— občina Ülenurme,

— občina Väike-Maarja.

2. **Latvija**

Naslednja območja v Latviji:

— v občini Balvi krajevne skupnosti Kubuļi in Balvi,

— v občini Gulbene krajevne skupnosti Beļava, Galgauska, Jaungulbene, Daukstes, Stradi, Litene in Stāmeriena,

— v občini Limbaži krajevne skupnosti Viļķene, Pāle in Katvari,

— v občini Rugāji krajevna skupnost Rugāji,

— v občini Salacgrīva krajevni skupnosti Ainaži in Salacgrīva,

— občina Aglona,

— občina Aloja,

— občina Beverīna,

— občina Burtnieki,

— občina Cibla,

— občina Dagda,

— občina Daugavpils,

— občina Kārsava,

— občina Krāslava,

— občina Ludza,

— občina Mazsalaca,

— občina Naukšēni,

— občina Preiļi,

— občina Rēzekne,

— občina Riebiņi,

— občina Rūjiena,

— občina Strenči,

— občina Valka,

— občina Vārkava,

— občina Viļāni,

— občina Zilupe,

— mesto Ainaži,

— mesto Salacgrīva,

— mestna občina Daugavpils,

— mestna občina Rēzekne.

3. **Litva**

Naslednja območja v Litvi:

— v okraju Anykščiai enote (seniūnija) Debeikiai, Skiemonys, Viešintos, Andrioniškis, Svėdasai, Troškūnai, Traupis in del enote (seniūnija) Anykščiai severovzhodno od cest št. 121 in št. 119,

— v okraju Alytus enota (seniūnija) Butrimonys,

— v okraju Jonava enote (seniūnija) Upninkai, Rukla, Dumsiai, Užusaliai, Kulva in v enoti (seniūnija) Žeimiai vasi Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai in Žeimiai miestelis,

— okraj Kaišiadorys,

— v okraju Kaunas enote (seniūnija) Vandžiogala, Lapės, Karmėlava in Neveronys,

— v okraju Kėdainiai enota (seniūnija) Pelėdnagiai,

— v okraju Prienai enoti (seniūnija) Jieznas, Stakliškės,

— v okraju Panevėžys enoti (seniūnija) Miežiškiai in Raguva,

— v okraju Šalčininkai enote (seniūnija) Baltoji Vokė, Pabarė, Dainava in Kalesninkai,

— v okraju Varėna enote (seniūnija) Valkininkai, Jakėnai, Matuizos, Varėna in Vydeniai,

— v okraju Vilnius deli enot (seniūnija) Sudervė in Dūkštos jugozahodno od ceste št. 171,

— v okraju Utena enote (seniūnija) Užpaliai, Vyžuonos in Leliūnai,

— občina Elektrėnai,

— mestna občina Jonava,

— mestna občina Kaišiadorys,

— okraj Kupiškis,

— okraj Trakai.

4. **Poljska**

Naslednja območja na Poljskem:

— občine Czyże, Białowieża, Hajnówka z mestom Hajnówka, Narew, Narewka v Hajnowskem okrožju,

— občine Mielnik, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z mestom Siemiatycze v Siemiatyckem okrožju.

DEL IV

Italija

Naslednja območja v Italiji:

— vsa območja Sardinije.“

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/1373

z dne 11. avgusta 2016

o odobritvi načrta delovanja omrežja za drugo referenčno obdobje načrta izvedbe enotnega evropskega neba (2015–2019)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ([1]) in zlasti člena 11(1) Uredbe,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 390/2013 z dne 3. maja 2013 o določitvi načrta izvedbe za navigacijske službe zračnega prometa in funkcije omrežja ([2]) ter zlasti člena 6(d) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 677/2011 ([3]) upravitelj omrežja prispeva k izvajanju načrta izvedbe.

(2) V skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 390/2013 je upravitelj omrežja sestavil načrt delovanja omrežja za drugo referenčno obdobje načrta izvedbe enotnega evropskega neba (2015–2019) in ga predložil Komisiji.

(3) Komisija je ob pomoči organa za oceno uspešnosti ocenila načrt delovanja omrežja glede na vseevropske cilje uspešnosti in smiselno glede na merila iz Priloge IV k Izvedbeni uredbi (EU) št. 390/2013 ter druge zahteve iz navedene uredbe.

(4) Navedena ocena je pokazala, da je načrt delovanja omrežja v skladu z navedenimi cilji, merili in zahtevami. Zlasti v zvezi s ključnimi področji uspešnosti, kar zadeva varnost, okolje in zmogljivost, so cilji iz načrta enaki zadevnim vseevropskim ciljem ter so zato z navedenimi vseevropskimi cilji skladni. V zvezi s ključnim področjem uspešnosti, kar zadeva stroškovno učinkovitost, so cilji iz načrta prav tako skladni z vseevropskimi cilji, glede na to, da je trend zmanjševanja ugotovljenega stroška na enoto nad ciljem na ravni Unije.

(5) Zato je primerno, da Komisija odobri končno različico načrta delovanja omrežja, v njegovi izdaji iz junija 2015, kot ga je sestavil upravitelj omrežja in ga predložil Komisiji –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Načrt delovanja omrežja za drugo referenčno obdobje načrta izvedbe enotnega evropskega neba (2015–2019), v njegovi izdaji iz junija 2015, kot ga je predložil upravitelj omrežja, se odobri.

([1]) UL L 96, 31.3.2004, str. 1.
([2]) UL L 128, 9.5.2013, str. 1.
([3]) Uredba Komisije (EU) št. 677/2011 z dne 7. julija 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) in spremembi Uredbe (EU) št. 691/2010 (UL L 185, 15.7.2011, str. 1).

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 11. avgusta 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2016/1374

z dne 27. julija 2016

v zvezi z načelom pravne države na Poljskem

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska unija temelji na skupnih vrednotah, zapisanih v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), med katerimi je tudi spoštovanje pravne države. Poleg zagotavljanja spoštovanja prava EU je Komisija skupaj z Evropskim parlamentom, državami članicami in Svetom odgovorna tudi za varovanje skupnih vrednot Unije.

(2) Zato je ob upoštevanju svojih pristojnosti v skladu s Pogodbama 11. marca 2014 sprejela sporočilo z naslovom „Novi okvir EU za krepitev načela pravne države“ ([1]). Ta okvir določa, kako se bo Komisija odzvala, če bi se pokazali jasni znaki nevarnosti za načelo pravne države v državi članici Unije, in pojasnjuje načela, ki izhajajo iz načela pravne države.

(3) Okvir za krepitev pravne države določa smernice za dialog med Komisijo in zadevno državo članico, da se prepreči povečanje sistemskih nevarnosti za načelo pravne države.

(4) Dialog naj bi Komisiji omogočil poiskati rešitev z zadevno državo članico, da se preprečijo nove sistemske nevarnosti za pravno državo, ki bi lahko privedle do „očitnega tveganja hujše kršitve“, kar bi lahko sprožilo uporabo postopka iz člena 7 PEU. Če obstajajo jasni znaki sistemske nevarnosti za načelo pravne države v državi članici, lahko Komisija v skladu z okvirom za krepitev pravne države z zadevno državo članico začne dialog.

(5) Sodna praksa Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice ter dokumenti Sveta Evrope, oblikovani predvsem na podlagi strokovnega mnenja Evropske komisije za demokracijo skozi pravo („Beneške komisije“), zagotavljajo neizčrpen seznam navedenih načel in tako opredeljujejo bistveni pomen načela pravne države kot skupne vrednote Unije v skladu s členom 2 Pogodbe o Evropski uniji. Ta načela so zakonitost, ki vključuje pregleden, odgovoren, demokratičen in pluralističen postopek sprejemanja zakonov; pravna varnost; prepoved samovoljnega ravnanja izvršilnih oblasti; neodvisno in nepristransko sodišče; učinkovito sodno varstvo, vključno s spoštovanjem temeljnih pravic, in enakost pred zakonom ([2]). Poleg varovanja teh načel in vrednot je dolžnost državnih institucij tudi, da lojalno sodelujejo.

(6) Okvir se bo uporabil v primerih, ko organi države članice sprejmejo ukrepe ali dopuščajo okoliščine, ki lahko sistematično in negativno vplivajo na celovitost, stabilnost ali pravilno delovanje institucij in zaščitnih mehanizmov, vzpostavljenih na nacionalni ravni za varstvo načela pravne države ([3]). Cilj je obravnavanje nevarnosti za načelo pravne države, ki so sistemske narave ([4]). Politični, institucionalni in/ali pravni red države članice, njena ustavna ureditev, delitev oblasti, neodvisnost ali nepristranskost sodstva ali njen sistem sodnega varstva, vključno z ustavnim sodstvom, če obstaja, morajo biti ogroženi ([5]). Okvir se bo uporabil v primerih, kadar nacionalni „zaščitni ukrepi za varstvo načela pravne države“ takšnih nevarnosti ne obravnavajo učinkovito.

([1]) COM(2014) 158 final, v nadaljnjem besedilu: Sporočilo.
([2]) Glej COM(2014) 158 final, oddelek 2, Priloga I.
([3]) Glej odstavek 4.1 Sporočila.
([4]) *Ibid.*
([5]) *Ibid.*

(7) Okvir za krepitev pravne države je trifazni postopek. V prvi fazi („ocena Komisije“) Komisija zbere in preuči vse pomembne informacije ter oceni, ali obstajajo očitni znaki sistemske nevarnosti za načelo pravne države. Če na podlagi predhodne ocene Komisija meni, da obstaja sistemska nevarnost za načelo pravne države, bo začela dialog z zadevno državo članico, in sicer tako, da ji bo poslala „mnenje v zvezi z načelom pravne države“, utemeljila razloge za svoje pomisleke ter dala zadevni državi članici možnost odgovora. Mnenje je lahko rezultat izmenjave dopisov in srečanj z zadevnimi organi in mu lahko sledijo nadaljnje izmenjave. V drugi fazi postopka („priporočilo Komisije“) Komisija, če zadeva še ni bila zadovoljivo rešena, lahko izda „priporočilo v zvezi z načelom pravne države“, naslovljeno na zadevno državo članico. V tem primeru Komisija jasno navede razloge za svoje pomisleke in priporoči, naj država članica v določenem časovnem obdobju reši ugotovljene težave ter Komisijo obvesti o ukrepih, sprejetih v ta namen. V tretji fazi („spremljanje izvajanja priporočila“) Komisija spremlja, kako država članica ukrepa po prejetju priporočila. Celoten proces temelji na stalnem dialogu med Komisijo in zadevno državo članico. Če država članica v določenem roku ne ukrepa zadovoljivo, se lahko uporabi postopek iz člena 7 PEU; postopek se lahko sproži na podlagi obrazloženega predloga tretjine držav članic, Evropskega parlamenta ali Komisije.

(8) Novembra 2015 je Komisija izvedela za spor, ki poteka na Poljskem in zlasti zadeva sestavo ustavnega sodišča ter skrajšanje mandatov sedanjega predsednika in podpredsednika ustavnega sodišča. Ustavno sodišče je v zvezi s tem izreklo dve sodbi, in sicer 3. in 9. decembra 2015.

(9) 22. decembra 2015 je *Sejm* (poljski parlament) sprejel zakon o spremembi zakona o ustavnem sodišču, ki se nanaša na delovanje sodišča ter neodvisnost njegovih sodnikov ([1]).

(10) V dopisu s 23. decembra 2015 ([2]) je Komisija poljsko vlado zaprosila, da jo obvešča o ustavnih razmerah na Poljskem, vključno z ukrepi, ki so jih poljski organi predvideli v zvezi z navedenima sodbama ustavnega sodišča. V zvezi s spremembami iz zakona o ustavnem sodišču z 22. decembra 2015 je Komisija navedla, da pričakuje, da ta zakon ne bo dokončno sprejet ali vsaj ne začel veljati, dokler se ne opravi celovite in ustrezne ocene vseh pomislekov o vplivu tega zakona na neodvisnost in delovanje ustavnega sodišča. Komisija je poljskim organom prav tako priporočila, naj tesno sodelujejo z Beneško komisijo Sveta Evrope.

(11) 23. decembra 2015 je poljska vlada Beneško komisijo zaprosila za mnenje o zakonu z 22. decembra 2015. Vendar poljski parlament pred sprejetjem nadaljnjih ukrepov ni počakal na to mnenje, tako da je bil zakon 28. decembra 2015 objavljen v Uradnem listu in začel veljati.

(12) 30. decembra 2015 je Komisija pisala poljski vladi ([3]), da bi dobila dodatne informacije o predlaganih reformah glede upravljanja javne radiotelevizije na Poljskem. 31. decembra 2015 je poljski senat sprejel „zakon o malih medijih“, ki ureja upravni odbor in nadzorni svet poljske javne radiotelevizije. 7. januarja 2016 je Komisija prejela odgovor poljske vlade ([4]) v zvezi z dopisom o zakonu o medijih, v katerem je ta zanikala kakršen koli škodljiv vpliv na pluralnost medijev. 11. januarja je Komisija prejela odgovor poljske vlade glede reforme ustavnega sodišča ([5]). Ta dva odgovora nista odpravila pomislekov Komisije.

(13) 13. januarja 2016 je kolegij komisarjev organiziral prvo orientacijsko razpravo, da bi ocenili razmere na Poljskem. Komisija se je odločila, da v skladu z okvirom za krepitev pravne države preuči razmere in prvega podpredsednika Fransa Timmermansa pooblastila, naj začne dialog z institucijami Republike Poljske za razjasnitev teh vprašanj in opredelitev možnih rešitev. Istega dne je Komisija poljski vladi poslala dopis ([6]), v katerem jo je obvestila, da preučuje razmere v skladu z okvirom za krepitev pravne države in da želi začeti dialog

([1]) Zakon z 22. decembra 2015 o spremembi zakona o ustavnem sodišču s 25. junija 2015. Zakon o spremembi je bil objavljen v Uradnem listu 28. decembra; točka 2217.
([2]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za zunanje zadeve Witoldu Waszczykowskemu in ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru s 23. decembra 2015.
([3]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za zunanje zadeve Witoldu Waszczykowskemu in ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru s 30. decembra 2015.
([4]) Dopis državnega podsekretarja Aleksandra Stepkowskega prvemu podpredsedniku Komisije Fransu Timmermansu s 7. januarja 2016.
([5]) Dopis ministra za pravosodje Zbigniewa Ziobra prvemu podpredsedniku Komisije Fransu Timmermansu z 11. januarja 2016.
([6]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru s 13. januarja 2016.

z institucijami Republike Poljske, da bi razjasnili odprta vprašanja in opredelili možne rešitve. 19. januarja 2016 je Komisija pisala poljski vladi ([1]) in ji ponudila strokovno pomoč ter predlagala razpravo o zadevah, povezanih z novim zakonom o medijih.

(14) 19. januarja 2016 je poljska vlada pisala Komisiji ([2]) in predstavila svoja stališča o sporu v zvezi z imenovanjem sodnikov, pri čemer se je med drugim sklicevala na ustavne običaje v zvezi z imenovanjem sodnikov. Poljska vlada je navedla več pozitivnih učinkov, ki naj bi bili rezultat spremembe zakona o ustavnem sodišču.

(15) Istega dne je Evropski parlament organiziral plenarno razpravo o razmerah na Poljskem.

(16) 1. februarja 2016 je Komisija pisala poljski vladi ([3]) in jo opozorila, da sodbi ustavnega sodišča o imenovanju sodnikov še vedno nista bili izvršeni. Prav tako je poudarila, da je treba spremembo zakona o ustavnem sodišču dodatno preučiti, zlasti „kombinirane učinke“ različnih uvedenih sprememb, in zahtevala podrobnejša pojasnila. V dopisu je zahtevala tudi informacije o drugih nedavno sprejetih zakonih, zlasti novem zakonu o javni upravi, zakonu o spremembi zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov ter zakonu o javnem tožilstvu, in predvidenih zakonodajnih reformah, zlasti nadaljnjih reformah medijske zakonodaje.

(17) 29. februarja 2016 je poljska vlada pisala Komisiji ([4]) z dodatnimi pojasnili o mandatu predsednika ustavnega sodišča. V dopisu je pojasnila, da je sodišče v sodbi z 9. decembra 2015 razglasilo, da so začasne določbe zakona o spremembi, ki so predvidevale končanje mandata predsednika, neustavne in so tako izgubile svoj pravni učinek. Zato bo sedanji predsednik sodišča svoj mandat v skladu s prejšnjimi zakonskimi določbami nadaljeval do izteka, tj. 19. decembra 2016. V dopisu je bilo tudi navedeno, da bo mandat naslednjega predsednika trajal 3 leta. Poleg tega je poljska vlada v dopisu zaprosila za pojasnila glede navedb Komisije, da zavezujoči in dokončni sodbi ustavnega sodišča še vedno nista bili izvršeni ter da so resolucije o imenovanju treh ustavnih sodnikov z 2. decembra 2015 v nasprotju s poznejšo sodbo sodišča.

(18) 3. marca 2016 je Komisija pisala poljski vladi ([5]) in odgovorila na vprašanje glede imenovanja sodnikov iz dopisa poljske vlade z 29. februarja 2016. V zvezi s spremembo zakona o ustavnem sodišču je v dopisu navedla, da glede na predhodno oceno nekatere spremembe, tako posamezno kot v kombinaciji, otežujejo pogoje, pod katerimi lahko ustavno sodišče presoja ustavnost nedavno sprejetih zakonov, in zaprosila za podrobnejša pojasnila v zvezi s tem. Prav tako je zaprosila za informacije o drugih nedavno sprejetih zakonih in predvidenih dodatnih zakonodajnih reformah.

(19) 9. marca 2016 je ustavno sodišče razsodilo, da je zakon z 22. decembra 2015 neustaven. Te sodbe poljska vlada do sedaj ni objavila v Uradnem listu, kar pomeni, da nima pravnega učinka.

(20) 11. marca 2016 je Beneška komisija sprejela mnenje „o spremembah zakona o ustavnem sodišču s 25. junija 2015“ ([6]). Kar zadeva imenovanje sodnikov, je v svojem mnenju pozvala poljski parlament, naj poišče rešitev na podlagi načela pravne države in ob upoštevanju sodb sodišča. Med drugim je tudi menila, da bo zlasti kombinirani učinek visokega kvoruma za sklepčnost, zahteve po dvotretjinski večini pri sprejemanju sodb in strogega pravila, ki onemogoča obravnavanje nujnih zadev, povzročil, da bo sodišče neučinkovito. Poleg tega je menila, da bo zavrnitev objave sodbe z 9. marca 2016 še poglobila ustavno krizo na Poljskem.

([1]) Dopis komisarja Güntherja Oettingerja ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru z 19. januarja 2016.
([2]) Dopis ministra za pravosodje Zbigniewa Ziobra prvemu podpredsedniku Komisije Fransu Timmermansu z 19. januarja 2016.
([3]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru s 1. februarja 2016.
([4]) Dopis ministra za zunanje zadeve Witolda Waszczykowskega prvemu podpredsedniku Komisije Fransu Timmermansu z 29. februarja 2016.
([5]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za zunanje zadeve Witoldu Waszczykowskemu s 3. marca 2016.
([6]) Mnenje št. 833/2015, CDL-AD(2016)001.

(21) 21. marca 2016 je poljska vlada pisala Komisiji in prvega podpredsednika Fransa Timmermansa povabila na sestanek na Poljskem, da bi ocenili dosedanji dialog med poljsko vlado in Komisijo ter opredelili možnosti za nadaljevanje nepristranskega, na dokazih temelječega sodelovanja.

(22) 31. marca 2016 je poljska vlada pisala Komisiji in predstavila zadnje informacije in pravne presoje v zvezi s sporom glede ustavnega sodišča na Poljskem. 5. aprila 2016 so v Varšavi potekala srečanja med prvim podpredsednikom Komisije Fransom Timmermansom ter poljskim ministrom za zunanje zadeve, ministrom za pravosodje, podpredsednikom vlade ter predsednikom in podpredsednikom ustavnega sodišča. Tem srečanjem je sledilo več srečanj med poljsko vlado, ki jo je zastopalo ministrstvo za pravosodje, in Komisijo.

(23) Po sodbi z 9. marca 2016 je ustavno sodišče nadaljevalo z razsojanjem o zadevah. Poljska vlada v teh postopkih ni sodelovala in sodb, ki jih je ustavno sodišče izreklo od 9. marca 2016, doslej še ni objavila v Uradnem listu ([1]).

(24) 13. aprila 2016 je Evropski parlament sprejel resolucijo o razmerah na Poljskem, v kateri je med drugim poljsko vlado pozval, naj spoštuje, objavi in v celoti ter brez odlašanja izvrši sodbo ustavnega sodišča z 9. marca 2016, naj izvrši sodbi s 3. in 9. decembra 2015 ter v celoti izvaja priporočila Beneške komisije.

(25) 20. aprila 2016 je potekal sestanek med Komisijo ter predstavniki mreže predsednikov vrhovnih sodišč Evropske unije in konference evropskih ustavnih sodišč, da bi razpravljali o razmerah na Poljskem.

(26) 26. aprila 2016 je Generalna skupščina poljskega vrhovnega sodišča sprejela resolucijo, s katero je potrdila, da so sodbe ustavnega sodišča veljavne, čeprav poljska vlada zavrača njihovo objavo v Uradnem listu.

(27) 29. aprila 2016 je skupina poslancev *Sejma* predložila zakonodajni predlog za nov zakon o ustavnem sodišču, ki naj bi nadomestil sedanjega. Predlog je vseboval več določb, ki jih je Beneška komisija v svojem mnenju z 11. marca 2016 že kritizirala in ki jih je ustavno sodišče v sodbi z 9. marca 2016 razglasilo za neustavne. Mednje spada zahteva po dvotretjinski večini za sprejemanje odločitev za „abstraktni" ustavni pregled na novo sprejetih zakonov. Aprila je *Sejm* sestavil skupino strokovnjakov za pomoč pri pripravi novega zakona o ustavnem sodišču.

(28) 24. maja 2016 se je prvi podpredsednik Komisije Frans Timmermans v Varšavi sestal s poljsko predsednico vlade, predsednikom in podpredsednikom ustavnega sodišča, varuhom človekovih pravic, županjo Varšave in člani opozicijskih strank v *Sejmu*. 26. maja 2016 se je prvi podpredsednik Komisije Frans Timmermans v Bruslju sestal s podpredsednikom poljske vlade. Temu so sledili nadaljnje izmenjave in srečanja med Komisijo in poljsko vlado.

(29) Vendar kljub natančni in konstruktivni naravi izmenjav med Komisijo in poljsko vlado pomisleki Komisije niso bili odpravljeni. 1. junija 2016 je Komisija sprejela mnenje v zvezi z načelom pravne države na Poljskem. Po dialogu, ki je s poljskimi organi potekal vse od 13. januarja, je Komisija menila, da je treba v navedenem mnenju formalizirati oceno trenutnih razmer. V mnenju so bili navedeni pomisleki Komisije, njegov namen pa je bil usmeriti dialog s poljskimi organi proti iskanju rešitve.

(30) 24. junija 2016 je poljska vlada pisala Komisiji in potrdila prejem mnenja Komisije v zvezi z načelom pravne države s 1. junija ([2]). V dopisu je Komisijo obvestila o stanju glede parlamentarnega dela na Poljskem, vključno z novim zakonom o ustavnem sodišču, in izrazila prepričanje, da je delo v parlamentu prava pot za dosego konstruktivne rešitve. Dialog med Komisijo in poljsko vlado se je nato nadaljeval.

([1]) Od 9. marca 2016 tako ni bilo objavljenih dvajset sodb ustavnega sodišča.
([2]) Dopis ministra za pravosodje Witolda Waszczykowskega prvemu podpredsedniku Komisije Fransu Timmermansu s 24. junija 2016.

(31) 22. julija 2016 je *Sejm* sprejel nov zakon o ustavnem sodišču, ki nadomešča zakon o ustavnem sodišču s 25. junija 2015. Prva obravnava je potekala 10. junija 2016, druga se je začela 5. julija 2016, tretja pa se je zaključila 7. julija. Senat je spremembe sprejel 21. julija 2016. *Sejm* je 22. julija 2016 sprejel zakon, kot ga je spremenil senat. Preden zakon začne veljati, ga mora podpisati predsednik republike in mora biti objavljen v Uradnem listu. Komisija je predložila pripombe in s poljskimi organi na različnih stopnjah zakonodajnega postopka razpravljala o vsebini osnutka zakona –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

1. Poljska bi morala ustrezno upoštevati analizo Komisije, predstavljeno v nadaljevanju, in sprejeti ukrepe iz oddelka 6 tega priporočila, da bi ugotovljene težave rešila v določenem roku.

1. **PODROČJE UPORABE PRIPOROČILA**

2. Ta dokument vsebuje pomisleke Komisije v zvezi z načelom pravne države na Poljskem in priporočila poljskim organom o tem, kako te pomisleke odpraviti. Pomisleki se nanašajo na naslednje zadeve:

(1) imenovanje sodnikov ustavnega sodišča in neizvrševanje sodb ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015 v zvezi s tem;

(2) neobjava v Uradnem listu in neizvrševanje sodbe z 9. marca 2016 ter sodb ustavnega sodišča po 9. marcu 2016;

(3) učinkovito delovanje ustavnega sodišča in učinkovitost ustavnega pregleda nove zakonodaje, zlasti glede na zakon o ustavnem sodišču, ki ga je *Sejm* sprejel 22. julija 2016.

2. **IMENOVANJE SODNIKOV USTAVNEGA SODIŠČA**

3. Pred splošnimi parlamentarnimi volitvami 25. oktobra 2015 je *Sejm* v izteku mandata 8. oktobra imenoval pet oseb, ki naj bi jih predsednik republike „izbral“ za ustavne sodnike. Trije sodniki naj bi zasedli mesta, ki so se izpraznila med iztekajočim se mandatom, dva pa mesti, ki bi se izpraznili v času mandata prihajajoče sestave *Sejma*, ki je začel zasedati 12. novembra 2015.

4. 19. novembra 2015 je *Sejm* po hitrem postopku spremenil zakon o ustavnem sodišču in uvedel možnost za razveljavitev imenovanj sodnikov, ki jih je opravila prejšnja sestava *Sejma*, in za imenovanje petih novih sodnikov. 25. novembra 2015 je *Sejm* sprejel predlog o razveljavitvi petih imenovanj s strani prejšnje sestave *Sejma* in 2. decembra imenoval pet novih sodnikov.

5. Ustavno sodišče je začelo postopek v zvezi z odločitvami prejšnje in nove sestave *Sejma*. Sodišče je posledično izreklo dve sodbi, in sicer 3. in 9. decembra 2015.

6. V sodbi s 3. decembra ([1]) je ustavno sodišče med drugim razsodilo, da je bila prejšnja sestava *Sejma* upravičena do imenovanja treh sodnikov, ki so nadomestili sodnike, ki jim je mandat potekel 6. novembra 2015. Hkrati je sodišče pojasnilo, da *Sejm* ni bil upravičen do imenovanja dveh sodnikov, ki naj bi nadomestila tista, ki jima bi mandat potekel decembra. V sodbi je bila tudi izrecno omenjena obveznost predsednika republike, da takoj sprejme zaprisego sodnika, ki ga imenuje *Sejm*.

([1]) K 34/15.

7. Ustavno sodišče je 9. decembra ([1]) med drugim razveljavilo pravno podlago za imenovanje treh sodnikov s strani nove sestave *Sejma*, ki naj zasedli mesta, ki so se izpraznila 6. novembra 2015 in za katera je prejšnja sestava že zakonito imenovala sodnike.

8. Kljub tema sodbama trije sodniki, imenovani s strani prejšnje sestave *Sejma*, niso nastopili svoje funkcije ustavnih sodnikov, predsednik republike pa še ni sprejel njihove zaprisege. Sprejel pa je zaprisego treh sodnikov, ki jih je brez veljavne pravne podlage imenovala nova sestava *Sejma*.

9. Dva sodnika, ki jih je izbrala nova sestava *Sejma* in ki naj bi nadomestila sodnika, katerih mandat se je iztekel decembra 2015, sta medtem nastopila funkcijo ustavnega sodnika.

10. 28. aprila 2016 je pred predsednikom republike zaprisegel nov ustavni sodnik, ki ga je *Sejm* imenoval za mesto, ki se je izpraznilo tistega meseca, ko se je enemu od ustavnih sodnikov iztekel mandat.

11. 22. julija 2016 je *Sejm* sprejel nov zakon o ustavnem sodišču. V členu 90 tega zakona je navedeno, da „od začetka veljavnosti tega zakona predsednik ustavnega sodišča v senate, ki odločajo o zadevah, vključi ustavne sodnike, ki so zaprisegli pred predsednikom republike, a do datuma začetka veljavnosti tega zakona še niso nastopili svoje funkcije kot sodniki, ter takim sodnikom dodeljuje zadeve“. Člen 6(7) novega zakona določa, da se „po zaprisegi sodniki zglasijo na sodišču in nastopijo svoje funkcije, predsednik sodišča pa jim dodeli zadeve in vzpostavi pogoje, ki jim bodo omogočali opravljanje njihove funkcije“.

12. Komisija meni, da zavezujoči in pravnomočni sodbi ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015 še vedno nista izvršeni, kar zadeva imenovanje sodnikov. Ti sodbi zahtevata, da državne institucije na Poljskem z lojalnim sodelovanjem zagotovijo, da v skladu z načelom pravne države trije sodniki, ki jih je imenovala prejšnja sestava *Sejma*, nastopijo svojo funkcijo ustavnih sodnikov in da trije sodniki, ki jih je imenovala nova sestava *Sejma* brez ustrezne pravne podlage, svoje funkcije ne nastopijo. Dejstvo, da ti sodbi nista bili izvršeni, sproža resne pomisleke v zvezi s pravno državo, saj je spoštovanje pravnomočnih sodb sodišča bistvena zahteva v okviru načela pravne države.

13. V enem od svojih dopisov se je poljska vlada sklicevala na poljske ustavne običaje glede imenovanja sodnikov, ki naj bi upravičevali stališče nove sestave *Sejma*. Vendar Komisija, podobno kot Beneška komisija ([2]), ugotavlja, da je razlaganje in uporaba nacionalnega ustavnega prava in običajev naloga ustavnega sodišča, ki se v svojih sodbah na take običaje ni sklicevalo. Sodbe s 3. decembra, ki je potrdila pravno podlago za imenovanje treh sodnikov s strani prejšnje sestave *Sejma* na mesta, ki so se izpraznila 6. novembra, ni mogoče razveljaviti s sklicevanjem na domnevne ustavne običaje, ki jih ustavno sodišče ne priznava.

14. Poleg tega bi omejevanje vpliva teh sodb zgolj na obveznost vlade, da jih objavi, kot navajajo poljski organi, pomenilo nepriznavanje pravnega in operativnega učinka sodb s 3. in 9. decembra. S tem se zlasti zanika obveznost predsednika republike, da sprejme zaprisego zadevnih sodnikov, ki jo je potrdilo tudi ustavno sodišče.

15. Komisija nadalje ugotavlja, da tudi Beneška komisija meni, da mora rešitev trenutnega spora glede sestave ustavnega sodišča „temeljiti na obveznosti, da se spoštujejo in v celoti izvršijo sodbe ustavnega sodišča“ in „zato poziva državne organe in zlasti *Sejm*, naj sodbe v celoti spoštujejo in izvršujejo“ ([3]).

16. Komisija meni, da zakon o ustavnem sodišču z 22. julija 2016 ni v skladu s sodbama s 3. in 9. decembra. Člen 90 in člen 6(7) zahtevata, da predsednik ustavnega sodišča zadeve dodeljuje vsem sodnikom, ki so zaprisegli pred predsednikom republike, vendar še niso nastopili funkcije kot sodniki. Zdi se, da je ta določba prikrojena

([1]) K 35/15.
([2]) Mnenje, točka 112.
([3]) Mnenje, točka 136.

položaju treh sodnikov, ki so bili nezakonito imenovani s strani nove sestave *Sejma* decembra 2015. Tem sodnikom bi tako omogočila, da nastopijo svoje funkcije na mestih, za katera je prejšnja sestava *Sejma* že zakonito imenovala tri sodnike. Te določbe so torej v nasprotju s sodbama ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015 in mnenjem Beneške komisije.

17. Komisija zato meni, da bi morali poljski organi spoštovati in v celoti izvršiti sodbi ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015. Ti sodbi zahtevata, da državne institucije z lojalnim sodelovanjem zagotovijo, da v skladu z načelom pravne države trije sodniki, ki jih je imenovala prejšnja sestava *Sejma*, nastopijo svojo funkcijo ustavnih sodnikov in da trije sodniki, ki jih je imenovala nova sestava *Sejma* brez veljavne pravne podlage, svoje funkcije sodnikov ne nastopijo, ne da bi bili zakonito imenovani. Zadevne določbe zakona o ustavnem sodišču z 22. julija 2016 so v nasprotju s sodbama ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015 in mnenjem Beneške komisije ter vzbujajo resne pomisleke glede spoštovanja načela pravne države.

3. **NEOBJAVA IN NEIZVRŠEVANJE SODBE USTAVNEGA SODIŠČA Z 9. MARCA 2016 IN SODB, IZREČENIH PO 9. MARCU 2016**

18. 22. decembra 2015 je *Sejm* po hitrem postopku spremenil zakon o ustavnem sodišču ([1]). Spremembe so podrobneje opisane v oddelku 4.1. V sodbi z 9. marca 2016 je ustavno sodišče zakon z 22. decembra 2015 in njegove posebne določbe v celoti razglasilo za neustavne. Poljski organi doslej te sodbe niso objavili v Uradnem listu. Poljska vlada izpodbija zakonitost sodbe, saj ustavno sodišče ni uporabilo postopka, ki ga predvideva zakon z 22. decembra 2015. Enako stališče je vlada zavzela glede sodb, ki jih je sodišče izreklo po 9. marcu 2016.

19. Komisija meni, da je sodba z 9. marca 2016 zavezujoča in jo je treba spoštovati. Ustavno sodišče je ravnalo pravilno, ko ni uporabilo postopka, predvidenega v zakonu z 22. decembra 2015. V zvezi s tem se Komisija strinja z Beneško komisijo, ki glede tega navaja, da „mora biti preprost zakonodajni akt, ki bi lahko onemogočil ustavni nadzor, predmet ustavnega pregleda, preden ga sodišče lahko uporabi. […] Že sama ideja o nadvladi ustave pomeni, da mora ustavno sodišče zakon, ki naj bi ogrožal ustavno sodno varstvo, nadzorovati in ga po potrebi razveljaviti, preden začne veljati“ ([2]). Poleg tega Komisija poudarja, da glede na to, da bi bil po zakonu z 22. decembra 2015 za sodbo v polni sestavi potreben kvorum 13 sodnikov, ustavno sodišče pa je bilo sestavljeno samo iz 12 sodnikov, ustavno sodišče ne bi moglo opraviti ustavnega pregleda sprememb z 22. decembra 2015, kot zahtevajo prvi predsednik ustavnega sodišča, varuh človekovih pravic in nacionalni sodni svet. To bi bilo v nasprotju s poljsko ustavo, ki ustavnemu sodišču nalaga opravljanje ustavnih pregledov. Prav tako sodišče ne bi moglo odločati o ustavnosti zahteve o kvalificirani večini, pri tem pa glasovati v skladu z zahtevo, katere ustavnost je presojalo.

20. Zavrnitev vlade, da objavi sodbo ustavnega sodišča z 9. marca 2016, vzbuja resne pomisleke v zvezi s pravno državo, saj je spoštovanje pravnomočnih sodb bistvena zahteva v okviru načela pravne države. Če je objava sodbe predpogoj za njen začetek veljavnosti in če je taka objava dolžnost državnega organa, ki ni sodišče, ki je izreklo sodbo, je naknadni nadzor zakonitosti sodbe s strani tega državnega organa v nasprotju z načelom pravne države. Zavrnitev objave sodbe pomeni nepriznavanje samodejnega pravnega in operativnega učinka zavezujoče in pravnomočne sodbe ter kršitev načel zakonitosti in delitve oblasti.

21. Zavrnitev objave sodbe z 9. marca ustvarja negotovost in polemike, ki bodo negativno vplivale ne le na navedeno sodbo, ampak tudi na vse nadaljnje in prihodnje sodbe sodišča. Ker so sodbe po sodbi z 9. marca 2016 razglašene v skladu s pravili, ki so se uporabljala pred 22. decembrom 2015, bo tveganje stalnih polemik glede

([1]) Zakon o ustavnem sodišču s 25. junija 2015, objavljen v Uradnem listu 30. julija 2015, točka 1064, kot je bil spremenjen. Zakon z 22. decembra 2015 je bil v Uradnem listu objavljen 28. decembra; točka 2217.

([2]) Mnenje, točka 41.

vsake prihodnje sodbe oviralo pravilno delovanje poljskega ustavnega sodišča. To tveganje že postaja resničnost, saj je ustavno sodišče od sodbe z 9. marca 2016 do zdaj izreklo 20 sodb, od katerih nobena ni bila objavljena v Uradnem listu.

22. Komisija ugotavlja, da novi zakon o ustavnem sodišču z 22. julija 2016 navedenih pomislekov ne odpravlja. Člen 80(4) zakona zahteva, da predsednik ustavnega sodišča pri predsedniku vlade „predloži vlogo“ za objavo sodb. To kaže, da je objava sodb odvisna od odločitve predsednika vlade. Zato ta člen vzbuja resne pomisleke glede neodvisnosti sodišča.

23. Poleg tega člen 89 določa, da „se sodbe Sodišča, izrečene pred 20. julijem 2016 po postopku, ki ni skladen z zakonom o ustavnem sodišču s 25. junija 2015, objavijo v roku 30 dni od začetka veljavnosti [tega] zakona, razen sodb glede normativnih aktov, ki so bili razveljavljeni“. Ta določba vzbuja pomisleke, saj objava sodb ne bi smela biti odvisna od odločitve zakonodajalca. Poleg tega je namigovanje, da so bile sodbe izrečene nezakonito, v nasprotju z načelom delitve oblasti, saj ugotavljanje skladnosti z ustavo ni naloga *Sejma*. Ta določba je tudi v nasprotju s sodbo z 9. marca 2016 in ugotovitvami Beneške komisije.

24. Dejstvo, da je poljska vlada doslej zavračala objavo sodbe ustavnega sodišča z 9. marca 2016 ter vseh poznejših sodb v Uradnem listu, ustvarja negotovost glede pravne podlage za delovanje sodišča in glede pravnih učinkov njegovih sodb. Ta negotovost ogroža učinkovitost ustavnega pregleda in vzbuja resne pomisleke glede pravne države. Zakon z 22. julija 2016 teh pomislekov ne odpravlja.

4. **PREGLED ZAKONA O USTAVNEM SODIŠČU IN UČINKOVITOST USTAVNEGA PREGLEDA NOVE ZAKONODAJE**

25. Komisija ugotavlja, da je *Sejm* 22. julija 2016 sprejel nov zakon o delovanju ustavnega sodišča, ki razveljavlja zakon o ustavnem sodišču s 25. junija 2015. Ta zakon sledi zakonu z 22. decembra 2015, ki ga je ustavno sodišče razglasilo za protiustavnega. Zato je treba oceniti, ali je ta zakon skladen z načeli pravne države, pri tem pa upoštevati njegov vpliv na učinkovitost ustavnega pregleda, tudi nedavno sprejetih zakonov, in ali torej predstavlja primeren ukrep za odpravo pomislekov glede spoštovanja načela pravne države, ki jih je Komisija navedla v svojem mnenju v zvezi z načelom pravne države s 1. junija. Zadevna zakonodaja in njen učinek sta podrobneje obravnavana v nadaljevanju, pri čemer se upošteva učinek določb tako posamično kot v kombinaciji ter predhodna sodna praksa ustavnega sodišča in mnenje Beneške komisije.

4.1 **Sprememba zakona o ustavnem sodišču z 22. decembra 2015**

26. 22. decembra 2015 je *Sejm* po hitrem postopku spremenil zakon o ustavnem sodišču ([1]). Spremembe med drugim zadevajo povečanje kvoruma sodnikov za sklepčnost pri obravnavanju zadev ([2]), povečanje potrebne večine ustavnega sodišča za izrekanje sodb v polni sestavi senata ([3]), zahtevo po obravnavi zadev v časovnem zaporedju ([4]) in minimalni rok za začetek obravnav ([5]). Nekatere spremembe ([6]) so povečale vključevanje drugih državnih institucij v disciplinske postopke proti sodnikom sodišča.

27. V sodbi z 9. marca 2016 je ustavno sodišče zakon z 22. decembra 2015 in njegove posebne določbe, zlasti tiste, navedene zgoraj, v celoti razglasilo za neustavne. Poljski organi doslej te sodbe niso objavili v Uradnem listu (glej oddelek 3 zgoraj).

([1]) Zakon o ustavnem sodišču s 25. junija 2015, objavljen v Uradnem listu 30. julija 2015, točka 1064, kot je bil spremenjen. Zakon z 22. decembra 2015 je bil v Uradnem listu objavljen 28. decembra; točka 2217.
([2]) Glej novi člen 1(9), ki nadomešča člen 44(1–3).
([3]) Glej novi člen 1(14), ki nadomešča člen 99(1).
([4]) Glej novi člen 1(10), ki uvaja nov člen 80(2).
([5]) Glej novi člen 1(12), ki nadomešča člen 87(2).
([6]) Glej novi člen 1(5), ki uvaja nov člen 28a, in novi člen 1(7), ki uvaja nov člen 31a.

28. Kot je navedeno v mnenju s 1. junija 2016, je Komisija zavzela stališče, da zlasti kombinirani učinek sprememb v zvezi s kvorumom za sklepčnost, glasovalno večino, obravnavanjem zadev v časovnem zaporedju in minimalnim rokom za začetek obravnav slabi učinkovitost ustavnega sodišča kot varuha ustave. Tako stališče ima tudi Beneška komisija. Ker so te ugotovitve pomembne za oceno zakona z 22. julija 2016, so glavne točke navedene v nadaljevanju.

4.1.1 *Kvorum za sklepčnost*

29. Spremenjeni člen 44(3) navaja, da se „za razsojanje v polni sestavi senata zahteva udeležba najmanj 13 sodnikov sodišča“ ([1]). V skladu s spremenjenim členom 44(1) ustavno sodišče odloča v polni sestavi senata, razen če zakon ne določa drugače. To velja zlasti za t. i. „abstraktne zadeve“ ustavnega pregleda na novo sprejetih zakonov. Spremenjeni člen 44(1) določa tudi izjeme, zlasti za posamezne pritožbe ali zadeve, ki jih predložijo redna sodišča. Prejšnja različica zakona je za odločitve v polni sestavi senata zahtevala prisotnost najmanj *devetih* sodnikov (člen 44(3), točka 3 zakona pred spremembo).

30. Komisija je menila, da kvorum za sklepčnost 13 od 15 sodnikov za polno sestavo senata (za „abstraktni“ ustavni pregled na novo sprejetih zakonov) pomeni resno oviro za postopek sprejemanja odločitev ustavnega sodišča, saj obstaja tveganje, da se njegovo delovanje blokira. Komisija je navedla, Beneška komisija pa potrdila, da je kvorum za sklepčnost 13 od 15 sodnikov neobičajno visok v primerjavi z zahtevami v drugih državah članicah. Dejansko je povsem mogoče, da iz različnih razlogov ta kvorum za sklepčnost včasih ne bi bil dosežen, kar bi pomenilo, da sodišče vsaj začasno ne bi moglo razsojati. Tak položaj bi nastal v sedanjih okoliščinah, saj ima sodišče trenutno samo 12 sodnikov.

4.1.2 *Glasovalna večina*

31. V skladu s spremenjenim členom 99(1) razglasitev sodb ustavnega sodišča v polni sestavi senata (za „abstraktne zadeve“) zahteva dvotretjinsko večino prisotnih sodnikov. Glede na nov (višji) kvorum za sklepčnost (glej zgoraj) to pomeni, da mora sodbo odobriti najmanj devet sodnikov, če ustavno sodišče razsoja v polni sestavi senata ([2]). Navadna večina glasov zadošča samo v primeru, da sodišče razsoja v senatu sedmih ali treh sodnikov (posamezne pritožbe in zahteve rednih sodišč za predhodno odločanje). Prejšnja različica zakona je za odločitve v polni sestavi senata zahtevala navadno večino glasov (člen 99(1) zakona pred spremembo).

32. Poleg višjega kvoruma za sklepčnost je dvotretjinska večina za sprejemanje odločitev (pri „abstraktnem“ ustavnem pregledu na novo sprejetih zakonov) bistveno povečala ovire za postopek sprejemanja odločitev ustavnega sodišča. Komisija je navedla, Beneška komisija pa potrdila, da je v veliki večini evropskih pravnih sistemov potrebna le navadna večina glasov. V vsakem primeru je ustavno sodišče ugotovilo, da poljska ustava zahteva glasovanje z navadno večino in da je zato zahteva po kvalificirani večini neustavna.

4.1.3 *Obravnavanje zadev v časovnem zaporedju*

33. V skladu s spremenjenim členom 80(2) ([3]) se datumi za obravnave ali seje brez navzočnosti javnosti, na katerih se obravnavajo vloge v abstraktnih zadevah ustavnega pregleda, „določijo v zaporedju, v katerem so bile zadeve predložene sodišču“. Za to pravilo ni predvidenih izjem, v skladu s spremembo pa se pravilo uporablja za vse tekoče zadeve, za katere še ni bil določen datum obravnave ([4]). Prejšnja različica zakona ni vsebovala takega pravila.

([1]) Ta novi kvorum za sklepčnost velja tudi za resolucije generalne skupščine, razen če ni z zakonom določeno drugače, glej novi člen 1(3), ki spreminja člen 10(1).
([2]) V skladu s spremembo enaka pravila (kvorum za sklepčnost in dvotretjinska večina glasov) veljajo tudi za generalno skupščino sodišča.
([3]) Glej novi člen 1(10), ki uvaja nov člen 80(2).
([4]) Glej novi člen 2.

34. „Pravilo zaporedja“, po katerem mora ustavno sodišče zadeve obravnavati v zaporedju, po katerem so bile registrirane, negativno vpliva na njegovo zmožnost hitrega odločanja o ustavnosti novih zakonov, zlasti glede na število odprtih zadev. Dejstvo, da ni mogoče upoštevati narave zadeve (zlasti, ko zadeva vprašanja o temeljnih pravicah), njene pomembnosti in konteksta, v katerem je predložena, bi ustavnemu sodišču lahko preprečilo izpolnjevanje zahteve po razumnem trajanju postopkov, kot je zapisana v členu 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in členu 47 Listine EU o temeljnih pravicah. Kot je opozorila tudi Beneška komisija, bi pravilo zaporedja lahko sodišča odvrnilo, da predložijo zahteve za predhodno odločanje Sodišču, zlasti če je po prejemu predhodne odločbe potrebna obravnava.

4.1.4 *Minimalni rok za začetek obravnav*

35. V skladu s spremenjenim členom 87(2) ([1])„se obravnava ne sme začeti prej kot po treh mesecih od dneva, ko je bil datum obravnave sporočen udeležencem postopka, v zadevah, o katerih se razsoja v polni sestavi senata, pa šest mesecev po tem dnevu“. V prejšnji različici zakona je bilo navedeno, da se obravnava ne sme začeti prej kot po 14 dneh od vročitve uradnega obvestila o datumu začetka udeležencem v postopku.

36. To vprašanje je treba obravnavati v povezavi z zahtevo glede načrtovanja obravnav. Minimalni rok za začetek obravnav (udeleženci v postopku morajo biti uradno obveščeni o začetku obravnave na ustavnem sodišču vsaj tri mesece (v pomembnih zadevah pa šest mesecev) pred datumom začetka obravnave) bi lahko upočasnil postopke. Kot je navedeno zgoraj, dejstvo, da ni splošne določbe, ki bi ustavnemu sodišču v nujnih primerih omogočila skrajšanje teh rokov, ni v skladu z zahtevami po razumnem trajanju postopkov iz člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in člena 47 Listine EU o temeljnih pravicah.

4.1.5 *Disciplinski postopki*

37. V skladu s spremenjenim členom 28a ([2]) se lahko „disciplinski postopki začnejo tudi na podlagi vloge predsednika Republike Poljske ali ministra za pravosodje, in sicer najpozneje tri tedne po datumu prejema vloge, razen če predsednik sodišča odloči, da je vloga neutemeljena“. Poleg tega v skladu s spremenjenim členom 31a(1) zakona ([3])„generalna skupščina v posebno hudih primerih *Sejm* zaprosi za odstavitev sodnika sodišča“. Tak ukrep generalne skupščine bi se v skladu s spremenjenim členom 31a(2) lahko sprejel na podlagi vloge predsednika republike ali ministra za pravosodje, vendar bi o njem še vedno odločalo ustavno sodišče. Končno odločitev bi sprejel *Sejm*. V skladu s prejšnjo različico zakona izvršilna oblast ni mogla uvesti disciplinskih postopkov, *Sejm* pa ni imel pristojnosti za odstavitev sodnika sodišča. Samo ustavno sodišče je imelo pristojnost, da odstavi sodnika sodišča.

38. Komisija je z zaskrbljenostjo ugotovila, da so nekatere spremembe povečale vključevanje drugih državnih institucij v disciplinske postopke proti sodnikom sodišča. Zlasti sta predsednik republike ali minister za pravosodje dobila pristojnost, da začneta disciplinski postopek proti ustavnemu sodniku ([4]), v posebno hudih primerih pa je *Sejm* dobil pristojnost, da na podlagi zahteve s strani ustavnega sodišča sprejme končno odločitev o odstavitvi sodnika ([5]).

39. Po mnenju Komisije dejstvo, da politični organ odloča o disciplinski sankciji na predlog ustavnega sodišča (in jo tako lahko zavrne), lahko predstavlja težavo glede neodvisnosti sodstva, saj je od parlamenta kot političnega organa mogoče pričakovati, da bo odločal na podlagi političnih meril. Prav tako ni jasno, zakaj bi politične institucije, kot sta predsednik republike in minister za pravosodje, morale imeti pristojnosti za uvedbo disciplinskih postopkov. Tudi če bi ti postopki zahtevali odobritev sodišča ali njegovega predsednika, bi že

([1]) Glej novi člen 1(12).
([2]) Glej novi člen 1(5).
([3]) Glej novi člen 1(7).
([4]) Glej novi člen 1(5), ki uvaja nov člen 28a.
([5]) Glej novi člen 1(7), ki uvaja nov člen 31a.

dejstvo, da jih lahko začnejo politične institucije, lahko vplivalo na neodvisnost sodišča. To je vzbudilo pomisleke glede delitve oblasti in neodvisnosti ustavnega sodišča, saj bi *Sejm* lahko zavrnil predlog sodišča o odstavitvi sodnika.

4.2 **Zakon o ustavnem sodišču, sprejet 22. julija 2016**

40. Poleg določb v zvezi z imenovanjem sodnikov sodišča in objavo njegovih sodb (glej oddelka 2 in 3) zakon z 22. julija 2016 vsebuje tudi druge določbe o delovanju sodišča. Zakon se zgleduje po zakonu o ustavnem sodišču s 1. avgusta 1997, vendar dodaja nove določbe, med drugim o kvorumu za sklepčnost pri obravnavi zadev, večini, potrebni za izrekanje sodb ustavnega sodišča v polni sestavi senata, obravnavanju zadev v časovnem zaporedju, minimalnem roku za začetek obravnav, vlogi generalnega državnega tožilca, preložitvi posvetovanj, prehodnih določbah za odprte zadeve in obdobju *vacatio legis*.

41. Čeprav so bile opažene nekatere izboljšave v primerjavi z zakonom o spremembi z 22. decembra 2015 in so bili nekateri pomisleki odpravljeni, kot je navedeno v nadaljevanju, je Komisija mnenja, da številni pomisleki glede zakona z 22. decembra 2015 ostajajo in da je bilo uvedenih več novih določb, ki vzbujajo skrb. Na splošno učinki nekaterih določb zakona z 22. julija 2016, posamično ali v kombinaciji, vzbujajo zaskrbljenost glede učinkovitosti ustavnega pregleda in načela pravne države.

4.2.1 *Kvorum za sklepčnost*

42. Člen 26(2) navaja, da je „za obravnavo zadev v polni sestavi senata potrebno sodelovanje najmanj enajstih sodnikov“. Poleg tega člen 26(1)(g) določa, da „Sodišče v polni sestavi senata odloča o zadevah, pri katerih trije sodniki to zahtevajo na podlagi vloge, ki jo predložijo v 14 dneh od prejema ustavne pritožbe ali vloge ali pravnega vprašanja iz člena 38(1)“.

43. Člen 26(2) število sodnikov, zahtevanih za odločanje v polni sestavi senata, povečuje z devet (kot predvideva zakon o ustavnem sodišču iz leta 1997 in zakon s 25. junija 2015 pred spremembo z 22. decembra 2015) na enajst. To pomeni oviro za postopek sprejemanja odločitev ustavnega sodišča. Število je bilo v primerjavi z zakonom o spremembi z 22. decembra 2015 (ki je predvideval 13 sodnikov) zmanjšano. Vendar se zlasti zato, ker ima ustavno sodišče trenutno le 12 sodnikov, včasih lahko zgodi, da kvorum za sklepčnost ne bo dosežen, kar bi pomenilo, da sodišče vsaj začasno ne bi moglo razsojati.

44. Poleg tega v skladu s členom 26(1)(g) sodišče razsoja v polni sestavi senata med drugim v primerih, ko to na podlagi vloge zahtevajo trije sodniki. Pri tem ni nujno, da so to sodniki, ki so v določeni zadevi imenovani v senat. Zakonodaja ne določa, da mora njihova vloga vsebovati utemeljitev ali da mora izpolnjevati posebne pogoje. Taka določba omogoča, da se lahko pri nepredvidljivem številu zadev zahteva razsojanje v polni sestavi senata, kar bi lahko oviralo učinkovito delovanje sodišča in s tem učinkovitost ustavnega pregleda.

4.2.2 *Glasovalna večina*

45. Člen 69 določa: „Sodbe se sprejmejo z navadno večino glasov.“ To je izboljšava glede na zakon o spremembi z 22. decembra 2015, saj ta člen ne vsebuje več neustavne zahteve po dvotretjinski večini pri sprejemanju odločitev in tako odpravlja pomislek, ki ga je imela Komisija.

4.2.3 *Obravnavanje zadev v časovnem zaporedju*

46. Člen 38(3) določa, da se „datumi obravnav, na katerih se preučijo vloge, določijo v skladu z vrstnim redom, po katerem so bile zadeve predložene sodišču“. Člen 38(4) navaja omejeno število primerov, v katerih datum predložitve ni pomemben. Člen 38(5) določa, da „predsednik sodišča lahko določi datum začetka obravnave ne glede na zahtevo iz odstavka 3 [zgoraj] v primerih, kadar je to upravičeno zaradi zaščite državljanskih pravic in svoboščin, državne varnosti ali ustavnega reda. Na zahtevo 5 sodnikov lahko predsednik sodišča še enkrat razmisli o svoji odločitvi v zvezi z določitvijo datuma obravnave.“

47. „Pravilo zaporedja“, v skladu s katerim mora sodišče zadeve obravnavati po vrstnem redu registracije vlog, je bilo uvedeno v zakonu o spremembi z 22. decembra 2015 in ga je sodišče med drugim že razglasilo za neskladnega z ustavo, saj posega v neodvisnost sodstva in njegovo ločenost od drugih vej oblasti.

48. V skladu s členom 38(3) pravilo zaporedja velja za „vloge“ in ne za „ustavne pritožbe“. Tudi če pravilo zaporedja velja samo za vloge, bo vplivalo na sposobnost sodišča za hitro odločanje o ustavnosti zakonov na zahtevo institucionalnih akterjev.

49. Člen 38(5) predvideva možnost, da predsednik ustavnega sodišča določi odstopanje od pravila zaporedja. Vendar je ta možnost omejena na posebne zadeve in lahko privede do zamud, saj pet sodnikov lahko vloži vlogo za ponovno preučitev odločitve predsednika ustavnega sodišča o datumu obravnave. Poleg tega ni jasno, ali bi ti pogoji predsedniku sodišča omogočili odstopanje od pravila zaporedja v vseh zadevah, ki zahtevajo takojšnjo odločitev.

50. Kljub temu da zakon z 22. julija 2016 pomeni izboljšavo glede na zakon z 22. decembra 2015, vpliv pravila zaporedja na učinkovitost sodišča še vedno vzbuja nekatere pomisleke.

4.2.4 *Minimalni rok za začetek obravnav*

51. Člen 61(1) določa, da „se obravnava ne sme začeti prej kot 30 dni po vročitvi obvestila o datumu začetka obravnave“. Člen 61(3) določa, da „v primerih, ki zadevajo pravna vprašanja, ustavne pritožbe in spore o pristojnosti med osrednjimi ustavnimi organi države, predsednik sodišča lahko določi, da se rok iz odstavka 1 prepolovi, razen če pritožnik, sodišče, ki predloži pravno vprašanje, ali zadevni vložnik temu nasprotuje v sedmih dneh od vročitve odredbe predsednika sodišča“. Dejstvo, da predsednik sodišča lahko določi, da se 30-dnevni rok prepolovi, je izboljšava glede na zakon z 22. decembra 2015, čeprav lahko pritožnik, sodišče, ki predloži pravno vprašanje, ali vložnik temu skrajšanju roka nasprotuje.

4.2.5 *Disciplinski postopki*

52. Zakon z 22. julija 2016 ne predvideva vključevanja drugih državnih institucij v disciplinske postopke proti sodnikom sodišča. To pomeni izboljšavo v primerjavi z zakonom z 22. decembra 2015, zato to vprašanje ne vzbuja več pomislekov.

4.2.6 *Možnost generalnega državnega tožilca, da prepreči preučitev zadev*

53. Člen 61(6) določa, da „odsotnost generalnega državnega tožilca, ki je bil o obravnavi ustrezno obveščen, ali njegovega zastopnika z obravnave ne preprečuje preučitve zadeve, razen če zakon določa njegovo obvezno prisotnost na obravnavi“. Člen 30(5) določa, da „generalni državni tožilec ali njegov namestnik sodeluje pri zadevah, ki jih sodišče preučuje v polni sestavi“.

54. V praksi se zdi, da kombinacija členov 61(6) in 30(5) generalnemu državnemu tožilcu, ki je tudi minister za pravosodje, daje možnost, da odloži ali celo prepreči preučitev nekaterih zadev, vključno s tistimi, ki so obravnavane v polni sestavi, s tem, da se ne udeleži obravnave. To bi omogočilo neupravičeno poseganje v delovanje sodišča in bi ogrozilo neodvisnost sodstva ter načelo delitve oblasti.

4.2.7 *Preložitev posvetovanja*

55. Člen 68(5) določa, da „med posvetovanjem v polni sestavi vsaj štirje sodniki lahko nasprotujejo predlagani razsodbi, če menijo, da je zadeva posebej pomembna iz razlogov državne organizacije ali javnega reda in se ne strinjajo z besedilom razsodbe". Člen 68(6) določa, da„se v primeru nasprotovanja iz odstavka 5, posvetovanja preložijo za tri mesece in da ob nadaljnjem posvetovanju po izteku tega obdobja sodniki, ki so razsodbi nasprotovali, predstavijo skupni predlog razsodbe". Člen 68(7) določa, da „se v primeru, da med novim posvetovanjem iz odstavka 6 vsaj štirje sodniki znova nasprotujejo razsodbi, posvetovanja preložijo za nadaljnje tri mesece. Ob koncu tega obdobja se opravijo nova posvetovanja in glasovanje."

56. Pri zadevah, ki se obravnavajo v polni sestavi, kar bi lahko pomenilo veliko število zadev (glej zgoraj), zakon z 22. julija 2016 omogoča, da vsaj štirje sodniki nasprotujejo osnutku razsodbe. To bi lahko vodilo k preložitvi posvetovanj o zadevi za najmanj tri mesece, v nekaterih primerih pa za šest mesecev po tem, ko sodišče začne s posvetovanjem. Zakonodaja ne predvideva izjem za hitrejše obravnavanje nujnih zadev.

57. Učinek teh določb na učinkovitost ustavnega pregleda vzbuja pomisleke glede načela pravne države, saj ustavnemu sodišču preprečuje celovito zagotavljanje učinkovitega ustavnega pregleda ter učinkovitega in pravočasnega sodnega varstva v vseh zadevah.

4.2.8 *Prehodne določbe za odprte zadeve*

58. Člen 83(1) določa: „Določbe tega zakona se uporabljajo za zadeve, ki so se začele, vendar ne končale pred začetkom veljavnosti tega zakona." V skladu s členom 83(2) „mora Sodišče zadeve iz odstavka 1 rešiti v enem letu od začetka veljavnosti tega zakona. Ta rok ne velja za zadeve iz člena 84." Člen 84(1) določa: „Pri vlogah, ki jih oddajo subjekti iz pododstavkov 1 do 5 člena 191(1) Ustave in ki pred datumom začetka veljavnosti tega zakona še niso rešene, Sodišče […] prekine postopke za šest mesecev in vložnike pozove, da vloge dopolnijo v skladu z zahtevami iz člena 33(2) do (5)." Člen 84(2) določa: „Če se vloga iz odstavka 1 dopolni v skladu z zahtevami člena 33(2) do (5), Sodišče odredi nadaljevanje prekinjenih postopkov po izteku roka iz odstavka 1. V nasprotnem primeru se postopek opusti."

59. Člen 85(1) določa: „Če je bil datum obravnave določen pred začetkom veljavnosti tega zakona, se obravnava preloži, pristojni senat pa se prilagodi v skladu s tem zakonom." Člen 85(2) določa: „Določi se nov datum obravnave. Obravnava poteka v skladu s tem zakonom." Člen 86 določa: „Če je bil datum objave sodbe določen pred začetkom veljavnosti tega zakona, se objava preloži, pristojni senat in zahteve glede sodbe pa se prilagodijo v skladu s tem zakonom."

60. Po eni strani člen 83(2) za obravnavanje odprtih zadev določa enoletni rok od datuma začetka veljavnosti zakona. Po drugi strani pa člen 84 določa, da se z odstopanjem od člena 83(2) odprte vloge (tj. vloge institucionalnih akterjev za ustavni pregled zakonodaje) zamrznejo za šest mesecev. Sodišče bi moralo od vložnikov zahtevati dopolnitev vlog, da bi se zagotovila skladnost z novimi postopkovnimi zahtevami, in bi z delom na podlagi teh vlog lahko začelo šele po šestih mesecih (tudi če bi bile vloge dopolnjene prej). Zakonodaja ne predvideva izjem za hitrejše obravnavanje nujnih zadev.

61. Člena 85 in 86 pomenita zakonodajni poseg v odprte zadeve, zlasti tiste, ki so že v poznejši fazi, in bi lahko ohromila delovanje sodišča.

62. Kombiniran učinek teh prehodnih določb vzbuja velike pomisleke, saj bodo bistveno upočasnile delo sodišča in mu preprečile celovito zagotavljanje učinkovitega ustavnega pregleda. To je zlasti pomembno glede na vse nove občutljive zakonodajne akte, kot je navedeno v mnenju Komisije (glej v nadaljevanju oddelek 4.3).

4.2.9 *Vacatio legis*

63. Člen 92 zakona z 22. julija 2016 določa, da „ta zakon začne veljati 14 dni po njegovi objavi". Obdobje *vacatio legis* 14 dni je prekratko za učinkovit ustavni pregled zakona, razen če se ne uporabi preventivni ustavni pregled. Zaradi pravne varnosti je pomembno zagotoviti dovolj časa, da se ustavnemu sodišču omogoči ustavni pregled zakona pred začetkom njegove veljavnosti.

64. S tem v zvezi je treba opozoriti, da je Beneška komisija v mnenju z 11. marca 2016 poudarila, da mora imeti ustavno sodišče možnost pregleda splošnih zakonov, ki urejajo delovanje sodišča, preden ti začnejo veljati.

4.3 **Posledice neučinkovitega ustavnega pregleda nove zakonodaje**

65. *Sejm* je, pogosto po hitrem zakonodajnem postopku, sprejel več zelo občutljivih novih zakonodajnih aktov, zlasti na primer zakon o medijih ([1]), novi zakon o javni upravi ([2]), zakon o spremembi zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov ([3]), zakona o javnem tožilstvu ([4]) ter novi zakon o varuhu človekovih pravic in spremembi nekaterih drugih zakonov ([5]). Komisija je v dopisih s 1. februarja 2016 in 3. marca 2016 poljsko vlado zaprosila za informacije o stanju in vsebini teh zakonodajnih reform, vendar doslej teh informacij še ni prejela. Poleg tega je *Sejm* sprejel še več drugih občutljivih osnutkov zakonodajnih aktov, kot sta zakon o državnem svetu za medije ([6]) in novi protiteroristični zakon ([7]).

66. Dokler je ustavnemu sodišču preprečeno celovito zagotavljanje učinkovitega ustavnega pregleda, po mnenju Komisije ni mogoče učinkovito preveriti, ali so zakonodajni akti, kot so tisti, navedeni zgoraj, skladni z ustavo in temeljnimi pravicami.

67. Komisija na primer ugotavlja, da nova zakonodaja (zlasti zakonodaja o medijih ([8])) vzbuja pomisleke glede svobode in pluralnosti medijev. Natančneje, nova zakonodaja o medijih spreminja pravila za imenovanje upravnega odbora in nadzornega sveta javne radiotelevizije, kar pomeni, da svet ni več neodvisni organ, ampak je pod nadzorom vlade (ministra za finance). Nova zakonodaja določa tudi takojšnjo razpustitev obstoječih nadzornih odborov in upravnih svetov. V zvezi s tem Komisija zlasti dvomi v možnosti sodnega varstva za osebe, ki jih zadeva zakon.

([1]) Zakon o spremembi zakona o medijih s 30. decembra 2015, objavljen v Uradnem listu 7. januarja 2016, točka 25.
([2]) Zakon o spremembi zakona o javni upravi in nekaterih drugih zakonov s 30. decembra 2015, objavljen v Uradnem listu 8. januarja 2016, točka 34.
([3]) Zakon o spremembi zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov s 15. januarja 2016, objavljen v Uradnem listu 4. februarja 2016, točka 147.
([4]) Zakon o javnem tožilstvu z 28. januarja 2016, objavljen v Uradnem listu 15. februarja 2016, točka 177; Zakon o izvajanju zakona o javnem tožilstvu z 28. januarja 2016, objavljen v Uradnem listu 15. februarja 2016, točka 178;
([5]) Zakon o varuhu človekovih pravic in spremembi nekaterih drugih zakonov z 18. marca 2016. Zakon je podpisal predsednik republike 4. maja 2016.
([6]) Zakon o nacionalnem svetu za medije z 22. junija 2016. Zakon je podpisal predsednik republike 27. junija 2016.
([7]) Zakon o boju proti terorizmu z 10. junija 2016. Zakon je podpisal predsednik republike 22. junija 2016. Komisija je poleg tega obveščena, da je minister za pravosodje 5. maja 2016 nacionalnemu zakonodajnemu centru predložil nov zakon o spremembi zakona o državnem sodnem svetu in nekaterih drugih zakonov.
([8]) Zakon o spremembi zakona o medijih s 30. decembra 2015, objavljen v Uradnem listu 7. januarja 2016, točka 25, in Zakon o nacionalnem svetu za medije z 22. junija 2016. Zakon je podpisal predsednik republike 27. junija 2016.

68. Zakonodaja, kot je novi zakon o javni upravi ([1]), je prav tako pomembna z vidika načela pravne države in temeljnih pravic. V zvezi s tem je Komisija v dopisu s 1. februarja in dopisu s 3. marca 2016 ([2]) poljsko vlado vprašala, kakšne so možnosti sodnega varstva za osebe, ki jih zadeva zakon. Poljska vlada Komisiji doslej ni odgovorila.

69. Tudi zakon o spremembi zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov ([3]) vzbuja vprašanja glede spoštovanja temeljnih pravic, vključno z zasebnostjo in varstvom podatkov. 28. in 29. aprila 2016 je delegacija Beneške komisije obiskala Varšavo z namenom razpravljanja o spremembah zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov, in svoje mnenje predložila na zasedanju 10. in 11. junija 2016 ([4]). V mnenju je med drugim navedeno, da procesna jamstva in materialni pogoji, določeni v zakonu, še vedno ne zadoščajo za preprečitev pretirane uporabe zakona in neupravičenega poseganja v zasebnost posameznikov.

70. Poleg tega nova protiteroristična zakonodaja vzbuja vprašanja glede spoštovanja temeljnih pravic ([5]) in je tudi predmet ustavne presoje.

71. Komisija meni, da učinkovitega nadzora skladnosti zakonodajnih aktov s temeljnimi pravicami ne bo mogoče zagotoviti, dokler je ustavnemu sodišču preprečeno celovito zagotavljanje učinkovitega ustavnega pregleda. To vzbuja resne pomisleke v zvezi z načelom pravne države, zlasti ker je *Sejm* nedavno sprejel več posebej občutljivih novih zakonodajnih aktov, ki bi morali biti predmet ustavnega pregleda. Ti pomisleki so še toliko večji zaradi dejstva, da, kot je navedeno zgoraj, zakon z 22. julija 2016 predvideva, da se več odprtih zadev začasno zamrzne.

5. **UGOTOVITEV SISTEMSKE NEVARNOSTI ZA NAČELO PRAVNE DRŽAVE**

72. Iz zgoraj navedenih razlogov Komisija meni, da obstaja sistemska nevarnost za načelo pravne države na Poljskem. Dejstvo, da ustavno sodišče ne more v celoti zagotoviti učinkovitega ustavnega pregleda, negativno vpliva na njegovo celovitost, stabilnost in pravilno delovanje, in s tem na enega od temeljnih jamstev pravne države na Poljskem. V državah, v katerih je vzpostavljen sistem ustavnega sodstva, je njegova učinkovitost ključni element pravne države.

73. Spoštovanje načela pravne države ni zgolj predpogoj za varstvo vseh temeljnih vrednot iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji. Je tudi predpogoj za ohranjanje vseh pravic in obveznosti, ki izhajajo iz pogodb in mednarodnega prava, in za vzpostavitev vzajemnega zaupanja državljanov, podjetij in nacionalnih organov v pravne sisteme vseh drugih držav članic.

6. **PRIPOROČENO UKREPANJE**

74. Komisija priporoča, da poljski organi sprejmejo nujne ustrezne ukrepe za odpravljanje te sistemske nevarnosti za načelo pravne države. Komisija zlasti priporoča, da poljski organi:

(a) v celoti izvršijo sodbi ustavnega sodišča s 3. in 9. decembra 2015, ki zahtevata, da trije sodniki, ki jih je oktobra 2015 zakonito imenovala prejšnja sestava *Sejma*, nastopijo svojo funkcijo ustavnih sodnikov in da trije sodniki, ki jih je imenovala nova sestava *Sejma* brez ustrezne pravne podlage, svoje funkcije sodnika ne nastopijo, ne da bi bili zakonito imenovani;

(b) objavijo in v celoti izvršijo sodbo ustavnega sodišča z 9. marca 2016 in poznejše sodbe ter zagotovijo, da bodo prihodnje sodbe objavljene samodejno, ne pa glede na odločitev izvršilnih ali zakonodajnih oblasti;

([1]) Zakon o spremembi zakona o javni upravi in nekaterih drugih zakonov s 30. decembra 2015, objavljen v Uradnem listu 8. januarja 2016, točka 34.
([2]) Dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za pravosodje Zbigniewu Ziobru s 1. februarja 2016; dopis prvega podpredsednika Fransa Timmermansa ministru za zunanje zadeve Witoldu Waszczykowskemu s 3. marca 2016.
([3]) Zakon o spremembi zakona o policiji in nekaterih drugih zakonov s 15. januarja 2016, objavljen v Uradnem listu 4. februarja 2016, točka 147.
([4]) Mnenje št. 839/2016.
([5]) Zakon o boju proti terorizmu z 10. junija 2016. Zakon je podpisal predsednik republike 22. junija 2016.

(c) zagotovijo, da bodo vse reforme zakona o ustavnem sodišču spoštovale sodbe ustavnega sodišča, vključno s sodbama s 3. in 9. decembra 2015 in sodbo z 9. marca 2016, ter v celoti upoštevale mnenje Beneške komisije; zagotovijo, da učinkovitost ustavnega sodišča kot varuha ustave ne bo oslabljena zaradi učinka, bodisi posamičnega bodisi kombiniranega, zahtev, kot so na primer zgoraj navedene, ki se nanašajo na kvorum za sklepčnost, obravnavanje zadev v časovnem zaporedju, možnost generalnega državnega tožilca, da prepreči preučitev zadev, odložitev posvetovanj ali prehodne ukrepe, ki vplivajo na odprte zadeve in predvidevajo zamrznitev zadev;

(d) omogočijo, da ustavno sodišče opravi ustavni pregled novega zakona o ustavnem sodišču z 22. julija 2016, preden ta začne veljati, ter objavijo in v celoti izvršijo sodbo sodišča v zvezi s tem;

(e) se vzdržijo ukrepov in javnih izjav, ki bi lahko spodkopale legitimnost in učinkovitost ustavnega sodišča.

75. Komisija poudarja, da je lojalno sodelovanje, ki je potrebno med različnimi državnimi institucijami v zadevah, povezanih z načelom pravne države, bistvenega pomena za iskanje rešitve v trenutnih razmerah. Komisija prav tako spodbuja poljske organe, naj pridobijo mnenje Beneške komisije o novem zakonu o ustavnem sodišču z 22. julija 2016.

76. Komisija poziva poljsko vlado, naj odpravi težave, navedene v tem priporočilu, v treh mesecih po prejemu tega priporočila, in Komisijo obvesti o ukrepih, sprejetih v ta namen.

77. Na podlagi tega priporočila je Komisija pripravljena nadaljevati konstruktiven dialog s poljsko vlado.

V Bruslju, 27. julija 2016

Za Komisijo
Frans TIMMERMANS
Podpredsednik

NOTRANJI AKTI IN POSLOVNIKI

SPREMEMBA POSLOVNIKA SODIŠČA

SODIŠČE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 253, šesti odstavek,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti njenega člena 106a(1),

ob upoštevanju Protokola o statutu Sodišča Evropske unije in zlasti njegovega člena 63,

ob upoštevanju, da je treba zaradi začetka veljavnosti Poslovnika Splošnega sodišča 1. julija 2015 v Poslovnik Sodišča vključiti določbo, ki bo Sodišču omogočila, da v okviru pritožb, ki so mu predložene, ustrezno obravnava podatke ali dokazila, ki jih je glavna stranka predložila pred Splošnim sodiščem na podlagi člena 105(1) oziroma (2) Poslovnika tega sodišča in ki zaradi svoje zaupne narave niso bili posredovani nasprotni glavni stranki,

po odobritvi Sveta z dne 6. julija 2016 –

SPREJME TO SPREMEMBO SVOJEGA POSLOVNIKA:

Člen 1

V naslovu V, poglavje 8, Poslovnika Sodišča z dne 25. septembra 2012 ([1]) se doda ta člen:

„*Člen 190a*

Obravnavanje podatkov ali dokazil, predloženih pred Splošnim sodiščem na podlagi člena 105 njegovega poslovnika

1. Če se pritožba vloži zoper odločbo Splošnega sodišča, sprejeto v postopku, med katerim je glavna stranka na podlagi člena 105 Poslovnika Splošnega sodišča predložila podatke ali dokazila, ki niso bili posredovani nasprotni glavni stranki, sodno tajništvo Splošnega sodišča da te podatke ali dokazila na voljo Sodišču pod pogoji, določenimi v odločbi iz odstavka 11 navedenega člena.

2. Podatki ali dokazila iz odstavka 1 se strankam v postopku pred Sodiščem ne posredujejo.

3. Sodišče skrbi, da se zaupne informacije, vsebovane v podatkih ali dokazilih iz odstavka 1, ne razkrijejo niti v končni odločbi niti v morebitnih sklepnih predlogih generalnega pravobranilca.

4. Podatki ali dokazila iz odstavka 1 se vrnejo stranki, ki jih je predložila pred Splošnim sodiščem, takoj po vročitvi odločbe, s katero se konča postopek pred Sodiščem, razen če se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. V tem primeru se zadevni podatki ali dokazila vrnejo Splošnemu sodišču pod pogoji, določenimi v odločbi iz odstavka 5.

5. Sodišče z odločbo sprejme pravila o varnosti za zaščito podatkov ali dokazil iz odstavka 1. Ta odločba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.“

([1]) UL L 265, 29.9.2012, str. 1, kakor je bil spremenjen 18. junija 2013 (UL L 173, 26.6.2013, str. 65).

Člen 2

1. Ta sprememba Poslovnika, ki je verodostojna v jezikih iz člena 36 tega poslovnika, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati z dnem objave.

2. Člen 190a se uporablja po začetku veljavnosti odločbe iz člena 190a(5).

V Luxembourgu, 19. julija 2016

SPREMEMBA POSLOVNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

SPLOŠNO SODIŠČE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 254, peti odstavek,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti njenega člena 106a(1),

ob upoštevanju Protokola o statutu Sodišča Evropske unije in zlasti njegovega člena 63,

ob upoštevanju, da Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) ([1]), spreminja ime Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) in da je zato treba spremeniti Poslovnik, da se vanj vključi sklicevanje na Urad Evropske unije za intelektualno lastnino,

s soglasjem Sodišča,

po odobritvi Sveta z dne 6. julija 2016 –

SPREJME TO SPREMEMBO SVOJEGA POSLOVNIKA:

Člen 1

V členu 1(2)(g) Poslovnika Splošnega sodišča ([2]) se sklicevanje na „Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)“ nadomesti s sklicevanjem na „Urad Evropske unije za intelektualno lastnino“.

Člen 2

Ta sprememba Poslovnika, ki je verodostojna v jezikih iz člena 44 Poslovnika, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati z dnem objave.

V Luxembourgu, 13. julija 2016

Sodni tajnik	*Predsednik*
E. COULON	M. JAEGER

([1]) UL L 341, 24.12.2015, str. 21.
([2]) Poslovnik Splošnega sodišča (UL L 105, 23.4.2015, str. 1).

SPREMEMBA POSLOVNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

SPLOŠNO SODIŠČE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 254, peti odstavek,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti njenega člena 106a(1),

ob upoštevanju Protokola o statutu Sodišča Evropske unije in zlasti njegovega člena 63,

ob upoštevanju, da je treba podatke ali dokazila, ki so pomembni za odločitev v sporu in so zaupne narave ter so bili predloženi na podlagi člena 105 Poslovnika Splošnega sodišča in med postopkom niso bili vrnjeni, dati na voljo Sodišču, da to polno izvaja nalogo pritožbenega sodišča v primeru izpodbijanja odločbe Splošnega sodišča, ki je bila sprejeta ob koncu postopka, med katerim je bila izvajana posebna ureditev iz člena 105,

ob upoštevanju, da je treba, nasprotno, te podatke ali dokazila vrniti glavni stranki, ki jih je predložila, če zoper odločbo Splošnega sodišča v roku, določenem v Protokolu o statutu Sodišča Evropske unije, ni bila vložena pritožba,

ob upoštevanju, da je zato treba spremeniti Poslovnik Splošnega sodišča,

s soglasjem Sodišča,

po odobritvi Sveta z dne 6. julija 2016 –

SPREJME TO SPREMEMBO SVOJEGA POSLOVNIKA:

Člen 1

Odstavek 10 člena 105 Poslovnika Splošnega sodišča ([1]) se nadomesti s tem besedilom:

„10. Podatki ali dokazila iz odstavka 5, ki jih glavna stranka, ki jih je predložila, ni umaknila na podlagi odstavka 7, se zadevni stranki vrnejo takoj po izteku roka iz člena 56, prvi odstavek, Statuta, razen če je bila v tem roku vložena pritožba zoper odločbo Splošnega sodišča. Če je bila taka pritožba vložena, se omenjeni podatki ali dokazila dajo na voljo Sodišču pod pogoji, določenimi v odločbi iz odstavka 11.“

Člen 2

Ta sprememba Poslovnika, ki je verodostojna v jezikih iz člena 44 navedenega poslovnika, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati z dnem objave.

V Luxembourgu, 13. julija 2016

Sodni tajnik	*Predsednik*
E. COULON	M. JAEGER

([1]) UL L 105, 23.4.2015, str. 1.

SPREMEMBE POSLOVNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

SPLOŠNO SODIŠČE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 254, peti odstavek,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti njenega člena 106a(1),

ob upoštevanju Protokola o statutu Sodišča Evropske unije in zlasti njegovega člena 63,

ob upoštevanju, da Uredba (EU, Euratom) 2016/1192 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o prenosu pristojnosti za odločanje o sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji na Splošno sodišče ([1]), ki naj bi začela veljati 1. septembra 2016, določa, da Splošno sodišče izvršuje na prvi stopnji pristojnost za odločanje v sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na podlagi člena 270 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), vključno s spori med vsemi institucijami in vsemi organi, uradi ali agencijami na eni strani ter njihovim osebjem na drugi, za katere je pristojnost dodeljena Sodišču Evropske unije,

ob upoštevanju, da je zato treba spremeniti Poslovnik Splošnega sodišča,

s soglasjem Sodišča,

po odobritvi Sveta z dne 6. julija 2016 –

SPREJME TE SPREMEMBE SVOJEGA POSLOVNIKA:

Člen 1

Poslovnik Splošnega sodišča ([2]) se spremeni tako:

1. V členu 1(2) se:

   a) besedilo v točki (i) nadomesti s tem besedilom:

      „(i) so 'direktne tožbe' tožbe, ki so vložene na podlagi člena 263 PDEU, člena 265 PDEU, člena 268 PDEU, člena 270 PDEU in člena 272 PDEU;“;

   b) doda točka (j), ki se glasi:

      „(j) so 'Kadrovski predpisi za uradnike' Uredba o sprejetju Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Unije.“.

2. Člen 29 se spremeni tako, da:

   a) se v odstavku 1(b) del stavka „v zadevah, vloženih na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, člena 265, tretji odstavek, PDEU in člena 268 PDEU“ nadomesti z „v zadevah, vloženih na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, člena 265, tretji odstavek, PDEU, člena 268 PDEU in člena 270 PDEU“;

   b) odstavek 2(b) postane odstavek 2(c);

([1]) UL L 200, 26.7.2016, str. 137.
([2]) Poslovnik Splošnega sodišča (UL L 105, 23.4.2015, str. 1).

c) se v odstavku 2 doda nova točka (b):

„(b) v tožbah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU, v katerih je zoper splošni akt izrecno uveljavljan ugovor nezakonitosti, razen če je Sodišče ali Splošno sodišče o vprašanjih, ki se zastavljajo s tem ugovorom, že odločilo;".

3. V členu 39(1) se besedilo prvega stavka nadomesti z besedilom:

„Uradniki in drugi uslužbenci, katerih naloga je neposredna pomoč predsedniku, sodnikom in sodnemu tajniku, so imenovani v skladu s pogoji, določenimi v Kadrovskih predpisih za uradnike."

4. Člen 78 se spremeni tako, da se:

a) odstavki od 2 do 5 preštevilčijo in postanejo odstavki od 3 do 6;

b) vstavi to besedilo novega odstavka 2:

„2. Tožbi, vloženi na podlagi člena 270 PDEU, se po potrebi priložita pritožba iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike in odločba o pritožbi z navedbo dneva vložitve pritožbe in dneva uradne obvestitve o odločbi."

c) v odstavku 5, ki postane odstavek 6, besedilo „iz odstavkov od 1 do 4" nadomesti z besedilom „iz odstavkov od 1 do 5".

5. V členu 80(2) se del stavka „iz člena 78(5)" nadomesti z besedilom „iz člena 78(6)".

6. V členu 81(2) se besedilo „78, od (3) do (5)." nadomesti z besedilom „78, od (4) do (6).".

7. Člen 86 se spremeni tako, da se:

a) odstavki od 3 do 6 preštevilčijo in postanejo odstavki od 4 do 7;

b) vstavi to besedilo novega odstavka 3:

„3. V zadevah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU, se prilagoditev tožbe izvede z ločenim aktom in – z odstopanjem od odstavka 2 – v roku, ki je določen v členu 91(3) Kadrovskih predpisov za uradnike in v katerem se lahko predlaga razglasitev ničnosti akta, ki utemeljuje prilagoditev tožbe."

8. V členu 110 se doda odstavek 4, ki se glasi:

„4. V zadevah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU, lahko člani sestave in generalni pravobranilec med obravnavo stranke pozovejo, naj se same opredelijo glede nekaterih vidikov spora."

9. V členu 120 se črta del stavka „ali Sodišču za uslužbence".

10. V členu 124(1) se del stavka „Če se glavne stranke pred odločitvijo Splošnega sodišča sporazumejo o rešitvi spora" nadomesti s „Če se glavne stranke pred odločitvijo Splošnega sodišča sporazumejo o rešitvi spora zunaj Splošnega sodišča".

11. Po členu 125 se doda novo poglavje s štirimi členi:

„Poglavje 11a

POSTOPEK MIRNEGA REŠEVANJA SPOROV, KI GA SPLOŠNO SODIŠČE UVEDE V ZADEVAH, VLOŽENIH NA PODLAGI ČLENA 270 PDEU

Člen 125a

Načini

1. Splošno sodišče lahko v vseh fazah postopka preučuje možnosti za mirno rešitev celotnega spora ali njegovega dela med glavnimi strankami.

2. Splošno sodišče sodniku poročevalcu, ki mu pomaga sodni tajnik, naloži, naj poskusi doseči mirno rešitev spora.

3. Sodnik poročevalec lahko predlaga enega ali več načinov za rešitev spora, sprejme primerne ukrepe, da olajša njegovo mirno rešitev, in izvede ukrepe, ki jih je za to sprejel. Med drugim lahko:

(a) glavne stranke pozove, naj predložijo podatke ali pojasnila;

(b) glavne stranke pozove, naj predložijo dokumente;

(c) povabi zastopnike glavnih strank, glavne stranke ali vsakega uradnika ali uslužbenca, ki se lahko pogaja o morebitnem sporazumu, na sestanke;

(d) ima na sestankih, omenjenih pod (c), ločene stike z vsako od glavnih strank, če te v to privolijo.

4. Odstavki od 1 do 3 se uporabljajo tudi v postopku za izdajo začasne odredbe.

Člen 125b

Učinek sporazuma glavnih strank

1. Če se glavne stranke pred sodnikom poročevalcem sporazumejo o rešitvi spora, lahko predlagajo, naj se o vsebini tega sporazuma naredi zapisnik, ki ga podpišeta sodnik poročevalec in sodni tajnik. Ta akt se vroči glavnim strankam in je javna listina.

2. Predsednik z obrazloženim sklepom zadevo izbriše iz vpisnika. Na predlog ene glavne stranke in s soglasjem nasprotne glavne stranke se vsebina sklenjenega sporazuma navede v sklepu o izbrisu.

3. Predsednik odloči o stroških v skladu s sporazumom ali, če sporazuma o stroških ni, po prostem preudarku. Po potrebi odloči o stroških intervenienta v skladu s členom 138.

Člen 125c

Posebna vpisnik in spis

1. Dokazila, predložena v postopku mirnega reševanja sporov v smislu člena 125a, se:

— vpišejo v poseben vpisnik, za kateri ne velja ureditev iz členov 36 in 37;

— vložijo v spis, ki je ločen od spisa v zadevi.

2. Glavne stranke se seznanijo z dokazili, predloženimi v postopku mirnega reševanja sporov v smislu člena 125a, razen s tistimi, ki jih je vsaka od njih sodniku poročevalcu posredovala med ločenimi stiki, določenimi v členu 125a(3)(d).

3. Glavne stranke lahko dostopajo do dokazil iz spisa iz odstavka 1, ki je ločen od spisa v zadevi, razen do dokazil, ki jih je katera od njih sodniku poročevalcu posredovala med ločenimi stiki, določenimi v členu 125a(3)(d).

4. Intervenient ne more dostopati do dokazil iz spisa iz odstavka 1, ki je ločen od spisa v zadevi.

5. Stranke lahko v sodnem tajništvu vpogledajo v poseben vpisnik iz odstavka 1.

Člen 125d

Mirno reševanje sporov in sodni postopek

Splošno sodišče in glavne stranke mnenj, predlogov, ponudb, popuščanj ali dokumentov, ki so bili izraženi, dani oziroma predloženi z namenom mirne rešitve spora, v sodnem postopku ne morejo uporabiti.“

12. Člen 127 se spremeni tako, da se:

a) besedilo naslova „Odstop zadeve Sodišču ali Sodišču za uslužbence zaradi nepristojnosti“ nadomesti z besedilom „Odstop zadeve Sodišču zaradi nepristojnosti“;

b) črta del stavka „in člena 8(2) Priloge I k Statutu“.

13. V členu 130(7) se besedilo drugega stavka „Zadevo odstopi Sodišču ali Sodišču za uslužbence, če spada v njuno pristojnost.“ nadomesti z besedilom „Zadevo odstopi Sodišču, če spada v njegovo pristojnost.“.

14. V členu 135(1) se črta beseda „izjemoma“.

15. V členu 143(4) se besedilo „78, od (3) do (5),“ nadomesti z besedilom „78, od (4) do (6),“.

16. V členu 147(5):

a) se besedilo „78(3).“ nadomesti z besedilom „78(4).“;

b) se besedilo „78(5).“ nadomesti z besedilom „78(6).“.

17. Člen 156 se spremeni tako, da se:

a) odstavka 3 in 4 preštevilčita in postaneta odstavka 4 in 5;

b) doda nov odstavek 3 z besedilom:

„3. V zadevah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU, je mogoče predloge iz odstavkov 1 in 2 vložiti takoj po vložitvi pritožbe iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike pod pogoji, ki jih določa člen 91(4) teh predpisov.“

18. V členu 173(5) se besedilo „78, od (3) do (5).“ nadomesti z besedilom „78, od (4) do (6).“

19. V členu 175(4) se besedilo „78, od (3) do (5),“ nadomesti z besedilom „78, od (4) do (6),“.

20. Člen 193 se spremeni tako, da se:

a) v odstavku 1 črta del stavka „ali Sodišča za uslužbence“;

b) črta odstavek 2;

c) črta številka pred odstavkom 1.

21. V členu 196(2) se besede „Sodišču za uslužbence“ nadomestijo z besedami „Splošnemu sodišču, ki odloča kot prvostopenjsko sodišče“, po besedah „Splošno sodišče“ pa se doda besedilo „, ki odloča kot pritožbeno sodišče“.

22. V členu 213(3) se črta del stavka „in Sodišču za uslužbence“.

Člen 2

Te spremembe Poslovnika, ki so verodostojne v jezikih iz člena 44 navedenega poslovnika, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in začnejo veljati 1. septembra 2016.

V Luxembourgu, 13. julija 2016

Sodni tajnik	*Predsednik*
E. COULON	M. JAEGER

SPREMEMBE PRAKTIČNIH DOLOČB ZA IZVAJANJE POSLOVNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

SPLOŠNO SODIŠČE –

na podlagi člena 224 svojega poslovnika,

na podlagi Praktičnih določb za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča –

SPREJME TE SPREMEMBE PRAKTIČNIH DOLOČB ZA IZVAJANJE POSLOVNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA:

Člen 1

Praktične določbe za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča ([1]) se spremenijo tako:

1. V točki 14 se del stavka „v primerih iz člena 54, prvi odstavek, Statuta in člena 8(1) Priloge k temu statutu dan vložitve procesnega akta pri sodnem tajniku Sodišča ali sodnem tajniku Sodišča za uslužbence.“ nadomesti z besedilom „v primerih iz člena 54, prvi odstavek, Statuta dan vložitve procesnega akta pri sodnem tajniku Sodišča.“.

2. Po točki 14 se vstavi točka 14a s tem besedilom:

„14a. V skladu s členom 125c Poslovnika se dokazila, predložena v postopku mirnega reševanja sporov iz členov od 125a do 125d Poslovnika, vpišejo v poseben vpisnik, za kateri ne velja ureditev iz členov 36 in 37 navedenega poslovnika.“

3. Po točki 24 se vstavi točka 24a s tem besedilom:

„24a. Dokazila, predložena v postopku mirnega reševanja sporov v smislu člena 125a Poslovnika, se vložijo v spis, ki je ločen od spisa v zadevi.“

4. V točki 26 se prvi stavek nadomesti s tem besedilom:

„26. Sodno tajništvo po koncu postopka pred Splošnim sodiščem zagotovi zaprtje in arhiviranje spisa v zadevi in spisa iz člena 125c(1) Poslovnika.“

5. Po točki 33 se vstavi točka 33a s tem besedilom:

„33a. Zahteve iz točk od 28 do 33 zgoraj se ne nanašajo na dostop do spisa iz člena 125c(1) Poslovnika. Dostop do tega posebnega spisa je urejen v isti določbi Poslovnika.“

6. V točki 110 se besedilo „78(5),“ nadomesti z besedilom „78(6),“.

7. Točka 114 se nadomesti s tem besedilom:

„114. Pri direktnih tožbah v smislu člena 1 Poslovnika je določena dopustna dolžina vlog (*).

([1]) UL L 152, 18.6.2015, str. 1.

Pri direktnih tožbah, ki niso vložene na podlagi člena 270 PDEU:

— 50 strani za tožbo in odgovor na tožbo,

— 25 strani za repliko in dupliko,

— 20 strani za ugovor nedopustnosti in stališča glede tega ugovora,

— 20 strani za intervencijsko vlogo in 15 strani za stališča glede te vloge.

Pri direktnih tožbah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU:

— 30 strani za tožbo in odgovor na tožbo,

— 15 strani za repliko in dupliko,

— 10 strani za ugovor nedopustnosti in stališča glede tega ugovora,

— 10 strani za intervencijsko vlogo in 5 strani za stališča glede te vloge.

(*) Besedilo mora biti predstavljeno v skladu z zahtevami iz točke 96(c) teh praktičnih navodil za izvajanje.“

8. Po točki 140 se vstavi točka 140a s tem besedilom:

„140a. Zaželeno je, da institucije pri zadevah, vloženih na podlagi člena 270 PDEU, odgovoru na tožbo priložijo navedene splošne akte, ki niso bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, z navedbo datuma njihovega sprejetja, začetka njihove veljavnosti in, glede na okoliščine primera, datuma njihove razveljavitve.“

9. V točki 243 se besedilo „78(3)“ nadomesti z besedilom „78(4)“.

10. V točki 264 se besedilo „členom 156(4)“ nadomesti z besedilom „členom 156(5)“.

11. Priloga 1 se spremeni tako, da:

(a) se v uvodnem delu besedilo „78(5),“ nadomesti z besedilom „78(6),“;

(b) se v točki (b) besedilo v prvem stolpcu „člen 78(3)“ nadomesti z besedilom „člen 78(4)“;

(c) točke od (e) do (g) postanejo točke od (f) do (h);

(d) se v prvi stolpec doda točka (e) s tem besedilom:

„(e) predložitev pritožbe iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike in odločbe o pritožbi (člen 78(2) Poslovnika)“;

(e) se v točki (e), ki postane točka (f), besedilo v prvem stolpcu „člen 78(2)“ nadomesti z besedilom „člen 78(3)“;

(f) se v prvem stolpcu doda točka (h) s tem besedilom:

„(h) navedba dneva vložitve pritožbe iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike in dneva uradne obvestitve o odločbi o pritožbi (člen 78(2) Poslovnika)“.

Člen 2

Te spremembe Praktičnih določb za izvajanje Poslovnika Splošnega sodišča se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Veljati začnejo 1. septembra 2016.

V Luxembourgu, 13. julija 2016

Sodni tajnik	*Predsednik*
E. COULON	M. JAEGER

POPRAVKI

Popravek Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2016/466 z dne 31. marca 2016 o izvajanju člena 21(2) Uredbe (EU) 2016/44 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji

(Uradni list Evropske unije L 85 z dne 1. aprila 2016)

Strani 4 in 5, Priloga (glede Priloge III k Uredbi (EU) 2016/44), številke „16.“, „17.“ in „18.“ pred imeni oseb se glasijo „21.“, „22.“ in „23.“.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL